

جمهوری اسلامی افغانستان وزارت معارف ریاست عمومی انکشاف نصاب تعلیمی

> آواب اسلامی فلاقی و صنف هشتم (برای مدارس دینی)

کتب درسی مربوط وزارت معارف بوده، خرید و فروش آن ممنوع است.

curriculum@moe.gov.af

جمهوری اسلامی افغانستان وزارت معارف ریاست عمومی انکشاف نصاب تعلیمی

آداب و اخلاق اسلامی

صنف هشتم

(برای مدارس دینی)

سال چاپ: ۱۳۹۸ هـ ش.

مؤلفان

- دكتور عبدالصبور فخرى

- محمد ابراهیم ربانی

ايديت علمي

- دكتور فضل الهادي وزين

- رقيب الله ابراهيمي

ايديت زباني

- سيد محمو د خليق

کمیتهٔ دینی، سیاسی و فرهنگی

- د کتور شیر علی ظریفی

- سعيد الرحمن حامد

إشراف

- د كتور شير على ظريفي رئيس پروژه انكشاف نصاب تعليمي.

دا عزت د هـر افـغان دی هر بچی یې قهرمـان دی د بــاوڅـو د ازبکـو د تاجکـو د تاجکـو پـامیـریان، نورستانیـان هـم ایمـاق، هم پشه بان لـکـه لمـر پر شنه اسمان لـکـه زړه وي جـاویدان وایو الله اکبر وایو الله اکبر

دا وطن افغانستان دی کور د سولې کور د تورې دا وطن د ټولو کور دی د پښتون او هزاره وو ورسره عرب، گوجر دي براهوي دي، قزلباش دي دا هېواد به تل ځليږي په سينه کې د اسيا به نوم د حق مو دي رهبر

بسم الله الرحمن الرحيم

ييام وزير معارف

الحمدالله رب العالمين والصلاة والسلام على رسوله محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين، أما بعد:

نصاب تعلیمی معارف، اساس نظام تعٰلیم و تربیه را تشکیل داده و در رشد و توسعهٔ علمی، فکری و سلوکی نسلهای امروز و فردای کشور نقش بنیادی و سرنوشت ساز دارد.

نصاب تعلیمی با گذشت زمان و تحول و پیشرفت در عرصههای مختلف زندگی، مطابق با نیازهای جامعه، باید هم از نظر مضمون و محتوا و هم از نظر شیوه و روش عرضهٔ معلومات، تطور و انکشاف نماید.

یکی از عرصههای نصاب تعلیمی که مورد توجه جدی برای تجدید نظر و بهبود میباشد، نصاب تعلیمات اسلامی است؛ زیرا از یک جانب، فارغان مدارس دینی به حیث پیشوایان معنوی جامعه، باید محور تلاشهای معارف قرار گیرند و از سوی دیگر نصاب تعلیمات اسلامی شامل عقاید، احکام و هدایات دین مبین اسلام است که به حیث نظام و قانون مکمل، تمام ابعاد زنده گی انسانها را در بر گرفته و به عنوان آخرین پیام خالق و پروردگار جهان تا روز قیامت، رسالت رهنمایی و هدایت بشریت را انجام می دهد.

علمای امت اسلامی در طول تاریخ نقش مهمی را در ایجاد، توسعه و غنامندی سیستم تعلیمات و معارف اسلامی مخصوصاً انکشاف تدریجی نصاب تعلیمی مراکز و مؤسسات علمی جهان اسلام، ایفاء کرده اند.

مطالعهٔ دقیق در سیر تطور تاریخی علوم و معارف اسلامی در جهان نشان می دهد که نصاب تعلیمی مدارس و مراکز علمی ما، همواره بنا بر ضرورتهای جامعه و در تطابق با احکام ثابت و پا بر جای دین اسلام، که برای همهٔ انسانها در همهٔ زمانها و مکانها می باشد، توسعه یافته است.

کشور عزیز ما افغانستان با سابقهٔ درخشان علمی، روزگاری مهد علم و دانش و جایگاه بزرگترین مراکز علمی عصر بوده و در شکل گیری تمدن بزرگ اسلامی نقش عظیمی داشته است، وجود هزاران دانشمند و عالم در عرصههای مختلف علم و فرهنگ مخصوصاً در علوم شرعی مانند عقاید، تفسیر، حدیث، فقه، اصول فقه و غیره، گواه واضح آنچه گفته شد می باشد.

همزمان با رشد بیداری اسلامی در عصر حاضر، تعلیمات اسلامی در کشور ما شاهد تحول کمی و کیفی بوده و اطفال و جوانان کشور ما با شوق و رغبت فراوان به طرف مدارس و مراکز تعلیمات اسلامی رو می آورند. وزارت معارف جمهوری اسلامی افغانستان بر اساس مسؤولیت ورسالت خویش، در مطابقت با احکام قانون اساسی کشور، به منظور رشد و توسعهٔ کمی و کیفی تعلیمات اسلامی و از جمله نصاب آن، اقدامات قابل توجه نمو ده است.

درین راستا وزارت معارف با دعوت از علماء، استادان و متخصصین باتجربه و قابل اعتماد کشور، به بهبود و انکشاف نصاب تعلیمی پرداخته و کتابهای رایج مدارس تعلیمات اسلامی، را با شرح و توضیح متون، جا بجا ساختن فعالیتها، ارزیابی و تمرینها با معیارهای کتب درسی عیار ساخت.

امیدوارم این تلاشهای قابل تمجید علماء و متخصصان وزارت معارف، در بهبود و انکشاف هر چه بیشتر تعلیمات اسلامی در افغانستان عزیز مفید واقع شده وسبب کسب رضای خداوند متعال قرار گیرد.

وبالله التوفيق

دكتور محمد ميرويس بلخي

وزير معارف

مقدمه

معلمان محترم و شاگردان گرامی!

علمای اسلام، تعلیمات و آموزه های دین را به سه بخش: عقاید، احکام و اخلاق تقسیم نموده اند، علم عقاید باورها را در مورد خالق – جل جلاله – و مخلوق راست می سازد، علم احکام کردار و گفتار را استقامت می بخشد و علم اخلاق صفات معنوی انسانها را به سوی کمال راهنمایی می کند.

از آنجاییکه علم اخلاق با اوصاف معنوی افراد جامعهٔ بشری سروکار دارد، از ایجاد تواناییهای معنوی مطلوب و محو کردن اخلاق سوء بحث میکند، پس پیشرفت مادی و رفاه اجتماعی جوامع بشری تا حد زیادی به کیفیت ارزشهای اخلاقی در افراد آن ارتباط دارد.

و چون معیار مؤثریت وقابلیت فرد در گرو خصلتهای معنوی وی میباشد؛ ازینرو، اخلاق خوب از دیدگاه اسلام عیار نیکی وارزش انسان شمرده شده است پیامبر اسلام عیار نیکی وارزش انسان شمرده شده است پیامبر اسلام عیارکم أحاسنکم أخلاقاً) بدون شک، بهترین شما، خوش اخلاق ترین شما است.

پس این نیاز مبرم ماست تا فضایل و ارزشهای اخلاقی در جامعه ترویج و انکشاف یابد و با فراگرفتن هدایات قرآن و سنت و سیرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم و اطلاع از عملکرد و اقوال علما و پیشوایان اسلام، دانش آموزان مدارس دینی با علم اخلاق مزین گردند، خود به آن عمل نمایند و این مشعل فروزان را به هر کنج و کنار وهر خانواده برسانند، تا آنکه به زخمها و رنجهای فراوان فردی و خانواد گی جامعهٔ ما التیام بخشیده شود.

بنا بر این جایگاه و ارزش مهم اخلاق، ریاست انکشاف نصاب تعلیمی وزارت معارف جمهوری اسلامی افغانستان، در بخش نصاب مدارس دینی، مضمون اخلاق را در دو صنف (هفتم وهشتم) مقرر نموده ومفردات آنرا طوری عیار ساخته تا موضوعات عمدهٔ اخلاق اسلامی را با در نظر داشت اولویتها و تسلسل منطقی وسطح استعداد و توانایی های شاگردان در بر گیرد. در عین حال تألیف کتابهای اخلاق با روش ساده و مؤثر صورت گرفته تا به توفیق خداوند گلخ خواندن این کتابها نه تنها برای شاگردان مدارس دینی؛ بلکه برای هر خواننده سود مند و قابل عمل واقع گردد و در شخصیت و ظرفیت وی دگرگونی مثت ایجاد نماید.

وما ذلك على الله بعزيز.

١- صحيح البخارى، شمارة حديث: ٥٥٨٨.

فهرست عناوين

صفحه	عنوان	شماره
٧۵	ورع	۲٠
٧٩	استفاده از وقت	۲۱
۸۳	نگهداری زبان	77
٨٧	كتمان اسرار	۲۳
٩٣	تأنى	74
٩٧	تعاون و همکاری	۲۵
1 • 1	حکمت	78
۱۰۵	شكر	۲۷
١٠٩	قنا <i>عت</i>	۲۸
۱۱۳	عفت	79
۱۱۲	امربه معروف و نهی	٣٠
	از منکر	
177	امیدواری	۳۱

صفحه	عنوان	شماره
١	اخلاص	١
۵	احسان	۲
٩	عدالت	٣
۱۳	رفق و نرمی	۴
۱۷	صبر	۵
۲۱	صبر در طاعات	۶
۲۵	صبر از گناهان	γ
۲۷	صبر در برابر	٨
	مصيبتها	
٣١	حیا و فضایل آن	٩
۳۵	انواع حيات	١٠
٣٩	تواضع و فروتنی	11
۴۳	نشانههای تواضع	۱۲
41	استقامت	۱۳
۵۱	قوت و نیرومندی	14
۵۵	اقسام نيرومندى	۱۵
۵۹	غيرت	18
۶۳	عفو و بخشش	۱۷
۶٧	وفا به عهد	۱۸
٧١	ايثار	۱۹

اخلاص

شاگردان عزیز در رابطه به مضمون اخلاق، در صنف هفتم چیزهای زیادی آموختیم. ما در آن صنف، تعریف اخلاق و ارکان و انواع آن را فرا گرفتیم. تأثیر اخلاق نیک و اخلاق بد را در زنده گی فردی و اجتماعی یاد گرفتیم. ما هم چنان تعداد از خصلتها و صفات را که جزئی اخلاق فاضله یا مکارم اخلاقی به شمار میرود از قبیل حلم و برده باری، صلهٔ رحم، صدق و راستی، امانت داری و ترحم و سخاوت آموختیم. اکنون در این صنف همان راه را پی میگیریم و بقیهٔ اخلاق فاضله را فرا می گیریم. خداوند ما و شما را توفیق فراگیری این درسها و عمل بر آنها را نصیب فرماید.

اخلاص، روح هر عمل کامیاب، نشان پاکی دل، حسن نیت، طهارت قلب، ایمان صادق و پاکی اعمال از شایبهٔ نفاق است. اخلاص از جملهٔ بزرگترین اخلاق است که مسلمان باید به آن پایبند باشد تا سعادت دارین را بدست آورد. درین درس خواهیم یافت که اخلاص چیست؟ و چه فضیلت دارد؟ و علایم و آثار آن چیست؟

تعريف اخلاص

اخلاص درلغت، مصدر أُخلَصَ یُخلص از مادهٔ (خَلُصَ) میباشد و بر پاکی و تصفیه دلالت میکند. دراصطلاح: اخلاص، عبارت از خالص ساختن عبادت است برای معبود واحد و لا شریک. معنای اخلاص آن است که انسان به وسیلهٔ عمل خویش، ذات خداوند است و حصول رضای او تعالی را، منظور داشته و پاداش کار خویش را تنها از او بخواهد. عکس اخلاص، ریاء است، که انسان به وسیلهٔ عبادت خود شهرت در بین مردم، مصالح و اغراض موقت و زود گذر دنیوی را مد نظر بگیرد. اسلام، از ریاء نهی نموده و به اخلاص داشتن دستور داده است.

اخلاص در قرآن کریم

١- الله متعال مى فرمايد: ﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ خُلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاة وَيُؤْتُوا الزَّكَاة وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةَ ﴾ [البينة: ۵]

ترجمه: در حالی که فرمان نیافته بودند، جز آنکه خدا را بپرستند و ایمان و عبادت را

برای او [از هرگونه شرک] خالص کنند و حق گرا باشند، و نماز را برپا دارند و زکات بپردازند و این آیین استوار و ثابت است.

٢- در جاى ديگر ميفرمايد: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا
 ٥ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴾ [النساء: ١٤٥-١٤٥]

ترجمه: بی تردید منافقان در پایین ترین طبقه از آتش اند، و هرگز برای آنان یاوری نخواهی یافت مگر کسانی که [از گناه بزرگ نفاق] توبه کردند و [مفاسد خود را] اصلاح نمودند و به خدا تمسّک جستند وعبادتشان را برای خدا خالص ساختند. پس آنان در زمره مؤمنان اند، و خدا به مؤمنان پاداشی بزرگ خواهد داد.

اخلاص در نیت

ا. پیامبر ﷺ میفرماید: «إِنَّمَا الأَعْمَالُ بِالنِّيَّات، وإَنَمَا لكل امْرِئِ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا أُو امْرُأَةٍ يَتَزَوَّجُهَا فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إلَيْهِ» (۱)

ترجمه: همانا هر عمل انسان به نیت او وابسته است و هر کس نتیجه ی نیت خود را در میابد. اگر هجرت کسی به خاطر خدا و رسولش باشد، پس او ثواب هجرت به سوی خدا و رسولش را درمیابد و اگر هجرت او به خاطر کسب اغراض و منافع دنیوی یا به خاطر ازدواج با زنی باشد، پس هجرت او به خاطر چیزی میباشد که به خاطرش هجرت کرده است. ۲. رسول اکرم ﷺ لاَ یَنْظُرُ إِلَی أَجْسَامِکُمْ وَلاَ إِلَی صَوَرکُمْ وَلَکِنْ یَنْظُرُ إِلَی قُلُوبکُمْ» (۳)

ترجمه: «همانا خداوند هی به اجسام و چهرههای شما نمی نگرد، بل که به قلبهای شما می نگرد». اخلاص در تمام اعمال واجب است

بر مسلمان واجب است که در هر عمل نیکی که انجام میدهد، اخلاص داشته باشد، تا عمل او مورد قبول و پذیرش الله ﷺ قرار گیرد. الله ﷺ از بنده اش عملی را میپذیرد که خاص برای او تعالی بوده باشد. پیامبر اکرم ﷺ میفرماید: ﴿إِنَّ اللهَ لَایَقْبَلُ مَنَ

۱- متفق عليه

٧- مسلم

العَمَلِ إِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصاً وَ ابتَغَى بِهِ وَجِهَهُ ﴾ (١)

ترجمه: قطعا خداوند عملی را نمی پذیرد، مگر آن که خالص برای او انجام شده باشد، و با آن رضایت او طلب شود.

ریاء و شرک در عمل

ریاء چیست؟ ریاء آن است که شخصی با اعمال نیکی که انجام می دهد اجر و ثواب اخروی طلب نکرده و در پی به دست آوردن مصالح دنیوی باشد؛ مثلا: شخص ریاکار، در پیش چشم مردم، در کارهای نیک و پسندیده فعال می باشد؛ ولی، در حال تنهایی کسل و تنبل می باشد. اگر مردم او را در انجام کارهای خیر مدح و توصیف نمایند، سعی و کوشش فراوان می نماید، و اگر کسی او را بدگویی، نماید نقص در اعمالش رونما میگردد.

از ابو هريرة هِ الله عَلَيْتُ روايت است كه گفت:

از رسول الله علی شنیدم که می فرمود: «اولین کسی که در روز قیامت بر او حکم می شود، مردیست که شهید شده و آورده می شود و خداوند نعمتهای خود را به او می شناساند و او هم آن را می شناسد. خداوند برایش می فرماید: در برابر آن چه کردی؟ می گوید: در راه تو جنگیدم تا شهید شده. می فرماید: دروغ گفتی و لیکن جنگیدی تا گفته شود که او شجاع است و گفته شد. پس در مورد وی دستور صادر شده و وی به رویش کشانده شده به دوزخ انداخته می شود. و دوم مردیست که علم آموخته و به دیگران تعلیم داده و قرآن خوانده و او آورده می شود و خداوند نعمتهایش را به او بازگو می کند و او هم می شناسد و می فرماید: در برابر آن چه کردی؟ می گوید: علم آموختم و آن را تعلیم دادم و برای رضایت تو قرآن خواندی تا گفته شود، قاری آلیکن علم آموختی تا گفته شود که عالم هستی و قرآن خواندی تا گفته شود، قاری هستی، گفته شد. سپس در مورد وی دستور داده می شود و او به رویش کشانده شده و به دوزخ انداخته می شود. و سوم مردیست که خداوند به وی روزیی فراخ داده و از به دوزخ انداخته می شود. و سوم مردیست که خداوند به وی روزیی فراخ داده و از انواع مال به وی ارزانی داشته است و آورده می شود و او را به آن می شناساند و او هم می شناسد. می فرماید: در برابر آن چه کردی؟ می گوید: هیچ راهی را که دوست داشتی می شناسد. می فرماید: در برابر آن چه کردی؟ می گوید: هیچ راهی را که دوست داشتی در آن خرچ شود، نگذاشتم، مگر اینکه در آن برای رضایت خرچ کردم. خداوند متعال

١- سننن النسائي

می فرماید: دروغ گفتی! تو این کار را کردی تا گفته شود که جواد وسخاوتمند است و گفته شد و در مورد وی دستور صادر می شود و به رویش کشیده می شود تا آن که در دوزخ افگنده می شود. (۱)

فوايد اخلاص

- ۱. اخلاص، اساس قبول اعمال و اقوال انسان درنزد خداوند است.
 - ۲. رضایت خداوند الله به وسیلهٔ اخلاص به دست میاید.
 - ٣. اخلاص، منزلت و مقام انسان را بلند مىبرد.
- ۴. اخلاص، سبب اطمینان قلبی گردیده، انسان سعادت را احساس میکند.
 - ۵. مقام صدق و احسان به آن تحقق می پذیرد.
- ۶. اگر شخصی از اخلاص محروم شود و به ریاء وخود نمایی روی آورد، فرجام بدی در انتظارش خواهد بود.

ارزيابي

- ۱. اخلاص را در لغت و اصطلاح تعریف کنید.
- ٢. خداوند، در این آیت: ﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِیَعْبُدُوا اللَّهَ تُعْلِصِینَ لَهُ الدّینَ ﴾ [البینة: ۵] از مؤمنین چه خواسته است؟
- ۳. چرا این سه کس (شهید، عالم، سخی) در روز قیامت به سوی جهنم کشانیده می شوند؟
 - ۴. برای اخلاص در نیت یک مثال از قرآن ویا حدیث نبوی ﷺ ذکر نمایید.
 - ۵. ریاء چیست وبا اخلاص چه تفاوت دارد؟
- ۶. چرا خداوند متعال بعضی از اعمال را هرچند که ظاهراً کار خیری هم باشد، نمی پذیرد؟

کارخانه کی

در مورد اخلاص یک مقاله بنویسید که علاوه بر دلایل قرآنی، بعضی از داستانهای واقعی را نیز در بر گرفته باشد.

۱- مسلم، نسائی و ترمذي

احسان

روزی نظر حضرت عبدالله بن عمر بیش بر غلامی افتاد که برای بادار خود چوپانی می نمود. خواست او را امتحان کند. برایش گفت: می خواهم یکی از گوسفندانت را خریداری کنم. غلام گفت: گوسفندان مال من نیستند؛ از بادارم هستند ومن غلام او هستم! عبدالله گفت: ما در جایی هستیم که بادارت ما را دیده نمی تواند، یک گوسفند را برایم بفروش و به بادارات بگو که آن را گرگ خورد، غلام مراقبت خدای تعالی را به یاد آورده با آواز بلند گفت: اگر بادارم ما را دیده نمی تواند، پس خداوند کجاست؟ حضرت عبدالله بیش از هوشیاری وایمانداری غلام خیلی مسرور گردیده، با بادارش ارتباط بر قرار نمود و او را از وی خریداری کرده، آزاد نمود.

درین درس خواهیم دید که احسان چیست، دلایل آن کدام است و در زنده گی انسان چه تأثیر دارد و در کدام جایها التزام به احسان ضروری است؟

تعریف احسان ودلیل آن

احسان در لغت: یعنی انجام دادن کارهای نیک با کمال درستی واتقان.

و در اصطلاح: احسان عبارت از آن است که الله تعالی را بگونه عبادت نمایی گویا که او تعالی را مشاهده می کنی و اگر تو او را نمی بینی، یقین داشته باشی که اوتعالی ترا می بیند.

ترجمه: «احسان، آن است که خداوند را چنان عبادت نمایی گویا که او را مشاهده میکنی و اگر تو او را نمیبینی، [یقین داشته باشی که]او ترا میبیند.

کلمهٔ احسان با مشتقات مختلفش صد و نود وپنج بار در قرآن به کار رفته است واین خود دلیلی بر اهمیت آن در اسلام میباشد. خداوند متعال فرموده است: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ

۱- بخاري

وَالْإِحْسَانِ ﴾[النحل: ٩٠]

ترجمه: «خداوند به عدالت و احسان دستور میدهد».

انواع احسان

1- احسان در عبادات: احسان در عبادت آن است که عبادات آدمی با به جای آوردن شروط، ارکان، آداب و سنتهای آن صورت گیرد و مؤمن باید باور قوی داشته باشد که خداوند مراقب اوست؛ و ایمان داشته باشد که خداوند را مشاهده می کند.

۲ – **احسان در معاملات:** احسان در معاملات عبارت از خوبی و نیکویی در تمام معاملات و شئون زنده گی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و سایر اموری است که برای اسلام و جامعه انسانیت سودمند باشد.

مواضع عملي كردن احسان

احسان در تمام اعمال مسلمان یک امر مطلوب است، چنانچه پیامبر علیه می فرماید: «خداوند احسان را در هرچیز فرض گردانیده است» و با آن هم در بعض موارد مهمتر شمرده می شود که برخی از آنها قرار ذیل است:

1- احسان با خداوند: احسان با خداوند آن است که شخص در هر لحظه و در هر حالت حضور و مراقبت خداوند را احساس نماید.

Y-احسان با خویشتن: یکی از موارد احسان با خویشتن آن است که انسان مسلمان از حرام دوری اختیار کند و غیر از رضای الله متعال مراد وهدفی نداشته باشد و او با این عمل، خود را پاک نگهداشته، از گمراهی و حیرت در دنیا، و از عذاب و شقاوت در آخرت نجات می یابد.

۳- احسان در گفتار: احسان در سخن زدن، یک امر مطلوب است؛ لذا انسان مسلمان غیر از سخن نیک، چیز دیگری را به زبان نمی راند، چنانچه خداوند جل جلا له می فرماید: ﴿ وَقُولُوا لِلنَّاسَ حُسْناً ﴾ [بقرة ۸۳] ترجمه: «برای مردم سخن نیکو بگویید».

۴- احسان در عمل: شخص مسلمان باید اعمال خود را از روی احسان انجام دهد، تا مورد پذیرش خداوند جل جلا له قرار گیرد وبر سر آن پاداش به دست آورد. پیامبر اکرم عَمَّالُهُ مَعْفرماید: ﴿إِنَّ اللهَ يُحِبُ إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُم عَمَالاً أَن يُتقِنَهُ ﴾(۱)

ترجمه: «خداوند ﷺ دوست دارد که اگر کسی از شما کاری را انجام می دهد، آن را درست و با اتقان انجام دهد.

١- البيهقي.

۵. احسان با والدین: انسان مؤمن باید همیشه با والدین خود احسان نموده، از اوامر آنها اطاعت نماید و حقوق شان را رعایت کند و از اساءت و بدرفتاری با آنها دوری گزیند. خداوند الله و این مورد میفرماید: ﴿ وَقَضَی رَبُّكَ أَلاَّ تَعْبُدُواْ إِلاَّ إِیَّاهُ وَبِالْوَالِدَیْنِ إِحْسَانًا ﴾ [الإسراء: ۲۳]

ترجمه: (ای انسان!) پروردگارت فرمان داده است که جز او را نپرستید، و با پدر و مادر خود نیکی کنید).

۹. احسان با همسر: اسلام به نیکویی با همسر، و ایفای تمام حقوق او و حسن معاشرت با وی امر نموده است: ﴿وعَاشِرُوهُنَّ بِالْعَرُوفِ》 [النساء: ۱۹]. و چنانچه پیامبر اکرم ﷺ در این مورد فرموده است: ﴿اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَیْرًا فَإِنَّهُنَّ عِنْدَکُمْ عَوَانِ﴾ (۱)

ترجمه: «شما را به نیکویی با زنها سفارش میکنم چون ایشان در نزد شما امانت اند». ۷. احسان با اقارب: باید انسان مؤمن با تمام اقارب و خویشاوندان و نزدیکان خود رحیم و مشفق باشد، خداوند ﷺ میفرماید: ﴿ وَاتَّقُواْ الله الَّذِي تَسَاءلُونَ بِهِ وَالأَرْحَامَ إِنَّ الله الله كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيباً ﴾ [النساء: ۱]

ترجمه: «و از (خشم) خدایی بترسید که همدیگر را بدو سوگند می دهید ؛ و بپرهیزید از این که پیوند خویشاوندی را گسیخته دارید (و صله رحم را نادیده گیرید)؛ زیرا که یقیناً خداوند مراقب شما است (و کردار و رفتار شما از او پنهان نمی ماند).

۸. احسان با مزدور کار: آن است که مزد او قبل از خشک شدن عرق پیشانی اش اعطا گردد و به کار شاقهٔ فوق طاقتش گماشته نشود.

٩. احسان با همسایگان: مسلمان باید با همسایگان خود احسان نموده و ایشان را اکرام کند، چون پیامبر ﷺ در این مورد میفرماید: ﴿مَا زَالَ جِبْرِیلُ یُوصِینِی بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَیُورٌ ثُهُ ﴾ ٢٠٠٠.

ترجمه: «همواره جبریل شیک مرا به نیکوئی با همسایه توصیه میکند، حتی گمان کردم از او میراث میبرد». و اذیت نکردن همسایه از کمال ایمان است. آنحضرت گیش می فرماید: «اگر کسی به خدا و روز آخرت ایمان دارد، پس همسایهٔ خود را اذیت نکند». ۱۰. احسان با فقرا، مساکین ویتیمان: مسلمان باید با فقرا و یتیمان احسان نموده، برای

٢ - متفق عليه.

١- متفق عليه.

شان صدقه دهد و در حق شان بخل نورزد؛ زیرا مال و دارایی نعمت الهی است که باید از آن به مردم داده شود. از سوی دیگر، آن حضرت به احسان به یتیمان تأکید زیاد کرده است، حتی جایگاه سرپرست یتیم را در بهشت با جایگاه خود نزدیک ومساوی دانسته است، چنانچه میفرماید: ﴿ أَنَا وَكَافِلُ الْمُتِيمَ كَهَاتَیْنَ فِی الْجَنَّةِ ﴾(۱)

ترجمه: «من و سرپرست یتیم در جنت همین قسم قرار داریم، و اشاره به انگشت شهادت و انگشت وسطی نموده، در بین آن دو انگشت خود فاصله دادند».

11. احسان با عموم مردم: مسلمان باید به رفع نیازهای دیگران توجه کرده و تا حد توان مشکلات شان را مرفوع نماید و با آنان با نرمی و ملایمت سخن بگوید و با آنها از روی تواضع برخورد کند و آنها را امر به معروف و نهی از منکر نماید و اگر حقی بر وی داشته باشند، با جبین گشاده آن را ادا نماید.

17. احسان با حیوانات: بر مسلمان لازم است که با حیوانات نیز احسان کند و در وقت گرسنگی برایشان خوراکه تهیه کند و اگر بیمار شدند، آنها را تداوی نماید و اسباب رفاه شان را مهیا سازد، بارشان را از توان شان اضافه نسازد، به آب و علف شان متوجه باشد، در سردی و گرمی به حال شان رسیده گی نماید، در جایی که رفته نمی توانند، آنها را مجبور نه سازد، و هرگاه دو نفر سوار بر مرکبها در نیم راه مقابل شده و با هم صحبت نمایند، باید از مرکبهای خود پیاده شوند.

ارزیابی

۱- احسان را در لغت و اصطلاح تعریف کنید؟

۲- احسان چند نوع است؟

٣- احسان با خويشتن چگونه ميباشد؟

۴- احسان با خداوند را بیان نمایید.

 Δ احسان با خویشاوندان را توضیح دهید.

۶- در مورد احسان با همسایه یک دلیل بیاورید.

۷- با یتیمان و تهی دستان چگونه باید احسان کرد؟

شاگردان عزیز در مورد احسان در عرصههای مختلف وآثار اجتماعی آن یک مقاله بنویسند.

١- متفق عليه.

عدالت

روزی فرستادهٔ پادشاه روم، وارد مدینه منوره شد تا پیام پادشاه خویش را برای امیرالمؤمنین حضرت عمر بن الخطاب شخصه برساند. برایش گفته شد که امیر المؤمنین در زیر درختی خوابیده است. وقتی فرستادهٔ رومی به زیر درخت رفت، نگاه کرد که هیچ کسی به خاطر حراست از او وجود ندارد و محافظی هم در آنجا نیست که مانع ورود بیه بیهنگام مردم به نزد او گردد. فرستادهٔ رومی از دیدن این حالت، سخت شگفت زده شده همان قول مشهور خود را گفت: (عدلت، فأمنت، فنمت) ترجمه: عدالت نمودی که در امن شدی و با فکر آرام خوابیدی! عدالت امیرالمؤمنین حضرت عمر شخصه معروف و مشهور است که به عنوان نمونه از آن یاد آور شدیم.

تعريف عدالت

عدالت در لغت از عَدَلَ یَعدِلَ گرفته شده وآن در برگیرندهٔ معنای استواء (برابری) میباشد، پس معنای عَدَلَ خلاف ظلم است، واین چیز در دلها مستقر میباشد. و در اصطلاح: اداکردن حق را به صاحب آن بدون زیادت و کمی عدالت گویند؛ چون زیادت فضل است و نقصان ظلم. به عبارت دیگر عدل، عملی است متوسط در بین افراط و تفریط.

و عدالت در شریعت: عبارت از استقامت بر راه حق و اجتناب از محظورات دینی میباشد.

دلايل ثبوت عدالت

عدالت مسؤوليت و وجيبهٔ هر فرد مسلمان در تعامل با افراد و گروهها مىباشد، خداوند ﷺ مىفرمايد: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَكْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾. [النساء،۵۸]

ترجمه: «خدا به شما فرمان می دهد که امانتها را به صاحبان آن باز گردانید، و هنگامی

که میان مردم داوری می کنید، به عدالت داوری کنید».

در آیات متعدد قرآن کریم امر به عدالت شده است، چنانچه خداوند ﷺ میفرماید: ﴿إِنَّ النَّهُ يَأْمُرُ بِالْعَلْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى﴾ [النحل: ٩٠]

ترجمه: «خداوند به عدالت و احسان و کمک با اقرباء دستور میدهد».

اهمىت عدالت

از جملهٔ مهمترین ستونهای سعادت و نیکبختی که بشریت همواره برای حصول آن تلاش میورزد، یکی هم اینست که مردم در مورد حقوق و اموال خویش مطمئن بوده، و عدالت میان آنها حکم فرما باشد. پس عدالت در اسلام، جایگاه خاص دارد و هیچ قانونی در اسلام نیست مگر اینکه بر اساس عدالت استوار است.

دو نمونه از عدالت در اسلام

۱. بعد از فتح مکه، زنی از خانوادههای اشراف، مرتکب سرقت شناخته شد و خانواده آن زن از اسامه بن زید شخص در خواست کردند تا نزد پیامبر سیم رفته، در مورد آن زن شفاعت کند که دست او را قطع نکند و آنگاه که اسامه بن زید در مورد آن زن شفاعت کرد، چهرهٔ پیامبر سیم از شدت غضب دگرگون شده برایش گفت: آیا در مورد حدی از حدود الله شفاعت میکنی؟ سپس پیامبر اکرم سیم از است و برای مردم خطبه ای را ایراد نموده فرمود: آنچه اقوام پیشین را هلاک نمود، آن است که اگر شخصی از اشراف دزدی میکرد، او را رها میکردند و اگر فقیر و مستضعفی مرتکب چنین کاری می شد حد را بر او جاری می کردند. به خدا سوگند اگر فاطمه دختر محمد هم دزدی کند دست او را قطع خواهم کرد» (۱).

۲. مردی از اهل مصر نزد حضرت عمر بن خطاب شیست آمد و گفت: ای امیرالمؤمنین! من با پسر عمرو بن العاص والی مصر مسابقهٔ اسپ دوانی اجرا کردم و بر او سبقت جستم. پسر عمرو با شلاق مرا زد و گفت: چگونه از من پیشی می گیری در حالی که من شریف زاده و محترم استم؟! علی الفور حضرت عمر شیست به عمروبن عاص شیست نامه نوشت و او وفرزندش را به نزد خود فرا خواند. زمانی که هردو نزد حضرت عمر شیست حاضر شدند، شلاق را برای آن مرد مصری داد و گفت: این شریف زاده را شلاق بزن.

عرصههای اجرای عدالت

مواقع اجرای عدالت فراوان است، ولی از آن جمله به مواقع زیر اشاره مینماییم:

1. عدالت در حق همسران: اگر مرد مسلمان بیشتر از یک همسر داشته باشد، باید در حق همسران خویش عدالت را مراعات نماید.

۲. عدالت در میان فرزندان: باید شخص مسلمان میان فرزندان خود مساوات و عدالت نماید؛ حتی در نوازش وهدیه، بعضی را بر بعضی دیگر ترجیح ندهد تا سبب افروختن آتش عداوت و دشمنی در بین شان نگردد. پیامبر عَمَالِی فرمودند: ﴿فَاتَّقُوا اللهَ وَاعدِلُوا بَینَ أُولَادِکُم﴾

ترجمه: «از خداوند بترسید و میان فرزندان خویش عدالت نمایید».

٣. عدالت در میان رعیت: خداوند بر حاکم مسلمان فرض گردانیده که عدالت را در بین رعیت خویش مراعات نموده و بر هیچکس ظلم نکند و به یک طرف به حساب دیگران مایل نشود وسعی نماید که حقوق آنها را عادلانه تأمین کند وظلم را از سر شان بردارد.

۴ عدالت در بین دو فرد متخاصم: پیامبر اکرم ایس در تطبیق عدالت بهترین مثال است؛ دو شخص که در بین خود به کدام چیزی اختلاف داشتند از جمع انصار نزد آن حضرت است؛ دو شخص که در بین شان حکم کند، آن حضرت است حضرت است حضرت است که در بین شان حکم کند، آن حضرت است دوزخ برای شان گفتند: اگر کسی حق برادر خود را بگیرد در حقیقت پاره ای از آتش دوزخ را گرفته، آن دو شخص گریان نموده، هر کدام شان از حق خود برای برادر خود تنازل نموده.

 ترجمه: وای بر کم فروشان آنان که چون از مردم کالایی را با پیمانه و وزن میستانند، تمام و کامل میستانند و چون برای آنان پیمانه و وزن کنند، کم میدهند، آیا اینان یقین ندارند که حتماً بر انگیخته میشوند برای روزی بزرگ»؟.

فوائد عدالت

عدالت آثار و فواید فردی و اجتماعی بس بزرگی به بار میاورد که به بعضی از آنها اشاره میشود:

۱- عدالت یکی از مهمترین فضائل اخلاقی است؛ چون بوسیلهٔ آن حقوق مردم مصؤون مانده، مساوات در بین مردم تحقق میپذیرد.

۲- عدالت، اساس وزیر بنای حکومتداری و بقای دولتها و رمز قدرت و پایداری آنها است
 و هرگاه ظلم در جامعه رائج گردد، حقوق پایمال میشود و امنیت مختل میگردد و
 اعتماد بین حاکم و محکوم از بین میرود وفساد وفتنه همه جا را فرا میگیرد.

۳- عدالت در جامعه الفت، رحمت و همبستگی را بوجود می آورد؛ چون هر یک از افراد جامعه مصؤونیت حقوق خویش را احساس می نماید.

ارزيابي

۱- معنای عدالت چیست؟

۲- یک آیه را ذکر نمایید که دلالت به وجوب اقامهٔ عدالت کند؟

٣- دو مثال به عنوان نمونهٔ عدالت در اسلام را بیان نمایید؟

۴- دو فایده از فواید عدالت در زنده گی را ذکر کنید؟

۵- عرصههای اجرای عدالت کدام است وبرای آن مثال بیاورید؟

کارخانهگی

یک مقاله در مورد عدالت بنویسید که در آن علاوه بر عرصههای اجرای عدالت یاد شده در این درس، به شماری از عرصههای دیگر اجرای عدالت در زندگی اشاره شده باشد و ازیک صفحه کمتر نباشد.

درس چهارم

رفق و نرمی

رفق و نرمی از جملهٔ اخلاق اسلامی محسوب می شود که انسان مسلمان باید آن را در تمامی امور خویش تطبیق نموده و از سنگدلی، سرکشی، فحش و یاوه سرایی دوری جوید. از خصوصیتهای مسلمان، التزام و پای بندی به نرمی و ملایمت در تعامل با مردم می باشد. الگوی شخص مسلمان در این زمینه رسول اکرم سلامی است. رسول اکرم سلامی در حق مسلمین خیلی مهربان بودند، چنانچه از ام المؤمنین عائشه و روایت است که پیامبر شخص فرمود: «هر آیینه خداوند نرم است و نرمش را دوست می دارد و در برابر نرم رفتاری ثوابی می دهد که به سخت رفتاری و دیگر کارها نمی دهد»(۱). این درس به شناخت معنی و مفهوم رفق و نرمی تخصیص یافته است.

تعریف رفق و نرمی

رفق در لغت: به معنای مهربانی، نرمی و لطف و نیکویی است.

رفق در اصطلاح: عبارت از نرمی در گفتار و رفتار و کردار، و آسانگیری در تعامل با مردم می باشد.

دلایل اثبات رفق و نرمی

آیات قرآنی در مورد رفق:

۱_ خداوند ﷺ به تحلی به رفق و نرمی در تمام کارها دستور داده، و از شدت و سختی و عنف بر حذر داشته است، خداوند ﷺ میفرماید: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأُمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَن الْجَاهِلِينَ﴾ [الأعراف: ۱۹۹]

ترجمه: «گذشت داشته باش و آسانگیری کن و به کار نیک دستور بده و از نادانان چشم یوشی نما».

١- مسلم شريف

۲_ خداوند متعال پیامبرانش، موسی و هارون علیهما السلام را به رفق و نرمی در دعوت دستور می دهد: ﴿ اَذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَی (٤٣) فَقُولًا لَهُ قَوْلًا لَیِّنَا لَعَلَّهُ یَتَذَکَّرُ أَوْ یَخْشَی﴾ [طه:۴۳-۴۳]

ترجمه: «به سوی فرعون بروید که سرکشی کرده است (و در کفر و طغیان از حدّ گذشته است). سپس به نرمی با او (در باره ایمان) سخن بگویید، شاید (غفلت خود و عظمت خدا را) به یاد آورد و (از عاقبت کفر و طغیان خویش و عذاب دوزخ) بهراسد».

نرمى وملايمت در حديث وسيرت پيامبر ﷺ

حضرت پیامبر اکرم ﷺ مهربان ترین و نرم ترین شخص بود و بهترین مثالهای نرمی و مهربانی در تعامل با اصحاب و یا رانش را برای ما به عنوان نمونه و الگو به جا گذاشته است مثلاً:

روزی یک اعرابی نزد آنحضرت عَلَیْهٔ حاضر شده از او تحایف و هدایا طلب نمود و باشدت با او سخن گفت، آن حضرت تَبِیهٔ تبسم نموده برایش بار دو شتر را بخشش نمود، و در احادیث آمده است که رسول الله عَلیهٔ با حضرت حسن و حسین بازی نموده و آنها را بوسه مینمود، و آنان را روی شانههای مبارک خود بر میداشت.

آنحضرت، همیشه اصحاب و یاران خویش را توصیه نموده و میفرمود: ﴿یَسِّرُوا وَلَا تُنَفِّرُوا وَلَا تُنَفِّرُوا ﴾ (۱). تُعَسِّرُوا وَیَشِّرُوا وَلَا تُنَفِّرُوا ﴾ (۱).

ترجمه: «آسانگیری کنید و سختگیری نکنید، و به مردم مژده دهید و آنها را گریزان مسازید».

انواع رفق

رفق خصلت بزرگ اسلامی است که در هر چیزی رونما گردد، آنرا زینت می بخشد، پیامبر اکرم عُمِی می فرماید: نرم رفتاری در هیچ چیزی نمی باشد، جز این که آن را زینت می بخشد و از هیچ چیزی دور نمی شود، مگر این که آن را زشت می سازد^(۲). رفق را باید در عرصه های مختلف زندگی به مرحلهٔ اجراء گذاشت؛ رفق و نرمی با مردم، نرمی با خدمتگزاران، نرمی با حیوانات و نرمی با نباتات و همه چیز. برای اثبات

١- متفق عليه

٧- مسلم

این مطلب نصوص دینی زیادی وارد شده است. از جمله آن پیامبر ﷺ فرموده است: ﴿سِبَاكُ الْمُسْلِمَ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ ﴾(١)

ترجمه: «دشنام دادن مسلمان فسق و جنگ با او کفر است».

رسول اكرم عَيْكُ درحديث ديگرى فرموده است: ﴿مَنْ لَطَمَ مَمْلُوكَهُ أَوْ ضَرَبَهُ حَدًّا لَّمْ يَأْتِه فَكَفَّارَتُهُ أَنْ يُعْتِقَهُ ۗ ٣٠ ترجمه: «كسى غلام خود ر ا بزند ويا او را به اساس گناهي كه او نکرده بر وی حد جاری کند، پس کفارهٔ اشتباهش آزاد نمودن اوست».

فضیلت و اهمیت رفق و نرمی در جامعه

هر جامعه ای که افراد آن به رفق و نرمی ملتزم باشند، محبت و احترام متقابل در میان شان انتشار یافته سبب رضای الله متعال و رسولش میگردد. پیامبر اکرم ﷺ با روشهای مختلف کوشیده است که ما را بطرف رفق و نرمی سوق دهد، چنانچه فرموده است: ﴿إِنَّ اللهُ تَعَالَى رَفيقُ يُحِبُّ الرِّفْقَ في الأَمْرِ كُلِّهِ ۗ (")

ترجمه: «خداوند با رفق و مهربان است و مهربانی را در تمام کارها دوست دارد». مسلمان با نرمی وملایمت از آتش دوزخ دور گردیده و از اهل بهشت به شمار می آید. پیامبر اکرم ﷺ میفرماید: آیا شما را خبردار نسازم از کسی که بر دوزخ حرام است؟ و یا دوزخ بر او حرام است؟ دوزخ حرام است بر هر شخص نرم و ملایم و آسان گیر. و اگر انسان با مردم نرمی و ملایمت کند، خداوند با او در روز قیامت نرمی و شفقت میکند. روزی یک مرد صحرا نشین، در مسجد بول نمود. مردم برخاستند تا او را سر زنش نمایند. پیامبر ﷺ فرمود: او را بگذارید و بر بول او آب بریزید؛ زیرا شما برانگیخته شده اید تا آسانگیر باشید و برای آن بر انگیخته نشده اید که سختگیری کنید (۴).

١- متفق عليه

٧- مسلم

٣- البخاري

ارزيابي

الف: به پرسشهای ذیل پاسخ دهید:

۱- رفق و نرمی را تعریف کنید.

۲- یک نمونه از رفق را بیان نمایید.

۳- حدیثی را بیان کنید که بر رفق تشویق مینماید.

۴- برای اثبات رفق ونرمی از قرآن کریم یک دلیل بیاورید.

 Δ - با مادر خود چگونه تعامل ورفتار باید کرد؟

۶- با پدرت چگونه تعامل و رفتار باید داشته باشی؟

۷- با دوستان و همسایگان خود چگونه رفتار و معامله می کنی؟

۸- خویشتن را بررسی نمایید که آیا صفت رفق و نرمی در شما و جود دارد؟

٩- در جامعه امروزی ما، آیا مردم بر اساس رفق و نرمی تعامل میکنند یا نه؟

ب: نظر خود را در موارد ذیل بیان نموده، و نیز توضیح دهید که تصرف صحیح در آن چگونه می باشد:

۱. دسته ای از شاگردان اتفاق بر آزار و اذیت یکتن از دوستان خود کردند.

۲. کارمند با مراجعین خود تعامل بد میکند، و بر سر ایشان فریاد می کشد.

۳. طفلی سگ را باریسمان محکم بسته و او را با شدت می کشاند.

۴. کودکی پرنده یی را گرفته و بالهایش را قطع میکند.

۵. مردی با همسر خود تعامل بد و نادرست مینماید.

کارخانهگی

شاگردان عزیز! در کتابچههای خود چگونگی تعامل و رفتار نیک با خانواده را تحریر کنید، و در این مورد کلمات ذیل را میتوانید به کار ببرید: رفق، نرمی، گذشت، احسان، شدت، سختی، بدبینی، غضب، قهر،کبر و غرور.

درس ينجم

صبر

اکثریت ارزشهای اخلاقی و ایمانی اسلام به صبر ارتباط دارد؛ از اینرو پیامبر اسلام در یک حدیث نبوی صبر را ایمان خوانده است.

صبر چیست؟ صبر چه اهمیت دارد؟ فضایل و ثمرات آن چگونه است؟ انواع صبر از چه قرار است؟ اجر و منزلت صابران در اسلام چگونه است؟

تعريف صبر

صبر در لغت، به معنای حبس است و در اصطلاح عبارت است از حبس نفس بر چیزی یا از چیزی. رمضان را ماه صبر می گویند به خاطری که آدم در آن ماه نفس خویش را حبس می کند و نمی گذارد همهٔ خواهشاتش را به دست آورد.

صبر نیروی اخلاقی است که انسان را برای تحمل سختیها، دردها و مشقتها آماده میسازد و او را از بیقراری، آه و فریاد، شور و هیجان، ترس و طمع ودیگر تمایلات نفسی و غریزی باز میدارد.

صبر دو شاخهٔ اساسی دارد:

صبر بدنی: که در انجام کارهای دشوار ومقاومت در برابر سختیها ومشقتها صورت می گیرد.

صبر نفسی: که خود داری از خواسته ها و هوسهای فطری وغریزی را شامل می شود. صبر نفسی میدان وسیع و نامهای متعدد دارد؛ مثلا: اگر در مقابل مصیبت باشد، بنام "صبر" یاد میشود، اگر در جنگ باشد، "شجاعت" گفته میشود، اگر در مقابل خواسته های شهوانی باشد بنام "عفت" یاد میشود، اگر در مقابل غضب باشد، بنام "حلم" یاد میشود.

قرآنکریم مجموع این انواع را بنام (صبر) یاد نموده است. آنجا که میفرماید: ﴿وَالصَّابِرِینَ فِی الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِینَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِینَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْلَّقُونَ ﴾[البقرة: ۱۷۷] ترجمه: و (خوشا به حال) صابرانی که به هنگام تنگدستی و نا خوشی و هنگام کار زار صبر میکنند، اینها کسانی هستند که راست میگویند و هم اینان پرهیزگارانند.

یک شاگرد مکتب و طالب علم چگونه به صبر ضرورت دارد؟ نتیجه و ثمرهٔ صبر کردنش چه می باشد؟ معلم محترم موضوع را با شاگردان بحث نماید.

اهمیت صبر

از آنجایی که خداوند متعال مرگ و زندگی را برای امتحان آفریده است، هر انسان در حیات خود ناگزیر به انواع مشکلات، مصایب، نا خوشیها وسختیها مواجه میگردد. وقتیکه سیل حوادث ناگوار زندگی بالای انسان هجوم میآورد، روشنایی صبر پیشروی مسلمان متجلی گردیده، مؤمن واقعی با سلاح صبر به مقابله ابتلاءات وپیشامدهای تلخ وشیرین زندگی میشتابد.

فهم درست از صبر همراه با توقع نصرت دنیوی واجر اخروی آن، مسلمان را از بیقراری در برابر در برابر مشکلات و مصایب باز میدارد. صبر جوهر پختگی و استواری انسان در برابر دشواریها و مصیبتهاست و میزان صدق و کذب انسانها میباشد. خداوند متعال میفرماید: ﴿ وَلَنَبْلُونَّ كُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْجُاهِدِینَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرینَ ﴾ [محمد: ٣١]

ترجمه: و همین گونه شما را می آزماییم تا از میان شما مجاهدان و صابران را باز شناسیم.

فضايل صبر

صبر فضیلتهای زیادی دارد؛ بطور نمونه، به فضایل آتی اشاره مینماییم:

۱- صبر از صفات پیامبران است. چنانچه خداوند متعال صبر ایوب ایسی را ستایش

نموده مى فرمايد: ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴾ [ص: ٢٤]

ترجمه: ما او را شكيبا يافتيم، چه نيكو بنده اى كه تواب بود.

۲- صبر از اخلاق انسانهای با ثبات وصاحبان عزم راسخ است. قرآن کریم میفرماید:
 ﴿ وَلَمْنُ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْم الْأُمُورِ ﴾ [الشورى: ۴۳]

ترجمه: هر کس که شکیبایی و گذشت پیشه کند، بیگمان این از کارهای سترگ

٣- صبر دليل صدق ايمان است. سورة "العصر" به اين امر دلالت دارد.

۴ - صبر كليد گشايش مشكلات انسان است. پيامبر اسلام مىفرمايد: ﴿ وَاعْلَمْ أَنَّ النَّصْرَ مَعَ الصَّبْرِ ﴾ (١).

ترجمه: و بدان که نصرت و کامیابی همراه صبر است.

 Δ صبر وسیلهٔ رسیدن به قیادت و زعامت در دنیا و امامت در دین است.

۶- فضیلت و منزلت صبر به حدی میرسد که خداوند متعال اجر و ثواب صبر کننده گان را بی حساب وعده می دهد. چنانچه قرآنکریم می فرماید: ﴿إِنَّمَا يوَفَّی الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بغَير حِسَابِ﴾ [الزمر: ۱۰]

ترجمه: همانا یاداش صابران بی حساب به آنان داده می شود.

خلاصه

- بیشتر ارزشهای اخلاقی وایمانی به صبر ارتباط دارند.
- صبر بمفهوم منع کردن نفس وآمادگی برای تحمل انواع دشواریها میباشد.
- فهم درست صبر انسان را برای تحمل مشکلات ودشواریهای مادی ومعنوی آماده می سازد.
- فضایل صبر بی شمار است: صبر از صفات پیامبران، اخلاق انسانهای بزرگ، دلیل صدق ایمان، گشایش مشکلات، وسیلهٔ رسیدن به زعامت در دنیا وامامت در دین است.

١ مسند احمد/ ج١/٣٠٧

ارزيابي

- ۱- کلمه (صبر) چه معنی دارد؟
- ۲- شاگردان با رهنمایی و مساعدت معلم صاحب ارتباط صبر را با سایر احکام و ارزشهای اخلاقی اسلام بحث و مناقشه نمایند.
 - ۳- معنای مخالف کلمات ذیل را پیدا نمایید!
 - صبر، شجاعت، حلم، عفت، تواضع
- ۴- صبر بدنی و صبر نفسی از هم چه فرق دارند و کدام یکی مهمتر است؟ مثال بیاورید!
 - ۵- چهار فضیلت از فضایل صبر را ذکر نمایید؟
 - ۶- اجر و ثواب صبر با دیگر طاعات و مکارم اخلاق چه فرق دارد؟

درس ششم

صبر در طاعات

مفهوم صبر و اهمیت و فضائل آنرا در درس قبلی آموختیم. در این درس نقش و جایگاه صبر در طاعات و عبادات را فرا می گیریم.

صبر در طاعات

در اسلام طاعات و اوامر زیادی است که ادای آن به صبر نیاز دارد. طاعات بصورت عموم به فرایض و نوافل تقسیم میگردد که خداوند آن را در این آیت مبار که جمع نموده و به اجرای آن امر کرده است: ﴿إِنَّ الله یَامُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِیتَاءِ ذِی الْقُرْبَی اللّٰحل: ٩٠] ترجمه: خداوند به عدل و احسان و ادای حق خویشاوندان فرمان میدهد. البته همه این طاعات به صبر ضرورت دارند.

صبر در عبادات

عبادات از جملهٔ طاعات اسلام اند و نماز در رأس این عبادات قرار دارد که ادای آن صبر و استقامت میخواهد؛ زیرا نماز فریضه ای است که در یک شبانه روز پنج بار تکرار می شود و خداوند مؤمنان را در ادای آن به صبر و شکیبایی امر نموده است؛ چنانچه می فرماید: ﴿وَأُمُنُ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيهَا﴾ [طه: ۱۳۲]

ترجمه: و خانواده ات را به نماز فرمان ده و در آن صبورانه بكوش.

پس ادای نماز موضوع ساده و آسان نیست؛ زیرا ادای درست این فریضه، اخلاص و صبر و فدا کاری میخواهد. توقف کار و مشغولیتهای زندگی روزانه پنج بار برای ادای نماز عمل دشوار است؛ مگر برای مؤمن راستین که با صبر واخلاص، خشوع و تجرد خویشتن را برای ادای نمازهای پنجگانه فارغ میسازد و کار و بار خود را توقف داده به مناجات

پروردگار خویش میشتابد.

به همین ترتیب اگر به سایر عبادات نظر کنیم میبینیم که ادای هر یکی به انواع صبر و فداکاری ضرورت دارند. مثلا انجام فریضهٔ حج، ادای فریضهٔ روزه، ادای فریضهٔ زکات و دیگر شعایر اسلامی به صبر و استقامت معنوی و مادی احتیاج دارند.

صبر در جهاد

جهاد در راه خدا از موارد دیگر طاعات است که مستلزم صبر قوی و فداکاری به جان ومال در راه خدا میباشد. به همین دلیل قرآنکریم سخت ترین مراتب صبر را در جهاد بیان نموده است، آنجا که میفرماید: ﴿یا أَیهَا الَّذِینَ آَمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعُلَّکُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [آل عمران: ۲۰۰]

ترجمه: ای مؤمنان شکیبایی و پایداری ورزید و آمادهٔ جهاد (و سایر عبادات) باشید، و از خدا بترسید، باشد که رستگار شوید. در این آیت مراتب ومراحل صبر با کلمات (صبر، مصابره، مرابطه) بحیث شرط حصول کامیابی و رستگاری تأکید گردیده است که خود اعجاز قرآنکریم را نشان میدهد.

میان کلمات (صبر- مصابره- مرابطه) از لحاظ معنی چه تفاوت و ارتباط میبینید؟ معلم محترم موضوع را با شاگردان مورد بحث و گفتگو قرار بدهند.

صبر در تحصیل علم

همچنین صبر و استقامت در راه تحصیل علم، تحقیق و تفکر در کاینات و مخلوقات خداوند از موارد دیگر صبر بر طاعات شمرده میشود که صبر طولانی، ارادهٔ محکم و تحمل فراوان ضرورت دارد. از همین جهت است که تحصیل علم و استنباط احکام شرعی در اسلام، بنام (اجتهاد) که بمعنای سعی و تلاش میباشد، نام گذاری شده است. و این درجه را تنها کسانی حاصل می کنند که از نیروی صبر و استقامت قوی بهره مند

باشند؛ چنانچه قرآنكريم مىفرمايد: ﴿أَلُمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِى فِى الْبَحْرِ بِنِعْمَةِ اللَّهِ لِيرِيكُمْ مِنْ آياتِهِ إِنَّ فِى ذَلِكَ لَآياتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴾ [لقمان: ٣١]

ترجمه: آیا ننگرسته ای که کشتیها به نعمت الهی در دریا روانند، تا به شما از آیات خویش بنمایاند؛ بیگمان در این برای هر شکیبای شاکری ما یههای عبرت است. این آیت دلالت بر آن دارد که تحقیق و تفکر در پدیدههای طبعیت و کائنات، انسان

این ایت دلالت بر آن دارد که تحقیق و تفکر در پدیدههای طبعیت و کائنات، انسان را به وحدانیت خداوند رهنمایی میکند؛ همچنان دلالت بر آن دارد که پژوهش و تفکر علمی و استفاده از نتایج آن تنها با صبر قوی و ایمان استوار به دست میآید.

آیا درس خواندن به صبر ضرورت دارد؟ شاگردان نظر بدهند.

به این ترتیب ملاحظه نمودیم که طاعات و عبادات اسلامی به صبر و استقامت ادا می شود ومسلمان صبر کننده در نتیجهٔ صبر خود برای انجام این طاعات و عبادات به سعادت و کامیابی دنیا و حصول اجر و ثواب در آخرت نایل می گردد.

خلاصه

- در اسلام طاعات وعبادات زیادی است که ادای آن به صبر واستقامت نیاز دارد.
 - هر یکی از عبادات اسلامی مستلزم صبر و استقامت است.
 - فريضهٔ جهاد بالا ترين صبر واستقامت وتحمل را ايجاب مي كند
- تحصیل علم یکی از فرایض اسلامی است که به صبر وتحمل واستقامت ضرورت دارد.

ارزيابي

- ۱. چگونه ادای نمازهای پنجگانه به صبر ضرورت دارد؟ توضیح بدهید.
- ۲. اگر نماز بصورت درست ادا شود، چه فواید ونتایجی برای نماز گزار ببار می آورد؟

۳. صبر در ادای روزه چه نقش دارد وفواید این صبر برای روزه دار وجامعه چگونه است؟

۴. مراتب صبر را در جهاد توضیح نمایید؟

۵. صبر در تحصیل علم وپژوهشهای علمی چه اثر دارد و نتیجهٔ صبر و زحمت کشی یک شاگرد چه میباشد؟

راجع به ضرورت صبر در ادای فریضه حج یک مقاله بنویسید که از ده سطر کمتر نباشد.

صبر از گناهان

پیامبر اسلام میفرماید که "راه جنت با سختیها و مشقتها و راه دوزخ با خواستههای شهوانی پوشانده شده است"(۱).

صبر از گناهان

انسان همراه با خواهشات نفسانی و غرایز شهوانی متنوع، آفریده شده است. این خواستهها و شهوتها یا مباح و جایز است و یا ممنوع و حرام، که هر دو به صبر ضرورت دارند. خواستههای مشروع و حب مال و متاع حلال دنیا برای مسلمان ممنوع نیست، ولی مسلمان باز هم در استفاده از لذتهای دنیا افراط نمی کند و در حصول آن از صبر و قناعت و زهد کار میگیرد.

اما صبر در برابر گناهان و خواستههای نا مشروع نفس برای مسلمان یک جهاد و مبارزهٔ پیگیر و دوامدار است. مسلمان در این مبارزهٔ دوامدار به صبر و ارادهٔ قوی ضرورت دارد تا بتواند در مقابل انواع خواستهها و تحریک کنندههای نفسی و مادی که پیشروی وی قرار میگیرد و با شیوههای گوناگون مزین ساخته میشود صبر کند و با آن مبارزه نماید. خداوند عز وجل انواع معاصی را در این آیهٔ مبارک جمع نموده و از ارتکاب آن نهی فرموده است: ﴿وَینْهَی عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْنُنْکَر وَالْبُغی النحل: ۹۰]

ترجمه: و از نا شایستگی و کار ناپسند و سر کشی باز میدارد. اجتناب از همه این معاصی باز هم به صبر ضرورت دارد. سخت ترین صبر در برابر گناهان و عادات نا پسند میباشد که در میان مردم به رسم و رواج عمومی تبدیل گردیده، خصوصا گناهان زبانی از قبیل: غیبت، دروغ، ریاء، خود ستایی، سخن چینی و امثال آن که با سهولت و آسانی در میان مردم رد و بدل میشود و به عادت روز مره مبدل گردیده و از امراض مهلک جامعه محسوب میشوند که در برابر آن به صبر و مقاومت جدی ضرورت است.

١- متن حديث مبارك چنين است: «حُفَّتِ الْجُنَّةُ بِللْكَارِهِ وَحُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ». صحيح مسلم.

برخی معاصی و گناهان زبانی را که در میان مردم شایع است نام بگیرید.

الگوی صبر و مقابله با مغریات

زندگی پیامبران الهی، اصحاب کرام، اولیای خدا و صالحین پر از تجارب و نمونههای بی انتدامت در مقابل انواع مغریات، خواستههای نفس، وساوس شیطان وابتلاءات گوناگون است که همه درس صبر بما می آموزند.

بطور نمونه به داستان حضرت یوسف الیسی توجه نمایید که چگونه در قصر عزیز مصر در مقابل تحریکات، فشارها و تهدیدات زن عزیز مصر، صبر و مقاومت نشان داد و از این امتحان سخت پیروزمندانه وسر بلند بیرون شد تا اینکه صبر و استقامت یوسف الیسی جاودانه ثبت تاریخ انسانیت گردید.

ابن قیم جوزی از صبر یوسف اینچنین نتیجه گیری نموده است: "سورهٔ یوسف را خواندم.. وتأمل نمودم که صبر یوسف در مقابل خواستههای نا مشروع نفس، عظمت او را جاودان گردانید. بخود گفتم: عجبا! هرگاه یوسف ایش خواستهٔ نفس را قبول میکرد، نتیجه چه میبود؟! اما او در مقابل هوای نفس مقاومت کرد و به این ترتیب صبر یوسف ایش برای همیش سرمشق و افتخار انسانها گردید که این همه عظمت و افتخار نییجه صبر چند لحظه بود".

خلاصه

- صبر در مقابل معاصی و خواستهای تحریک کننده و گناهان ثواب عظیم دارد.
 - صبر در مقابل گناهان و خواستههای نفس یک جهاد دوامدار است.
- صبر و مقاومت یوسف الیسی الیس

ارزيابي

- ۱- متن عربی حدیث شریف «راه جنت به سختیها و راه دوزخ به شهوات پوشانده شده است» را حفظ و تکرار نمایید.
- ۲- چرا در حدیث نبوی عُراه می راه جنت دشوار و راه دوزخ آسان خوانده شده است؟
 شاگردان توضیح بدهند.
- ۳- چرا صبر در مقابل گناهانی که شکل عادت عمومی را بخود گرفته، دشوار است؟ توضیح بدهید.۴- امام ابن قیم جوزی از خواندن سورت یوسف چه نتیجه گرفته است؟ مختصراً بیان نمایید.

صبر در برابر مصیبتها

عمر بن خطاب شخصه فرموده است: "هر مصیبتی عاید حالم گردید، با سه چیز خدا را شکر نمودم؛ اول آنکه مصیبت عاید شده در دنیایم بود نه در دینم. دوم آنکه خوب است که مصیبت بزرگتر از آن برایم نه رسیده. سوم آنکه با صبر کردن در مقابل مصیبت اجر کمایی نمودم".

صبر بر مصیبت نشان صدق ایمان است:

صبر بر مصيبت از نشانه هاى صدق ايمان و رضاى كامل به قضا و قدر خداوند است. وقوع مصيبت از جانب خداوند يا نشان عقوبت و مجازات انسان است و يا امتحان و آزمايش الهى كه در هر دو حالت بايد به صبر استعانت خواسته شود. دين مقدس اسلام مؤمنان را در حالات مبتلا شدن به مصايب و درد و رنج ناشى از مصيبتها، به صبر توصيه نموده و در مقابل، برايشان اجر و پاداش عظيم بشارت داده است. خداوند متعال مىفرمايد: ﴿ وَلَنَبْلُونَ كُمْ بِشَيء مِنَ الْخَوْفِ وَاجُوع وَنَقْصِ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّر الصَّابِرِينَ، الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيهِ رَاجِعُونَ، أُولَئِكَ عَلَيهِمْ صَلَواتُ السَّرِينَ، الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيهِ رَاجِعُونَ، أُولَئِكَ عَلَيهِمْ صَلَواتُ مِنْ رَبِّهمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ اللَّهُتَدُونَ ﴾ [البقرة: ١٥٥-١٥٧]

ترجمه: و همواره شما را به نوعی از ترس و گرسنگی و زیان مالی و جانی و کمبود محصول می آزماییم و صابران را نوید بده. همان کسانی که چون مصیبتی به آنان رسد گویند: ما از خداییم و به خدا باز می گردیم. بر اینان درود و رحمت پرورگار شان باد و ایشانند که رهیافته اند.

از این آیت قرآنی چنین میفهمیم که خداوند متعال مؤمنان را با مصیبت ترس، گرسنگی، کمبود اموال و دارایی و گرفتن جان امتحان میکند. و همچنان این نص

قرآنی دلالت بر آن دارد که مسلمان صابر در مقابل مصیبتهای وارد شده، مستحق عالی ترین قدر و منزلت و ثواب و پاداش میگردد.

فعاليت

آیت مبارکهٔ فوق پاداش و اجر صبر کننده در برابر مصیبت را سه چیز وعده داده است، این سه پاداش کدامها اند؟ شاگردان به نوبت توضیح بدهند.

ابتلاء و امتحان سنت خداوند است

ابتلاء و امتحان انسان به مصایب، سنت خداوند است که بسا اوقات بندگان مخلص خود را به مصیبت و مشقت آزمایش می کند؛ چنانچه پیامبر اسلام عَنْ الله منه می منه می منه می کند؛ چنانچه پیامبر اسلام عَنْ الله منه منه منه می کند؛ چنانچه بیامبر اسلام عَنْ مُنه می منه می کند؛ چنانچه بیامبر اسلام عَنْ مُنه می کند؛ می کند؛ حضور می کند؛ می کند؛ چنانچه بیامبر اسلام عَنْ مُنه می کند؛ می کند؛

ترجمه: كسى را كه خداوند ارادهٔ خير كند، او را به مصيبت مبتلا ميسازد. همچنان در حديث ديگرى چنين آمده است: ﴿لاَ يَزَالُ الْبَلاَءُ بِالْلُوْمِنِ وَالْلُوْمِنَةِ فِى نَفْسِهِ وَمَالِهِ وَفِى وَلَيْهِ حَتَّى يَلْقَى اللهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَمَا عَلَيْهِ مِنْ خَطِيئَةٍ ﴾ (٢).

ترجمه: همواره هر مرد و هر زن مؤمن در فرزند و مال خویش دچار ابتلاء و امتحان است تا وقتیکه بخداوند بپیوندد و گناهان وی بخشیده شده باشد.

صبر و قناعت و رضایت در برابر درد و رنج مصیبتها، برای مسلمان دو نتیجه بار می آورد که هر دو به خیر و منفعت مسلمان است:

۱- پاداش عاجل که عبارت از کفارهٔ گناهان و آمرزش لغزشهای انسان میباشد.

۲-پاداش اخروی مصیبت، که بحیث ثواب وفضل ورحمت خداوند برای مؤمنان داده میشود.

ادب مؤمن در وقت مصیبت

باید بدانیم که انسان وقتی پاداش دنیوی و اجر وثواب اخروی را نصیب میشود که آداب اسلامی را در هنگام مبتلا شدن به مصیبت مراعات نماید. هرگونه مظاهر واشکال جزع

۱ بخاري ۲ ترمذی

و فزع در وقت مصیبت از قبیل کندن موی و روی، یخن پاره کردن، اظهار افسردگی، تغییر عادت در چهره، لباس و امثال آن از نظر اسلام مردود است. اسلام آداب استقبال مصیبت را با گفتن کلمهٔ ﴿إِنَّا لِلهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ مشخص ساخته است.

همچنان پیامبر اسلام مؤمن را در وقت مصیبت ارشاد فرموده که بگوید: ﴿اللَّهُمَّ أَجُرْنِي فَيُ مُصِيبَتِي وَأَعْقِبْنِي خَيْرًا مِنْهَا﴾. (١)

ترجمه: بار خدایاً! بمن در مصیبتم اجر نصیب بگردان و بهتر از آن بمن ارزانی کن. به این ترتیب هرگاه یک مؤمن با اینچنین ادب در مقابل مصیبتی که به وی عاید میشود برخورد نماید، شامل صبر جمیل میشود که علمای اسلام صبر جمیل را چنین تعریف نموده اند: صبر جمیل به آن صبری گفته میشود که بدون جزع وفزع باشد و به کسی شکایت نکند و یا اینکه مؤمن در وقت مصیبت حالت طبیعی وعادی خود را از دست ندهد و بدون تغییر در چهره ولباس و روش قبلی اش با دیگران پیش آمد نماید.

خلاصه

- خداوند متعال مؤمنان را در جان ومال وفرزندان شان مورد امتحان و ابتلاء قرار میدهد.
- از نگاه اخلاق اسلامی امتحان و آزمایش و رسیدن مصیبت برای مؤمن دلیل خیر خواهی خداوند برایش میباشد.
- صبر وشکیبایی در هنگام مصیبت و برخورد با آن مؤمن صابر را از غیر آن جدا میسازد.

ارزيابي

۱. وقوع مصیبت برای انسان در دنیا، به چه مقصد صورت میگیرد و انسان مؤمن در وقت مصیبت به چه چیز استعانت بجوید؟

۲. خداوند در آیت مبارکهٔ فوق مسلمان را با کدام چیزها مورد ابتلا و آزمایش قرار داده

۱- روایت مسلم

است؟

- ۳. هرگاه خداوند ﷺ بندهٔ مخلص خود را به مصیبتها ومشکلات مبتلا سازد، گویا اینکه:
 - (أ) او را بد می بیند. (ب) او را عذاب میکند. (ج) به وی ارادهٔ خیر دارد.
 - ۴. مؤمن در وقت مبتلا شدن به مصیبت چه میگوید؟
- ۵. صبر در وقت مصیبت ورضایت به قضا و حکم خداوند برای مؤمن صبر کننده دو نتیجه دارد:
 -(1
 -(٢
 - ۶. صبر جمیل آن است که انسان در وقت مصیبت:
 - أ) لباس سیاه بیوشد و فریاد وناله نماید.
 - ب) اظهار افسردگی نموده، با مردم صحبت نکند.
 - ج) به قضای خدا راضی باشد و به کسی شکایت نکند.

کارخانه گی

راجع به برخی عادات غیر شرعی در هنگام مصیبت (فوت اقارب) که در میان بسیاری مردمان رواج دارد، در روشنایی صبر بر مصیبت مقاله ای در یک صفحه بنویسید.

درس نهم

حیا و فضایل آن

پیامبر اسلام عَلَی فرموده است: چهار چیز از سنتها وروشهای پیامبران است: حیا، خوشبویی، مسواک و ازدواج.(۱)

در بارهٔ حیا چه میدانید؟ شاگردان بطور منظم اظهار نظر نمایند.

تعریف حیا

حیاء خوی و خصلت نیکو ونشانهٔ عزت انسان است. حیاء عبارت از تغییر نفسی است که در حالت احساس عیب به انسان پیش می شود. حیا در اصطلاح، همان خوبی است که انسان را به ترک نمودن امور بد، وادار می سازد، و صاحب خود را از تقصیر و کوتاهی منع می کند؛ بناءً، حیاء انسان را بسوی کمال و همت بلند سوق می دهد و از کردار پست و رذایل باز می دارد. ضد حیا وقاحت و چشم سفیدی است، که شخص به اقوال و افعال نا شایست، شرم آور و بی حیایی دست می زند.

فرق بين حيا وخجالت

حیای شرعی همین است که گفته شد، اما آن نوع خجالت و کم دلی که برخی به آن دچار هستند که آنها را از کارهای خوب باز میدارد و در وقت ضرورت به خوبیها امر و از بدیها منع کرده نمیتوانند، در فرا گرفتن علم خجالت میکشند. این حالت حیای شرعی نیست، بلکه تنها در عرف به آن حیا گفته می شود، و این صفت نا پسند است و باید انسان خود را از آن رها سازد.

۱- رواه الترمذي

فضايل حيا

پیامبر اسلام ﷺ در بارهٔ حیا رهنمودهایی فرموده که از جمله، موارد زیر را می توان ذکر نمود:

حيا شاخهٔ ايمان است

ييامبر اسلام عَرِيُكُ فرموده است: ﴿الإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، أَعْلاهَا شَهَادَةُ أَنْ لا إِلَهَ إِلا اللهَ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةً مِنَ الإِيمَانِ﴾.(١)

ترجمه: «پیامبر عَمَّا فَهُ فرمودند: ایمان هفتاد و چند شاخه دارد که اعلی ترین آن گفتن کلمهٔ لا الله الا الله و پایین ترین آن دور ساختن نا پاکی اذیت کننده از راه میباشد، و حیا شعبه و یا شاخه ای از ایمان است».

حيا ثمرهٔ خوب دارد

انس وسُن وايت مى كند كه پيامبر عَنَا فَي فرمودند: ﴿مَا كَانَ الْفُحْشُ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا شَانَهُ وَلَا كَانَ الْخَيَاءُ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا زَانَهُ ﴾.(٢)

ترجمه: «فحش و نا سزا در هیچ چیزی نمی رسد، مگر اینکه آنرا نا شایست می سازد، و حیا هیچ وقت به چیزی یکجا نمی شود، مگر اینکه آنرا زیبا و گوارا می سازد».

همچنان عمران بن حصين رضى الله عنهما روايت نموده كه پيامبر خدا ﷺ فرمود: ﴿ إِنَّ الْحَيَاءَ لا يَأْتِي إِلا عِجَيْرٍ ﴾.(٣)

ترجمه: همانا حيا جز خوبي بار نمي آورد.

١- متفق عليه

٢- الترمذي

٣- متفق عليه

برخی از فواید حیا

در حیا فواید زیادی وجود دارد که برخی از اینقرار است:

١. حيا اخلاق اسلام است. از زيد بن طلحه روايت گرديده كه پيامبر عَلَيْكُم فرمودند:
 ﴿إِنَّ لِكُلِّ دِين خُلُقًا، وَخُلُقُ الإِسْلام الْحَيَاءُ ﴾.(١)

ترجمه: بدون شک هر دینی خوی و اخلاق دارد که خوی واخلاق اسلام حیا است.

با داشتن حیا و یا به وسیله حیا، انسان در بارهٔ حقوق خداوند تقصیر نمیورزد؛ زیرا از وسعت علم و عظمت خداوند حیا مینماید، نعمتهای او تعالی را بیاد میآورد، بناء مسئولیتهای خود را بجا میکند و از محرمات خود را حفظ مینماید.

۲. حیا زیبایی است، در حدیث فوق الذکر خواندیم که: حیا در هیچ چیزی یکجا نمی شود، مگر اینکه آنرا زینت می بخشد. انسان با حیا صاحب وقار است، هرکس با احترام با وی تعامل می کند و انسان بی حیا شخص سبک است، نه در خانواده اش کسی به او به نظر احترام می بیند و نه در قریه و جامعه از احترام برخور دار میباشد.

٣. حيا سبب ازدياد نعمتهاى خداوند و دفع آفتها مى گردد، و بى حيايى و فسق عذاب را همراه دارد. خداوند متعال مى فرمايد: ﴿ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴾ [هود: ١١٧]

ترجمه: و چنین نبود که پروردگارت شهرها را هلاک نماید، در حالیکه اهل آن در صدد اصلاح بوده باشند.

در جاى ديگر مىفرمايد: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْ نَاهَا تَدْمِرًا﴾ [اسراء: ١٤]

ترجمه: و هنگامیکه بخواهیم شهر و دیاری را هلاک سازیم، ثروتمندان آنرا (به طاعت) امر میکنیم، مگر آنها در آن شهر فسق و فساد را ترویج میکنند (از طاعت سر پیچی میکنند) وعده عذاب بر آنها متحقق میشود، پس ما آنرا ویران و تباه میکنیم. ومعلوم است که نیکی از حیا و فسق از بیحیایی سرچشمه میگیرند.

۱- الترمذي

خلاصه

- حيا شاخهٔ ايمان و يكي از سنتهاي پيامبران الهي است.
- حیا انسان را بسوی کمال و همت بلند سوق میدهد و از رذایل وپست همتی نجات می بخشد.
- داشتن حیا انسان را به شناختن و رعایت حقوق خداوند متعال و رعایت حقوق بندگان وادار می سازد و از گناه ومعصیت باز می دارد.
 - حیا زیبایی است؛ حیا به هر چیزی که یکجا شود، آنرا زینت میبخشد.
- حیا سبب ازدیاد نعمتهای خداوند، وبی حیایی سبب هلاکت وتباهی امتها ومدنیتها می گردد.

ارزيابي

- ١. حيا را لغة و اصطلاحا تعريف نماييد.
- ۲. ضد حیاء چه چیز است و چه نقصان دارد؟
- ۳. در بارهٔ حیا، سه حدیث پیغمبر ﷺ را با معنای آن بیان کنید.
- ۴. حیای شرعی، با حالت کم دلی چه فرق دارد؟ با مثال توضیح بدهید.
 - ۵. برخی فواید حیا را بیان کنید.

احادیث زیر را با معنای آن حفظ نمایید:

أما كَانَ الْفُحْشُ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا شَانَهُ وَلَا كَانَ الْخَيَاءُ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا زَانَهُ (١).
 ﴿ إِنَّ الْخَيَاءَ لا يَأْتِي إِلا بِخَيْرٍ ﴾ (٢).

١- الترمذي

٦- متفق عليه

انواع حيا

حیا از لحاظ اعتبارات مختلف و به اعتبار اینکه از چه کسی صادر میشود، انواع زیاد دارد که در این درس انواع حیاء را مطالعه مینماییم.

حياى فطرى: آن است كه انسان با آن آفريده شده است، كه اين نوع حيا يك صفت وخوى عالى و توفيق بزرگ خداوند است. اين قول پيامبر عَيُّالِمُّ از همين نوع حيا است كه به يكى از ياران خود (اشج بن عبدالقيس) فرمودند: ﴿إِنَّ فِيكَ خَصْلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللهُ وَلَيْ اللهُ عَلَى خَصلَتَيْن يُحِبُّهُمَا اللهُ الْذِيْ عَلَى خَصلَتَيْن يُحبُّهُمَا اللهُ اللهُ اللهُ عَلَى خَصلَتَيْن يُحبُّهُمَا اللهُ ال

ترجمه: (ای اشج بن عبدالقیس) همانا در تو دو خصلت وجود دارد که خدا آنرا دوست دارد. (اشج می گوید) من گفتم: آن دو خصلت کدامها اند؟ فرمودند: حلم و حیاء، من گفتم: آیا از قدیم این خصلتها بمن داده شده اند یا اینکه این خصلتها در من جدید اند؟ فرمودند: بلکه از قدیم این خصلتها به تو داده شده. گفتم حمد وستایش خدایی را که مرا به خصلتها پیدا نموده که او تعالی آنرا دوست دارد.

حیای کسبی: آن است که انسان آنرا به ارادهٔ خود به دست آورده باشد؛ زیرا که به وسعت علم خداوند ایمان دارد، نعمتهای خداوند و تقصیرات و کوتاهیهای خود را بیاد می آورد، به دین خدا ایمان دارد، و آنچه اسلام آنرا نا جایز دانسته، انجام نمی دهد.

١- امام مسلم، اين يك قسمت حديث شريف است كه عمر بن خطاب المنف روايت كرده است.

در حدیثی آمده است: ﴿ أُعْبُد الله کَأَنَّك تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ یَرَاك ﴾.(۱) ترجمه: بندگی خدا ﷺ را طوری بجا آر، که گویا او را میبینی، هرگاه تو او را نمیبینی، یقیناً او تعالی تو را میبیند.

هرکسی که این چنین حیا نداشته باشد، برای وی در انجام دادن کارهای بد هیچ مانعی وجود ندارد. ﴿إِذَا لَمْ تَسْتَح فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ ﴾(۲).

ترجمه: وقتی که حیا نکردی، هرچه خواهی انجام بده.

حیای شرعی: آن است که انسان را به کارهای نیک دعوت و از کارهای نا روا باز میدارد.

حیای غیر شرعی: این گونه اوصاف در حقیقت حیا نبوده، بلکه کم دلی، خجالت و یک نوع ضعف است که در عرف مردم به آن حیا گفته شده، انسان در نتیجه آن برخی مکلفیتهای خود را انجام نمیدهد، مثلا به دین خدا دعوت کرده نمیتواند و یا در نتیجه کم دلی از مسایل ضروری سوال کرده نمیتواند.

عائشة شخط می گوید: خداوند به زنهای انصار رحمت کند؛ حیا آنها را از فهمیدن مسایل دینی منع نکرد. (۳) در اینجا مراد از حیا، همان حیای عرفی است که این نوع حیا مذموم است وصاحب آن در برخی امور نا موفق می باشد.

حیا به اعتبار اینکه از چه کسی صورت می گیرد، به سه نوع تقسیم می شود: حیا از خداوند، حیا از مردم وحیا از خویشتن.

حیا از خداوند ﷺ: طوری که عظمت خدا و رحمت او همراه با تقصیر خود به یاد آید، و در اجرای اوامر و ترک نواهی، از خداوند حیا صورت بگیرد و رضای خدا طلب شود. در حدیث شریف آمده است: ﴿اسْتَحْیُوا مِنَ اللهِ حَقَّ الْحَیَاءِ﴾. (۴) ترجمه: از خداوند طوری که شایسته است حیا کنید.

١- البهيقي

٢- البخاري

٣- الفتح/١/٢٢٩-٢٢٩

٤- الترمذي

حیا از مردم: مانند حیا از انجام گناه بصورت علنی. پیامبر عُنِی فرموده: هر یکی از امت من بخشیده میشود، مگر مجاهرین بخشیده نمیشوند، مراد از مجاهر کسی است که شبانه کاری را انجام میدهد، خداوند بر وی ستر نموده، اما خود وی در صبح میگوید: من شب چنین کاری را انجام دادم. شب خدا بر وی ستر نموده و در روز، خود ستر و پردهٔ خدا را از بالای خود دور میسازد. (۱)

حیا از خویشتن: یعنی حیا نمودن در هنگام خلوت؛ آن وقت که از طرف مردم به انسان عیبی راجع نمی شود، این نوع حیا ظاهر می گردد. از این سبب گفته شده: حیا از خود باید نسبت به حیا از دیگران زیاد باشد.

هر شاگرد یک حالت از حیای شرعی، عرفی، فطری و کسبی را در کتابچهٔ خود بنویسد. سپس به نوبت نوشتههای خویش را پیش روی صنف توضیح بدهند.

با ملاحظهٔ مطالب درس انواع حيا را ميتوان اينطور خلاصه نمود:

- ۱. حیای فطری.
- ۲. حیا به اعتبار اختیار و انتخاب: حیای کسبی، حیای شرعی.
- ٣. حيا به اعتبار شريعت وعرف: حياي عرفي، حيا از خداوند الله
 - ۴. حیا به اعتبار شخص: حیا از مردم و حیا از خویشتن.

خلاصه

- حیا به اعتبار کسب واین که از چه کسی صادر می شود، به انواع مختلف تقسیم گردیده است.
- حیای فطری جزء خلقت انسان ویک صفت عالی است که خداوند برای انسان ارزانی فرموده است.

١- متفق عليه

- حیای کسبی که انسان با ارادهٔ خود کسب می کند تا مانع ارتکاب گناهان وبدیها گردد.
 - حیای شرعی انسان را به کارهای خوب دعوت واز کارهای زشت باز میدارد.
 - حيا از خداوند، حيا از مردم وحيا از خويشتن از جملهٔ انواع حيا ميباشد.

ارزيابي

- ١. حيا به چند اعتبار تقسيم گرديده؟ توضيح نماييد.
- ۲. حیای فطری وکسبی را تعریف نموده، یک دلیل به وجود آن ذکر کنید.
- ۳. حیای شرعی و حیای عرفی از هم چه فرق دارند؟ حکم هر دو را بیان نمایید.
 - ۴. حیا از کی صورت می گیرد؟ جواب خود را با دلیل توضیح بدهید.

در مورد انواع حیا که در فوق ذکر شد، یک یک مثال در کتابچههای خود بنویسید.

درس یازدهم

تواضع و فروتني

تواضع یک خصلت ارزشمند اخلاقی است که اسلام به آن امر کرده و خداوند متعال بهشت را برای کسانی وعده نموده که در روی زمین دعوای بزرگی وفساد نمی کنند. تواضع چیست و در اسلام چه جایگاهی دارد؟ در این درس این موضوع را مطالعه مینماییم.

مفهوم تواضع

تواضع در لغت فروتنی و انکسار را گویند.

و در اصطلاح: فضیل بن عیاض گفته است: تواضع تسلیم شدن به حق وقبول آن است، اگر چه آنرا از یک طفل بشنوی.

ابن مبارک می گوید: تواضع آن است که خود را با کسی که از نعمتهای دنیا نسبت به تو کمتر دارد، برابر بشماری وبدانی که تو در دنیا نسبت به وی بهتر نیستی؛ و همچنان خویشتن را با شخصی که در دنیا نسبت به تو بالا تر است، یکسان بدانی تا آنکه وی را در امور دنیا نسبت به خود بهتر و برتر نشماری.

تواضع ضد کبر و خود بزرگ بینی است وشخص متواضع به اساس معیارهای دنیایی خود را از کسی برتر نمی داند، به هرکس نزدیک می باشد، با دیگران مهربان است، با درمانده گان و بیچاره گان رابطه خوب دارد. خدمت دیگران را می کند و خدمتگزاری مردم برایش ناپسند معلوم نمی شود. خداوند متعال می فرماید: ﴿ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِینَ لَا يَریدُونَ عُلُوًا فِی الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِینَ ﴾ اسورت القصص، آیت: ۸۳]

ترجمه: آری، این سرای آخرت را تنها برای کسانی قرار میدهیم که ارادهٔ برتری جویی

در زمین و فساد را ندارند، و عاقبت نیک برای پرهیز گاران است.

سبب رانده شدن و بد بختی شیطان همین خود بزرگ بینی بود، آن وقت که امر شد تا آدم همین را سجده کند، از تواضع کار نگرفت و دعوای بزرگی کرد که به لعنت ابدی گرفتار شد.(۱)

خداوند ﷺ پیامبر خود محمد ﷺ را به مهربانی و دلسوزی نسبت به مسلمانان امر فرموده است که به تواضع دلالت مینماید. آنجا که قرآن کریم میفرماید: ﴿وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَن النَّوْمِنِينَ﴾ [سورت الشعراء، آیت: ۲۱۵].

ترجمه: بال و پر خود را برای مؤمنانی که از تو پیروی میکنند، (از روی تواضع) بگستر.

پیامبر اسلام در بارهٔ مردمان متواضع میفرماید: ﴿ طُوبَی لِنْ تَوَاضَعَ فِي غَیْرِمَسْكَنَةٍ ﴾ (۲). ترجمه: خوشا به آن کسی که بدون ذلت و مسکنت، تواضع و فروتنی اختیار نماید. "وداع خود نمایی کن زننگ ذره گی بگذر چو گمگشتی به چشم هر که آیی آفتاب آیی "

۱_ استاد محترم حدیث ذیل را دو بار با ترجمهٔ آن بخواند، سپس هر شاگرد به نوبت آنرا تکرار نماید.

وعن أبى هريرة وسن أن رسول الله عَلَيْ قال: ﴿مَا نَقَصَتَ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ، ومَا زَادُ اللهُ عَبِداً بعفو إلا عزاً، ومَا تَواضَع أحدٌ لله إلا رفعه الله ﴿(١).

۲- شاگردان تعریف تواضع را در نظر گرفته، دو دو تن، راجع به کسب نمودن صفت
 تواضع با همدیگر تبادل نظر نمایند و بر نقاطی که اتفاق نمودند، آنرا بنویسند، سپس
 به نوبت آنرا به دیگران بشنوانند، موارد توافق شده را بالای تخته بنویسند.

چگونه تواضع را کسب نماییم؟

تواضع یکی از نعمتهای بزرگ خداوند است که هر مسلمان باید برای به دست آوردن آن زحمت بکشد. برای حصول تواضع دو روش دارای اهمیت است: علم و تربیت، ویا آموزش وپرورش؛ با فهم و دانش اینکه تواضع نعمت خداوند برای انسان است ونباید با این نعمت خود بزرگ بینی نموده، دیگران را تحقیر کند؛ تا مستحق نعمتهای بیشتر گردد. همچنان با آموزش و پرورش، در گفتار و کردار، دیگران را احترام نموده و تواضع و فروتنی را پیشهٔ خود گرداند.

خلاصه

- تواضع تسلیم شدن به حق، قبول حق وخشوع و فروتنی در برخورد با دیگران است.
 - تواضع ضد کبر وغرور و خود بزرگ بینی است.
- پیامبر اسلام ﷺ کسانی را که بدون ذلت و مسکنت تواضع و عاجزی پیشه میکنند بشارت داده اند.
 - انسان می تواند صفت تواضع را با تعلیم و تربیت کسب نموده و تقویت بخشد.

ارزيابي

- ١. تواضع را لغتاً و اصطلاحاً تعريف نماييد.
- ۲. ضد تواضع چیست؟ فرق آنرا با تواضع بیان نمایید.
- ۳. در بارهٔ منع وتحریم فساد و بزرگ بینی چگونه از قرآنکریم استدلال مینمایید.

۱- امام مسلم

۴. چرا شیطان از رحمت خداوند رانده شد؟

۵. خداوند ﷺ به پیامبر خود در مورد مهربانی با مسلمانان چه فرموده است؟

۶. تواضع را از کدام راهها به دست آورده می توانیم؟ توضیح بدهید.

آیات مبارکه ذیل را با معنای آن حفظ نمایید:

﴿ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ خُعِلُهَا لِلَّذِينَ لَا يرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

[سورت القصص، آیت: ۸۳]

﴿ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ [سورت الشعراء، آيت: ٢١٥]

نشانههاي تواضع

برای اینکه تواضع حقیقی را بشناسیم، خود را با آن آراسته نماییم، از بزرگ بینی وذلت نا روا خود را نگهداریم، لازم است چند نشانهٔ تواضع را شناسایی کنیم.

هرگاه بخواهیم شخصی را متواضع بگوییم، از نظر اخلاق اسلامی، لازم است علایم و نشانههای ذیل در وی موجود باشد:

ترجمه: خداوند عزت ومرتبت شخص عفو کننده را بیشتر میسازد، و کسی که برای خدا تواضع نماید، خداوند قدر ومنزلت وی را بلند میگرداند.

۳. انسان متواضع همیشه برای خدمت آماده است، خدمت دیگران ثمرهٔ لازمی تواضع میباشد، کسی که خدمت نمودن به دیگران را عیب بداند، یقینا به مرض تکبر و خود خواهی گرفتار است. پیامبر عَلَی فرموده اند:

١- رواه مسلم

﴿ مَنْ كَانَ فِي حَاجَة أَخِيه كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِه ﴾ (١)

ترجمه: کسی که نیاز وحاجت برادر خود را برآورده سازد، خداوند حاجت وی را برآورده می سازد.

۴. انسان متواضع همه صفات کمال را به خداوند گله منسوب مینماید. هرگاه نیکی را در وجود خود احساس نماید، آنرا فضل و توفیق خداوند میداند؛ بناءً مغرور نمیشود و خویشتن را از کبر و غرور نگهمیدارد.

۵. انسان متواضع، پست و فرو مایه نمیباشد، هیچگاه ذلت را برای خود نمیپسندد، اگر به اعتبار مال و منصب، خود را از دیگران برتر نمیبیند، به همین ترتیب با این اعتبارات خویشتن را از کسی کمتر هم نمیداند، و با داشتن یقین به خداوند هم اجابران نمیهراسد.

۶. انسان متواضع با انگیزهٔ خود بزرگ بینی به نظر و موقف نا درست خود، اصرار نمیورزد. هر وقت واز هر زبانی که حق بیرون شود آنرا میپذیرد.

۷. انسان متواضع خود را از فرا گرفتن علم بینیاز نمیبیند و همواره در تلاش ازدیاد
 علم و دانش خود میباشد.

 ۸. انسان متواضع مورد محبت مردمان است به مردم نزدیک است و نظرش محترم شمرده می شود و در جامعه از احترام و مقبولیت برخور دار است.

۹. زشت نشان دادن و بد رنگ نمودن شکل و صورت نشانهٔ تواضع نیست، و این هم لازمی نیست که انسان متواضع حتما لباس کهنه و چرکین بپوشد، بلکه از مسلمان خواسته شده که منظر زیبا وآراسته داشته باشد. خداوند گلا جمیل و زیبا است، زیبایی را دوست دارد، و پیامبر گله ارشاد فرموده که خداوند متعال دوست دارد اثر نعمتهای خود را در مسلمان ببیند. قبول نکردن حق و مردمان را به نظر سبک دیدن کار خلاف تواضع است، اما پوشیدن لباس زیبا و پاک نگهداشتن خود هر گز با تواضع منافات ندارد.

١- رواه مسلم

درس فوق را با دقت مطالعه نمایید. هر شماره را در یک جمله خلاصه نموده و در کتابچههای خود بنویسید.

مثال:

معیار کامیابی و ناکامی انسان معنویت است نه مادیت.	١
	۲
	٣
	۴
	۵
	۶
	٧
	٨
	٩

خلاصه

• مهم ترین نشانههای تواضع صفات وارزشهای معنویت، عفو و گذشت، خدمتگزاری به دیگران، عزت نفس، رجوع به حق، جستجوی علم و فضل ودیگر اوصاف نیکو می باشد.

ارزيابي

- ۱. انسان متواضع، معیار کامیابی و نا کامی را در چه میداند؟
- ۲. آیا پیامبر ﷺ برای نفس خود انتقام گرفته و خشم وغضب آنحضرت برای چه بوده

است؟

۳. در بارهٔ فضیلت بخشش و خدمت کردن به دیگران دلایلی از سنت پیغمبر علیه بیان نمایید.

۴. فرق میان ذلت و تواضع را توضیح دهید.

۵. تقاضای تواضع را در مورد قبول حق و فرا گرفتن علم توضیح بدهید.

۶. آیا تواضع در پوشیدن لباسهای چرکین و ژولیده و بد رنگ ساختن شکل و صورت است، یا اینکه با داشتن منظر زیبا هم میتوان تواضع اختیار کرد؟ شاگردان به ترتیب توضیح بدهند.

ترجمهٔ حدیث ذیل را از طریق امام مسجد تان یاد بگیرید، وآنرا در کتابچه خود به خط مقبول بنویسید.

عن ابن عمر رضى الله عنهما أنَّ رَسُول الله يَّشَكُهُ قَالَ: ﴿ الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِم، لا يظْلِمهُ، وَلاَ يسْلَمُهُ. مَنْ كَانَ فى حَاجَة أخيه، كَانَ اللهُ فى حَاجَته، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِم كُرْبَةً، فَرَّجَ اللهُ عَنْهُ بها كُرْبَةً مِنْ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يوم القِيامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِماً سَتَرَهُ اللهُ يومَ القِيامَةِ ﴾ (١).

١- متفق عليه

درس سیزدهم

استقامت

یکی از خصلتهای اخلاقی برای یک مسلمان، استقامت است. استقامت بنابر کاربرد آن در آیات واحادیث، به دومعنا آمده است: نخست درپیش گرفتن راه راست و کار درست و و استوار ماندن و ثبات نشان دادن برآن.

بنا برمعنای نخست، استقامت شامل دوری از هرگونه کجروی وانحراف واجتناب از هرگونه افراط وتفریط، وبه همین جهت به راه راست "صراط مستقیم" گفته اند، زیرا مستقیم ازقوام گرفته شده که به معنای اعتدال است واعتدال خلاف افراط وتفریط است.

دشواریهای استقامت

اسلام ازپیروانش خواسته است همیشه درجستجوی راه راست باشند وهمانگونه که درشبانه روز چندین بار از خداوند گلخ خواهان هدایت به راه راست میشوند، خود نیز درعمل تلاش ورزند تا این راه را درپیش گرفته واز هرگونه کجی ومیل به دیگر شیوهها به شدت دوری گزینند.

درپیش گرفتن راه راست با دشواریها نیز همراه است وبه آسانی تمام به دست آمدنی نیست؛ زیرا نابسامانیهای اجتماعی واخلاقی زمینههای درستکاری را کاهش میبخشد وبسیاری را به کجی ودوری از راه راست وامی دارد.

اصل براین است که انسان مسلمان درهمهٔ شرایط، حتی هنگام فزونی گرفتن نابسامانیها بر راه راست روان باشد وبه دیگر سو میل نکند، ولی اگر کسی نتواند به سطح بسیار عالی وآرمانی عمل کند، دین اسلام با درنظر گرفتن ناتوانیهای مردم از آنان خواسته

است خود را به سطح مطلوب نزدیک گردانند و درحد وسع وتوان خود دراین جهت، تلاش بورزند. پیامبراکرم ﷺ فرموده است: ﴿سَدُّدُوا وَقَارِبُوا﴾(۱)

ترجمه: کارهارا به درستی انجام دهید وخود را به درستکاری نزدیک بسازید.

اما اگر کسی بتواند با وجود همهٔ موانع، راه راست را با قوت ومتانت بپیماید وهیچ گونه سستی وضعفی ازخود نشان ندهد، در آن صورت او صفت استقامت را به کمال دریافته است؛ زیرا دومین معنای استقامت، پایداری کردن ومقاومت ورزیدن بر راه راست است، واستقامت کامل هم شامل درپیش گرفتن راه راست است وهم شامل ثبات و پایداری بر آن.

درجات وثمرات استقامت

١- كسانى كه به استقامت كامل متصف مى شوند، به درجات بلند نايل مى شوند. خداوند قلم فرموده است: ﴿إِنَّ اللَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيهِمُ الْلَائِكَةُ أَلَّا تَغَافُوا وَلَا تَعْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴾. [سورت فصلت، آیت: ٣٠]

ترجمه: بیگمان کسانی که گویند پروردگار ما خداوند است، سپس پایداری ورزند، فرشتگان برآنان نازل شوند [وگویند] که مترسید واندوهگین مباشید وشاد شوید به بهشتی که به شما وعده داده شده بود.

۲- استقامت ورزیدن ازمشکلات هراس نداشتن، ازموانع عبور کردن و راه دیانت وادای رسالت را با موفقیت پیمودن همیشه با هزینهٔ سنگین وتکالیف توانفرسا همراه است. به همین جهت پیامبر اسلام عَیْن میفرمود: "مرا سورت هود پیر ساخت" زیرا دراین سوره به ایشان فرمان داده شده بود که: ﴿فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ﴾ [سورت هود، آیت: ۱۱۲].

ترجمه: پس همچنانکه دستوریافته یی پایداری کن".

هنگامی که کسی از یاران پیامبر علیه آن حضرت گفت: "به من سخنی بفرما که پس ازتو ازهیچ کس نخواهم" ایشان به وی فرمودند: "بگو ایمان آوردم به خداوند، سپس بر

۱- صحیح مسلم - (۱۸ / ۱٤۱)

آن استقام*ت کن*"(۱).

۳- استقامت علاوه بر داشتن درجات بلند اخروی وپاداش آن، در این دنیا نیز پیامدهای خجسته وپربرکتی دارد. یکی از نتایج آن این است که انسان را پذیرای سفارشهای الهی میسازد، چنانکه خداوند متعال فرموده است: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَلَلِينَ، لَِنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ》 اسورت التکویر، آیت: ۲۸]

ترجمه: آن جز پند آموزی برای جهانیان نیست. برای هرکس از شما که بخواهد راستی ودرستی پیشه کند.

۴- همچنان استقامت ثمرات وبركات مادى نيز مىتواند در پى داشته باشد، چنانكه خداوند عَلَيْ فرموده است: ﴿ وَأَنْ لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَينَاهُمْ مَاءً غَدَقًا ﴾ [سورت الجن، آیت: ۱۶].

ترجمه: واگر برآن شیوه پایداری ورزند، آنان را آب [وامکانات] فراوان ارزانی میداریم. مقصود این است که برکت، خرمی وشادابی نصیب ایشان می گردید.

بنا بر اهمیت این ویژگی اخلاقی بوده است که شماری از دانشمندان اسلام گفته اند: ﴿أَعْظُمُ الْكَرَامَةِ لُزُوْمُ الْاسْتِقَامَةِ ﴾ یعنی: بالا ترین درجهٔ کرامت (که از اولیای الهی دیده می شود) پای بندی به استقامت است.

هریک از شاگردان نمونه ای را بیان کند که با وجود موانع او توانسته است در زنده گی خود کار درستی را انجام دهد.

ا رواه مسلم

خلاصه

- استقامت در اخلاق اسلامی عبارت از فهمیدن ودر پیش گردفتن راه درست وثبات واستواری در آن راه میباشد.
- استقامت و در پیش گرفتن راه درست در اخلاق اسلامی کار دشوار بوده، مشکلات و آزمایشهایی را در قبال دارد.
- استقامت وثبات در راه درست از نظر اخلاق اسلامی دارای ثمرات و نتایج بسیار بزرگ در دنیا وآخرت میباشد.
- خداوند متعال بندهگان با استقامت خود را در دنیا به ارزانی نعمتهای خود بشارت داده است.

ارزيابي

- ۱. چرا به راه راست "صراط مستقیم" گفته شده است؟
- ۲. اگر کسی نتواند به سطح بسیار عالی عمل کند، چه باید بکند؟
- ۳. استقامت به دو مفهوم بكار مىرود. این دو مفهوم را توضیح بدهید؟
- ۴. پیامبر اسلام ﷺ میفرمود «سورت هود پیرم ساخت». مراد این فرمودهٔ پیامبر
 گرامی اسلام را توضیح دهید؟
 - ۵. استقامت چه پیامدهایی می تواند دراین دنیا داشته باشد؟

ده سطر دربارهٔ ارزش اعتدال ودوری از افراط وتفریط بنویسید.

درس چهاردهم

قوت و نیرومندی

مظاهر و جلوههای نیرومندی

یکی از اخلاقیاتی که دین اسلام ازپیروانش خواسته تا اهمیتش را دانسته وبدان متصف باشند، قوت ونیرومندی است.

اسلام میخواهد انسان مسلمان دارای شخصیت استوار ونیرومندی باشد که مسیر زنده گی را با روحیهٔ قوی وهمت عالی بپیماید وحوادث نا ملایم او را نلرزاند واز اهداف بلند وآرمانهای متعالی باز ندارد.

نیرومندی جلوهها ومظاهر گوناگونی درشخصیت افراد دارد. یکی از جلوههای نیرومندی، بیرون شدن از تردید ودو دلی است. انسان مؤمنی که از اضطراب ودلهره رهایی می یابد و در برابر رویدادهای ناگوار خویشتن را نمی بازد، انسانی قوی است. خداوند چنین کسانی را دوست می دارد. پیامبر اکرم ﷺ فرموده است: ﴿الْلُؤْمِنُ الْقَوِیُّ خَیْرٌ وأَحَبُّ إِلَی اللهِ مِنَ الْلُؤْمِنِ الضَّعِیفِ﴾.(۱)

ترجمه: مؤمن نيرومند در نزد خداوند بهتر و محبوب تر از مؤمن ضعيف و نا توان است.

قوت حقیقی کدام است؟

برخوردهای دیگران به ویژه اگر نسنجیده و همراه با نوعی سوء ادب باشد، می تواند انسان را بر آشفته ونا آرام سازد. انسانهای قوی و نیرومند در چنین حالاتی برخویشتن مسلط

١- رواه مسلم

می باشند و خشم خویش را مهار می کنند. در حدیثی از پیامبر اسلام عَیْ روایت شده که فرموده اند: ﴿لَیْسَ الشَّدِیدُ بِالصُّرَعَةِ إِنَّا الشَّدِیدُ الَّذِي عَلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ ﴾(۱) ترجمه: انسان توانا آن نیست که دیگران را در کشتی برزمین افگند، بلکه انسان نیرومند آن است که هنگام خشم و غضب خویشتن داری کند.

زیستن درمیان دیگران وداشتن ارتباط با آنان گاهی سبب می شود که یک شخص از استقلال نظر تهی گردد، نه خود آزاد بیندیشد ونه آزاد تصمیم بگیرد، بلکه در هر زمینه به دیگران بنگرد ودنباله رو آنان گردد واین سخن را کورکورانه تکرار کند: "خواهی نشوی رسوا همرنگ جماعت شو" این خاصیت زیبندهٔ انسانهای قوی نیست، بلکه دلیل بر ضعف شخصیت انسان است. پیامبر اکرم عَیِّ فرموده است: ﴿لاَ تَکُونُوا إِمَّعَةً، تَقُولُونَ: إِنْ أَحْسَنَ النَّاسُ أَحْسَنًا، وَإِنْ أَسَاءُوا أَسَأْنَا، وَلَكِنْ وَطِّنُوا أَنْفُسَكُمْ إِنْ أَحْسَنُوا أَنْ أَسَاءُوا أَلَا تَظْلَمُوا﴾

ترجمه: شما چنین نباشید که بگویید ما همراه مردمیم، اگر آنان خوبی کردند، ما نیز خوبی می کنیم واگر آنان بدی کردند، ما هم بدی می کنم؛ بلکه باید خویشتن را استوار سازید که اگر مردم خوبی کردند، شما خوبی کنید واگر آنان بدی کردند، شما از ظلم وبدی اجتناب ورزید.

انسانهای قوی، روش ومنش واضح وبی ابهام دارند. تیره گی وغموض درموضعگیری وخط مشی افراد نشانهٔ سستی ونا استواری شخصیت ایشان است. چنین کسانی سبب میشوند که دیگران دربرابر آنان سردرگم شوند و چهرهٔ واقعی ایشان را نشناسند و در تعامل با آنان به لغزش افتند.

هم چنان انسانهای قوی با اعتماد به خود وامیدواری زندگی میکنند. آنان عرصهٔ زندگی را فراخ ورنگارنگ مییابند وزمینههای پیشرفت وموفقیت را متنوع میدانند؛ ازاین رو آنان ازیأس ونا امیدی گریزانند وازبدبینی وتیره اندیشی فاصله میگیرند؛

١- متفق عليه

چنان که درصفت پیامبر عَمِی آمده است که: خوش بینی وبه فال نیک گرفتن برایش خوشایند بود وبه همان پیمانه بد بینی وشگون بد زدن را نا پسند میدانست.

مثالی در حضور استاد و همصنفیهای تان ذکر کنید که نشان دهد، شما دنباله رو دیگران نبوده ومستقل می اندیشید.

خلاصه

۱. برای به دست آوردن و نگهداری بسیاری ارزشهای اخلاقی به قوت و نیرومندی ضرورت است.

۲. دین مقدس اسلام از انسان مؤمن میخواهد از داشتن قوت و نیرومندی برخوردار
 بوده مسیر زندگی را با روحیهٔ عالی واهداف وآرمانهای بلند تعقیب نماید.

۳. معیار قوت و نیرومندی از نظر اخلاق اسلامی قوت جسمی وپامال نمودن دیگران نیست؛ بلکه معیار نیرو مندی حقیقی در اسلام خویشتن داری در وقت خشم وغضب، قوت اراده و دفاع از راستی و درستی، اعتماد به خود و امید واری به آیندهٔ خوب و درخشان میباشد.

ارزيابي

۱. "خداوند متعال مؤمن قوی را دوست دارد" این موضوع را توضیح بدهید.

٢. كدام قوت مورد قبول وپسند خداوند است؟ قوت مادى، يا قوت معنوى ويا هردو؟

۳. جلوههای قوت ونیرومندی در چیست؟

۴. تسلط بر خویشتن نشانهٔ چیست؟ از حدیث نبوی دلیل ذکر نمایید.

۵. چرا مردم درتعامل با یک تعداد افراد دچار سردرگمی میشوند؟

۶. خوش بینی چه رابطه ای با قوت شخصیت دارد؟ توضیح بدهید.

مطلب کوتاهی دربارهٔ نقش نیرومندی در رسیدن به اهداف عالی بنویسید.

اقسام نيرومندي

در درس پیشین گفته شد که نیرومندی یکی از اخلاقیات اسلامی است ومظاهر گوناگون درشخصیت انسانها دارد؛ پس کدام نوع قوت برای انسان در حیات فردی وزندگی اجتماعی اهمیت بیشتر دارد؟ کدام نوع قوت، ضامن حفظ استقلال وشگوفایی ملتها می گردد؟

قوت ظاهر وقوت باطن

باید بدانیم که قوت به دو جنبهٔ ظاهر وباطن تعلق می گیرد؛ و در هردو زمینه ارزشمند است. کسی که جسم سالم وبدن قوی دارد از سلامت روانی بیشتر وتوازن عصبی بهتر برخوردار است. به این دلیل باید انسان مسلمان به صحت وسلامت خود توجه کند وبه وقایه وحفاظت خود ازبیماریها اهمیت دهد. پیامبر اسلام عَنْ در دعاهایش می فرمود: (الله مُ عَافِنی فی بَدَنِی، الله مُ عَافِنی فی بَمری)(۱)

ترجمه: بار الها! بدنم را به سلامت بدار، بار الها! شنوائيم را به سلامت بدار، بار الها! بينائيم را به سلامت بدار. اين روايت نشان مى دهد كه بايد انسان مسلمان به اهميت سلامتى خود قايل باشد؛ زيرا وى با داشتن بدن سالم بهتر مى تواند هم به عبادت

خداوند بپردازد وهم در خدمت وخیر رسانی بندگان خداوند سهم بگیرد.

اما مهم تر از قوت جسمی نیرومندی اراده است؛ زیرا تحقق بخشیدن به آرمانهای بلند ملی، دینی وانسانی بستگی به داشتن ارادهٔ استوار وخلل ناپذیر دارد. کسانی که نمی توانند بر تصمیم خویش پایداری کنند واهداف خود را با جدیت پیگیری نمایند اشخاصی ضعیف وشکست خورده اند که سودی به حال ملتهای شان نخواهند داشت.

۱- سنن ابی داوود

راههای تقویت اراده

یکی از راههای تقویت اراده لگام زدن برغرایز وسیطره یافتن بر تمایلات سرکش است. انسانهای هوسرانی که از مقاومت در برابر غرایز و خواستههای نفس عاجز باشند، نمی توانند به ارادهٔ قوی وعزم نیرومند دست یابند.

دین اسلام میخواهد پیروانش از ارادهٔ مستحکم و خلل نا پذیر برخوردار باشند تا در ادای رسالتی که بر دوش دارند به نا کامی مواجه نشوند. قرآن کریم مؤمنان با اراده را چنین توصیف نموده است: ﴿وَکَأَیِّنْ مِنْ نَبِیٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّیُّونَ کَثِیرٌ فَمَا وَهَنُوا لِلَا أَصَابَهُمْ فَى سَبیل اللهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَکَانُوا﴾ [سورت آل عمران، آیت: ۱۴۶].

ترجمه: چه بسیار پیامبرانی که خدا (پرستان مردان) الهی فراوانی همراه با آنان جنگ کردند. آنها هیچ گاه در برابر آنچه در راه خدا به آنان میرسید، سست و نا توان نشدند. این آیهٔ مبارک میرساند که کامیابی در راه خدا و ادای رسالت به برخورداری از تصمیم و ارادهٔ قوی بستگی دارد.

مهم ترین عاملی که می تواند اراده را تقویت کند، ایمان است. عقیدهٔ صحیح و ایمان قوی انسان را از تردید و هراس نجات می دهد و به او قوت قلب و آرامش خاطر می بخشد. بدون بهره مندی از چنین ایمانی، انسان از درون فرو می ریزد و شخصیتش در باطن متلاشی می شود و نمی تواند اراده و عزمی قوی داشته باشد.

قوت معيار ايفاي مسؤوليت

هرگاه کسی شخصیت قوی پیدا کند و از ضعف و سستی رهایی یابد، شایستگی دارد که مسئوولیتها را در عرصههای اجتماعی و سیاسی بر دوش گیرد و عهده دار امور دیگران گردد. برخی از دانشمندان مسلمان این مفهوم را از این آیهٔ کریمه برداشت کرده اند: ﴿ إِنَّ خَیْرَ مَن اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِیُّ الْأَمِینُ ﴾ [سورت القصص، آیت: ۲۶]

ترجمه: بهترین کسی را که میتوانی استخدام کنی، آن کس است که قوی و امین باشد. و برعکس آن، اگر کسی فاقد قوت و نیرومندی لازم باشد، حتی اگر دیگر خوبیها را

هم داشته باشد، نباید به مسئولیتهای سنگین گماشته شود و سرنوشت دیگران به او سپرده شود؛ چنان که پیامبر اکرم ﷺ به ابوذر غفاری که یکی از یاران جلیل القدر ایشان بود فرمود : ﴿ يَا أَبَا ذَرِّ إِنَّكَ ضَعِيفٌ، وَإِنَّهَا أَمَانَةٌ، وَإِنَّهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ خِزْیٌ وَنَدَامَةٌ ﴾ (۱) ترجمه: ای ابوذر، توضعیف هستی و این (امارت) یک امانت است و در روز قیامت مایهٔ خواری و پشیمانی است.

هم چنان که باید افراد یک جامعه از صفت قوت ونیرومندی برخوردار باشند، یک ملت نیز باید به قوت ونیرومندی دست یابد تا نیازهایش را برآورده سازد، ازتمامیت ارضی ونوامیس ملی اش دفاع کند وهرگاه با خطر و تهدیدی رو به رو گردد به ذلت وزبونی تن ندهد. به همین جهت خداوند الله فرموده است: ﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾ اسورت الأنفال، آیت: ۶۰]

ترجمه: و هر نیرویی که در قدرت دارید برای مقابله با آنها (دشمنان) آماده سازید. ازآن چه گذشت به این نتیجه میرسیم که سستی وزبونی یک صفت ناشایسته است وقوت ونیرومندی یک ویژگی و خصلت پسندیده و گران بها است که باید هم افراد مسلمان به آن متصف باشند وهم جوامع اسلامی.

شاگردان نظریات خود را در زمینهٔ حفظ صحت و تقویت جسمی در حضور همصنفیهای خویش بیان کنند.

خلاصه

- ۱. قوت و نیرومندی شامل هر دو جنبهٔ مادی و معنوی و یا ظاهری و باطنی می گردد.
 - ۲. اخلاق اسلامی به توجه به قوت ظاهری و باطنی هر دو تأکید نموده است.
- ۳. قوت اراده و نیرومندی باطنی و معنوی مهمتر و مقدمتر از قوت مادی و ظاهری

١- البيهقي

مىباشد.

- ۴. دین مقدس اسلام میخواهد پیروانش از قوت اراده برخور دار باشند؛ و یکی از راههای تقویت اراده لگام زدن برغرایز و تمایلات سرکش نفس است.
 - ۵. مهمترین عامل تقویت اراده ایمان است.
- انسانهایی که از داشتن قوت اراده و نیرومندی واقعی برخور دار نباشند، نمیتوانند از
 عهدهٔ مسئوولیتهای خود بدر آیند.

ارزيابي

- ۱. آیا قوت تنها به جنبهٔ ظاهر خلاصه می گردد و کدام قوت بهتر است؟ به حدیث نبوی استدلال نمایید.
 - ۲. چگونه می توان در ادای رسالت ملی ودینی خویش به کامیابی رسید؟
 - ۳. چه عاملی مهم ترین تأثیر را درتقویت اراده دارد؟
 - ۴. آیا سپردن مسؤولیتهای جمعی به افراد ناتوان جایز است؟ دلیل بیاورید.
 - ۵. آیا قوت فردی سبب بینیازی از نیرومندی ملی می گردد؟

در بارهٔ روشهای تقویت همبستگی ملی مقاله ای را بنگارید که از یک صفحه کمتر نباشد.

درس شانزدهم

غيرت

غیرت از اخلاق نیکویی است که اسلام قدر و منزلت آن را بلند شمرده و دفاع از ناموس و آبرو را جهاد شمرده است. گاه انسان به خاطر دفاع از ناموس، مجبور می شود که دست به سلاح برد و یا خود را در معرض خطر جدی قرار دهد. سعید بن زید شخته گفته است: از رسول الله سنیدم که می گفت: «اگر کسی به خاطر مالش کشته شود، شهید است و اگر کسی به خاطر دفاع از جانش کشته شود، شهید است و اگر کسی به خاطر اهل و خانواده کسی به خاطر عقیده اش کشته شود، شهید است. اگر کسی به خاطر اهل و خانواده اش کشته شود شهید است. اگر کسی به خاطر اهل و خانواده اش کشته شود شهید است. اگر کسی به خاطر اهل و خانواده عیرت چیست؟ عیرت چیست؟ غیرت چند نوع است؟

تعريف غيرت

غيرت در لغت: از غَارَ يَغيرُ به معناي حميت و جانفشاني آمده است.

و در اصطلاح: عبارت است از برانگیخته شدن خشم و اقدام برای دفاع در صورتیکه بر ناموس، آبرو و مقدسات انسان تجاوز صورت بگیرد.

اهداف غيرت

الله تبارک و تعالی این قوت را در انسان به خاطر مصؤن ماندن کرامت انسانی و حفاظت نسب به وجود آورده است. به همین خاطر گفته شده: هر قومی که در مردان آن غیرت موجود باشد، عفت و پاکدامنی زنان آنها مصون میماند. گاهی این نیرو به خاطر حفاظت از دین، جان، مال، و ناموس استعمال میشود.

مشروعيت غيرت

در قرآن كريم لفظ غيرت ذكر نشده است، بلكه لفظ (مَيَّة) كه عين معنا را ميرساند، وارد شده است و آن هم در سياقي كه بر غيرت مذموم وناپسند دلالت دارد، لذا قرآن كريم آن را به "همية الجاهلية" توصيف نموده است: ﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْخَمِيَّةَ مَيَّةَ الْجَاهِلِيَّة ﴾ [الفتح: ٢۶]

ترجمه: «آنگاه که کافران تعصب و نخوت جاهلیت را در دلهایشان جای دادند». لفظ «غیرت» در سنت نبوی به معنای غیرت بر ناموس و غیرت بر دین و عقیده استعمال گردیده است. وپیامبر شک به این نکته اشاره می کند که خداوند متعال از هر کسی غیرتمند تر است؛ از همین روی است که حدود را وضع نموده است. غیرت فطری انسان زمانی به خروش می آید که ناموسش مورد تجاوز واقع شود و غیرت دینی اش آنگاه فوران می کند که مقدسات وی در معرض خطر وپامال شدن واقع شود.

غيرت مثبت ومنفى

غیرت، هم مثبت می باشد وهم منفی؛ از این روی خداوند متعال بعضی از غیرت را دوست دارد وبعضی دیگر را زشت ومکروه می پندارد.

پیامبرﷺ فرموده است: «برخی از غیرت و نخوت را خداوند دوست دارد و برخی دیگر را بد میبیند» (۱).

بدون شک اگر غیرت به خاطر دفاع از ناموس و مقدسات باشد، آنگاه غیرت، مثبت بوده واز نشانههای مردانگی به شمار میرود؛ زیرا غیرت از ایمان راسخ سرچشمه می گیرد. واگر غیرت بیجای و بر اساس بد گمانیهای بیمورد باشد، در آن صورت غیرت منفی بوده مشکلات زیادی را به شخص وخانواده به وجود می آورد. در بسا موارد، در اثر شایعات و تبلیغات دروغین در میان زوجین بدگمانی رخ می دهد و سبب قتل و یا جدایی وطلاق می گردد.

پیامبر علی فرموده است: «سه طایفه از مردم هرگز در جنت داخل شده نمی توانند (دایم دیوث، الرجلة، و مدمن الخمر) صحابه گفتند: ای رسول خدا! مدمن الخمر (دایم

الخمر) را مي شناسيم، اما ديوث كيست؟ رسول الله عَلَيْكُ فرمودند: ديوث، كسي است كه باک ندارد چه کسی وارد خانه او شده است. و باز صحابه عرض نمودند: (الرجلة من النساء) كيست؟ رسول الله عَيْكُ فرمودند: زني كه خود را به مردها تشبيه كند(١).

نمونههایی از غیرت مسلمانان در تاریخ

ا غيرت مرد بر همسرش: روايت شده، زماني كه گروه بغاوتگر داخل خانهٔ حضرت عثمان بن عفان الله شف شدند، همسر او نائله الله الله عنه خواست موهای خویش را برهنه سازد تا این گروه متجاوز حیا کنند و از این عمل شوم شان صرف نظر نمایند، حضرت عثمان بر سر همسرش داد کشیده گفت: چادرت را بیوش، به خدا سوگند ورود آنها به خانه ام بر من از حرمت موهای تو آسان تر است.

۲_ روایت است زنی در سال ۲۸۶هـ ق به نزد قاضی شهر ری رفته، از شوهرش شکایت نموده گفت: شوهرم مهرم را که پنجصد دینار میباشد، نمیدهد، ولی مرد از این چیز انكار ورزيد. آن زن شاهدان را احضار نمود و آنها هم به نفعش شهادت دادند. برخي از حاضرین مجلس گفتند: باید زن چهرهٔ خویش را برهنه سازد تا بدانیم که یقینا او همسر این مرد است یا نه. در این حال، مرد گفت: این عمل را انجام ندهید. او در ادعایش راستگو است. به این ادعا اعتراف نمود، و ادای مبلغ را پذیرفت تا این که چهرهٔ همسر خویش را محفوظ بدارد. زمانی که زن غیرت شوهرش را دید گفت: او به این امر اعتراف ورزیده تا این که چهره ام را از دید بیگانه گان مصون بدارد، پس من هم مهرم را برای او در دنیا وآخرت بخشیدم. قاضی از این ماجرا شگفت زده شده گفت: «باید این ماجرا در مكارم اخلاقی درج شود».

٣ ـ در دورهٔ خلافت معتصم بالله عباسی، زن مسلمانی در شهر عموریه به اسارت كفار افتاد و تحت شکنجهٔ آنها ضجه می کشید و فریاد بر می آورد و معتصم بالله را به کمک ميخواست. وقتي معتصم بالله از اين موضوع اطلاع پيدا كرد، بيدرنگ لشكر بزرگي تهیه نمود و به آن شهر حمله ور شد و آن زن مسلمان و هزاران زن ومرد مسلمان دیگر را که در اسارت کفار قرار داشتند، آزاد ساخت و آن شهر نیز فتح شد و جزء قلمرو

١- شعب الإيمان

خلافت اسلامی گردید.

ارزيابي

۱ کسی که بخاطر دفاع از دین، مال ودارایی، ناموس و جان خویش کشته شود، شهید است. برای اثبات این یک دلیل بیاورید.

۲_ معنای غیرت را در اصل لغت و اصطلاح بیان کنید.

۳_ انواع غیرت را بیان نمایید.

۴ در معنای غیرت در قرآن کریم کدام لفظ استعمال شده است؟

۵ـ در احادیث نبوی «غیرت» به چند معنی استعمال گردیده است؟

۶_ «غیرت» در کدام حالت مثبت و در کدام حالت منفی میباشد؟

۷_ غیرت پروردگار و غیرت بر همسر را توضیح دهید.

۸ در تاریخ اسلامی، غیرت سبب شماری از رویدادهای بزرگ شده است. برای این موضوع یک مثال از تاریخ بیان کنید.

کارخانهگی

در مورد غیرت یک مقاله بنویسید که از ده سطر کمتر نباشد و برای اثبات آن یک واقعه را که در زنده گی خود شما رخ داده باشد و یا از کس دیگری شنیده و یا در جایی خوانده باشید، بیان دارید.

عفو و بخشش

در روایات آمده است که روزی حضرت امام حسین ویشه از خادمهٔ خود آب طلب نمود، وی آب بسیار گرم را حاضر کرد، حینی که میخواست بر دستانش آب بریزد، ظرف آب از دستش افتاد و دستان آن حضرت را بدرد آورد. کنیز از کرده اش سخت خجالت زده شد، وقتی امام حسین را در حال غضب دید، این قول خداوند متعال را به یادش آورد ﴿ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظُ ﴾ [آل عمران:١٣٤]

ترجمه: «آنانی که خشم خود را فرو می بندند».

حضرت امام حسين عَنِينَ عَن النَّاسِ ﴿ حَسْمِهِ رَا فَرُو بِرِدُم ﴾ كنيز گفت: ﴿ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ﴾ ترجمه: «از مردم در می گذرند»، امام گفت: از اشتباهت در گذشتم و ترا بخشیدم، باز كنيز گفت: ﴿ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْحُسنينَ ﴾ [آل عمران/١٣٤].

ترجمه: «و خداوند نیکوکاران را دوست دارد»، در مقابل امام حسین شیشه فرمودند: «ترا به خاطر خداوند آزاد کردم».

این درس به این سؤالات پاسخ می گوید:

عفو چیست؟ دلایل مشروعیت آن کدام است و اثرات آن در زنده گی چیست؟ تعريف عفو

عفو در لغت: مصدر عَفَايَعفُو عفواً مي باشد، كه بر دو معناي اساسي دلالت دارد: اول: ترک یک چیز. دوم: طلب نمودن آن.

و در اصطلاح: گذشت از اشتباهات و لغزشها و ترک عقاب بر آن می باشد.

دلائل مشروعیت عفو و گذشت در نصوص اسلامی

اول: عفو وگذشت در قرآن کریم

خداوند عَالَىٰ مى فرمايد: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأُمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴾ [الأعراف: ١٩٩]

ترجمه: «گذشت داشته باش وآسانگیری کن و به کار نیک دستور بده و از نادانان چشمپوشی نما». خداوند متعال در این آیت کریمه به طور مستقیم به آراسته شدن به عفو و گذشت دستور فرموده است و لازم است کسی که پیرو محمد شیش میباشد و مخصوصاً دعوتگران، این خصوصیت را جزئی از اخلاق خویش بگردانند.

خداوند ﷺ در جای دیگری عفو وگذشت را جزئی از خصوصیات متقیان پنداشته می فرماید: ﴿وَالْكَاظِمِینَ الْغَیْظَ وَالْعَافِینَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ یُحِبُّ الْخُسِنِینَ ﴾ [آل عمران:۱۳۴] ترجمه: «آن کسانی اند که خشم خود را فرو میبرند و از مردم در میگذرند و خداوند نیکوکاران را دوست دارد».

دوم: عفو وگذشت در سنت نبوی

- از حضرت عائشه بنخ نقل است که رسول الله عَلَیْ هیچگاه کسی را به دست خویش نزده اند؛ نه زنی را و نه خادمی را، مگر آن که جهاد فی سبیل الله کرده باشد. و هرگاه بر ایشان تجاوزی صورت گرفته، هیچگاه برای خویش انتقام نگرفته اند، مگر آن که به حریم شریعت الهی تجاوز شده باشد و آنحضرت عَلی فقط برای حق تعالی انتقام گرفته است وبس.
- حضرت عبدلله بن مسعود على مىفرمايد: ديدم كه پيامبر عَلَيْ در مورد حالت پيامبرى از پيامبران الهى سخن مى گويد و حكايت مىكند كه قومش او را لت وكوب نموده و خون آلودش مىكردند و او خون خود را پاك نموده مى گفت: ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِى فَإِنَّهُمْ لا يَعْلَمُونَ ﴾(١)

ترجمه: «پروردگارا قوم مرا ببخش، چون ایشان نمیدانند».

• همچنان صحنههای زیادی در زندگی پیامبر عَبِّ وجود دارد که دال بر وجود این خُلق رفیع در وجود آن عَبِّ میباشد. از جمله آن که پیامبر اسلام روزی که به طایف رفته بودند تا آنها را به دین اسلام دعوت نمایند، ولی از طرف آن قوم سخت آزار دیدند، در نتیجه فرشته ای جهت کمک رسول الله عَبِّ فرستاده شد و فرشته برایش پیشنهاد نمود که اگر خواسته باشد آزار دهندگان را در میان دو کوه از بین میبرد، ولی پیامبر

بزرگ از اشتباه آنها گذشت و فرمود: من امید وارم که از نسل آنها کسی پیدا شود که خداوند را به یگانگی بشناسد و پرستش نماید. و همین طور بعد از فتح مکه، مردم آن شهر را با همهٔ جنایاتی که در حقش انجام داده بودند، مورد عفو قرار داد و از مجازات شان در گذشت.

شاگردان عزیز در مورد اهمیت و ضرورت عفو و گذشت در میان ملت افغانستان بحث نموده، نتایج بحث خود را نکاتوار در کتابچههای خویش بنویسند و بعداً آن را در پیش روی صنف بخوانند.

فضيلت عفو

خداوند متعال در عفو وگذشت نتایج دلپسند و فضایل خوبی را قرار داده است. مثلا خداوند متعال در آیت ذیل میفرماید: ﴿وَإِن تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللهَ غَفُورٌ رَّحِیمٌ ﴾ [التغابن: ۱۴]

ترجمه: «اگر عفو کنید و چشم پوشی نمایید و ببخشید (خدا هم شما را مشمول عفو و مرحمت و مغفرت خود قرار می دهد)؛ چرا که خداوند بخشایندهٔ و مهربان است). خداوند متعال، در آیت دیگری اهل فضل مؤمنین را دستور داده است که در برخورد اجتماعی شان باید راه گذشت و عفو در پیش گیرند، ومی فرماید: ﴿وَلْیَعْفُوا وَلْیَصْفَحُوا اَلْا تُجُبُّونَ أَنْ یَغْفِرَ اللَّهُ لَکُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِیمٌ ﴾ [النور: ۲۲]

ترجمه: «باید عفو کنند و گذشت نمایند. مگر دوست نمی دارید که خداوند شما را بیامرزد؟ و خدا آمرزگار و مهربان است».

و مسلمان با عفو و گذشت، عزت را از خداوند و احترام را از مردم بدست میاورد و حتی دشمن او نزدش آمده و از او پوزش میخواهد. خداوند ﷺ در این مورد میفرماید: ﴿وَلَا تَسْتَوِي الْخَسَنُةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيُّ مَعِيمٌ ﴾ [فصلت:آیت: ۳۶]

ترجمه: «هرگز بدی با نیکی برابر نمی شود، پس باید تو با زیباترین طریقه و بهترین شیوه دفاع بکنی (پاسخ دهی) نتیجهٔ این کار، آن خواهد شد کسی که میان تو و میان او دشمنی وجود داشته است، به ناگاه همچون دوست صمیمی گردد».

پیامبراسلام الله فرموده: کسی که خشمش را فرو خورد، در حالی که می تواند آن را عملی سازد، خداوند در روز قیامت در برابر سران مردم، او را می خواند و مختارش می سازد تا از آن چه از حور العین می خواهد انتخاب کند(۱).

ارزيابي

۱- عفو را در لغت و اصطلاح تعریف نمایید.

۲- دلایل عفو را از قرآن کریم و سنت نبوی بیان کنید.

٣- اهميت عفو را در جامعه كنوني ما توضيح بدهيد.

۴- از زندگی پیامبر بزرگ اسلام یک نمونهٔ گذشت را بیان دارید.

۵- فهم خود را در مورد آیت قرآنی ذیل بیان کنید: ﴿ وَلَا تَسْتَوِي الْخَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيُّ حَمِيمٌ ﴾

۶- باز تاب عفو و گذشت را در قرآن کریم روشن سازید.

۷- برای فضیلت عفو و گذشت چند نمونه ذکر نمایید.

طى يك مقاله، پنج نتيجه از نتايج عفو و بخشش را به تفصيل بنويسيد.

۱ ابو داوود، ترمذي و ابن ماجه

وفا به عهد

الله تعالى فرموده است: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى خَبْهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلا﴾ [الأحزاب: ٢٣]

ترجمه: «از میان مؤمنان مردانی اند که به آن چه با خدا عهد بستند صادقانه وفا کردند برخی از آنان به شهادت رسیدند و برخی از آنها در [همین] انتظارند و [هرگز عقیده خود را] تبدیل نکردند».

در بیان سبب نزول آیهٔ فوق آمده است: این آیه در شأن انس بن نضر شخص نازل شده است؛ زیرا او از غزوهٔ بدر غایب بود و پس از آن با خداوند شخص عهد بست که در غزوهٔ دیگری که رخ می دهد، مردانه بجنگد؛ لذا در غزوهٔ احد چنان جنگید تا به شهادت رسید و در بدن وی بیشتر از هشتاد زخم را یافتند (۱). از این روی درس کنونی را به بیان اهمیت وفا به عهد تخصیص می دهیم.

تعريف وفا

وفا در لغت، مصدر وَفَى يفى وفاءً بوده به معناى اكمال عهد و اتمام شرط مىباشد و ضد این كلمه غدر وخیانت است.

و در اصطلاح: معنای وفا آن است که انسان به عهد و وعدههای خویش التزام نشان داده از بد عهدی، خلافکاری و بد قولی خود داری ورزد.

باز تاب وفا در نصوص دینی

خداوند متعال به وفا به عهد امر نموده مى فرمايد: ﴿ وَأَوْفُواْ بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْؤُولاً ﴾ [الإسراء: ٣۴]

النزول للواحدي - (١/ ٣٤٢)

ترجمه: «و به عهد و پیمان خود (که با خدا یا مردم بستهاید) وفا کنید، چرا که از (شما در روز رستاخیز درباره) عهد و پیمان پرسیده میشود».

و در آیت دیگری می فرماید: ﴿ وَأَوْفُواْ بِعَهْدِ اللهِ إِذَا عَاهَدَتُمْ وَلاَ تَنقُضُواْ الأَیْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ الله عَلَيْكُمْ كَفِيلاً إِنَّ الله يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴾ [النحل: ٩١]

ترجمه: «و چون با خدا پیمان بستید، به پیمان خود وفا کنید و سوگندهای [خود را] پس از استوار کردن آنها مشکنید با اینکه خدا را بر خود ضامن [و گواه] قرار دادهاید؛ زیرا خدا آن چه را انجام می دهید، می داند».

رسول عَلَيْ فرمودند: شش چيز را براى من ضمانت كنيد جنت را براى شما ضمانت ميكنم؛ هر گاه سخن زديد راستگو باشيد، هر گاه وعده نموديد به وعدهٔ خود وفا كنيد، امانتها را به اهل آنها تسليم دهيد، عورت (شرمگاه)هاى خويش را از ارتكاب گناه نگهداريد، وچشمان خود را از نامحرمان ببنديد، واز اذيت مردم دست نگهداريد. (۱)

وفا به عهد چه تأثیراتی در زنده گی ما دارد و اگر عهد خود را بشکنیم، با کدام مشکلاتی روبه رو خواهیم گردید؟ نتایج بحث را در کتابچههای خود بنویسید و در پیش روی صنف قرائت نمایید.

انواع وفا

وفاداری دارای اقسام زیادی است که ما در اینجا به ذکر چندقسم مهم آن اکتفا مینماییم:

۱. وفا با خداوند جل جلاله: در میان خداوند و بنده اش عهد بزرگ و مقدسی و جود دارد، این که فقط او را عبادت نماید، و هیچ چیز را با او تعالی شریک نسازد، و از عبادت شیطان و پیروی راه وروش او اجتناب ورزد. خداوند ﷺ میفرماید: ﴿ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَیْكُمْ یَا بَنِی آدَمَ أَن لا تَعْبُدُوا الشَّیْطَانَ إِنَّهُ لَکُمْ عَدُوًّ مُّبِینٌ ﴾ [یس: ۶۰]

ترجمه: «ای فرزندان آدم مگر از شما تعهد نگرفته بودم که شیطان را مپرستید؛ زیرا

۱- أحمد و طبراني

وی دشمن آشکار شماست».

۲. وفا به عهد و پیمان: اسلام به احترام عهد و پیمان و اجرای شروط متفقه توصیه میکند، رسول الله عَیْنی میفرماید: ﴿الْلُسْلِمُونَ عِنْدَ شُرُوطِهِمْ﴾(۱)

ترجمه: مسلمانها بر شرطهای خویش پای بند هستند. از همین روی بود که پیامبر علی و بیامبر کاملاً مرعی می داشت، مثلاً زمانی در تمام پیمانهایی که با مخالفین خود می بست، آن را کاملاً مرعی می داشت، مثلاً زمانی که در حدیبیه با سران مکه صلح نمود، به تمام شروط صلح پابند ماند، تا آن که مشرکین خود خلاف ورزی کردند و آن گاه بود که به فتح مکه اقدام کردند.

۳. وفا به نذر: مسلمان به نذر خود وفادار می باشد در صورتی که این نذر در کارهای خیر باشد، و در غیر آن و فاداری به آن جواز ندارد. خداوند متعال در وصف بندگان خداوند و نیکو کاران می فرماید: ﴿ یُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَیَخَافُونَ یَوْمًا کَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِیرًا ﴾ [الإنسان: ۷] ترجمه: ﴿ [همان بندگانی که] به نذر خود وفا می کردند و از روزی که گزند آن فراگیرنده است، می ترسیدند ».

۴. وفا به وعده: مسلمان به وعدهٔ خود و فا نموده و خلاف آن، عمل نمینماید، چون میداند که خلاف ورزی از وعده، و زیرپا نهادن آن، از خصلتهای منافقین است چنانچه پیامبر عملیه می فرماید:

﴿ آيَةُ الْنَافِقِ ثَلَاثُ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا اؤْتُمِنَ خَانَ ١٠٠٠

ترجمه: «نشانههای منافق سه چیز است: هرگاه سخن زند، دروغ می گوید، و اگر با کسی وعده نماید، خلاف ورزی می کند، و اگر برایش امانتی سپرده شود، خیانت میکند».

نمونههایی از وفاداری صحابه رضی الله عنهم

صحابهٔ پیامبر اکرم عَلَی به تمامی وعدههای خویش وفا دار وپای بند بودند. هرچند که به قیمت جان شان هم تمام میشد، و در اینجا به عنوان نمونه، قصه انس بن نضر را یاد آور میشویم: حضرت انس بن نضر از عدم اشتراک در غزوهٔ بدر بسیار ناراحت و غمگین

۲- متفق علیه

۱- بخاري

بود و قسم یاد نمود که اگر خداوند او را همراه پیامبر علی در غزوهٔ دیگری شرکت نصیب فرمود، صادقانه جهاد خواهد کرد. وی در غزوهٔ احد به خاطر وفا به این عهد جنگ بی نظیری کرد تا این که جام شهادت نوشید، و بعد از ختم جنگ، صحابه ملاحظه نمودند که در جسد او هشتاد و چند ضربه شمشیر و تیر وجود دارد وهیچ کس نتوانست او را شناسایی نماید، مگر خواهرش وآنهم با آن علامت که در انگشت او بود.

ارزيابي

۱ - عبارات درست ذیل را با علامت(√) و عبارات غلط را با علامت ⊠ نشاندهی کنید:

ا- مسلمان به عهد خود با مسلمانها و کفار وفادار است(🤍)

ب- از صفات منافقین وفا به عهد است. ()

ج- عهد شكنى خصلت بد است. ()

د- مسلمان به نقض عهد مبادرت نمی ورزد.()

۲- وفا به عهد را تعریف نمایید.

٣- يک آيت را بنويسيد که بر وفا به عهد ترغيب نمايد.

۴- اگر کسی بر وفا به عهد حریص باشد ولیکن به خاطر عذری نتواند به این امر پای بند باشد، این شخص چه حکم دارد؟

 Δ - سه عرصه از عرصههای وفا به عهد را بیان دارید.

۶- در مورد حرص پیامبر ﷺ بر وفا به عهد یک مثال ذکر کنید.

شاگردان عزیز! اهمیت وفا به عهد را در جامعهٔ خود ما در چهار سطر بنویسند.

ايثار

تعریف ایثار

در لغت: لفظ ایثار از ماده (اثر) اخذ شده است، که معنای اختیار و تفضیل را میرساند، (۱ چنانچه در آیت قرآنی آمده است: ﴿قَالُواْ تَاللّٰهِ لَقَدْ آثَرَكَ اللّٰهُ عَلَیْنَا وَإِن كُنَّا لَخَاطِئِینَ ﴾ [یوسف: ﴿قَالُواْ تَاللّٰهِ لَقَدْ آثَرَكَ اللهُ عَلَیْنَا وَإِن کُنَّا لَخَاطِئِینَ ﴾ [یوسف: ٩١]

ترجمه: «سوگند به خدا، که او [تعالی] تو را (به سبب پرهیزگاری و شکیبایی و نیکوکاری) بر ما برگزیده و برتری داده است».

و در اصطلاح، ایثار عبارت از ترجیح دیگران بر نفس خود، و یا ترجیح شخصی بر شخصی دیگر، و یا چیزی بر چیز دیگر است.

اهمیت ایثار

انسان با وجود نیازمندیهای خود، حاجت دیگران را بر حاجت خود ترجیح می دهد، خود را گرسنه و تشنه نگه می دارد تا آنها سیر و سیراب شوند. چنانچه پیامبر اکرم علی فرمودند: (ایمان کامل ندارد هیچ یک از شما تا اینکه بپسندد برای برادر مسلمان خود آنچه را برای خود می پسندد. (متفق علیه)

ایثار، خصلتی از خصلتهای بزرگ اسلامی است؛ چون در نهاد بعضی انسانها بخل و خود بینی جای می گیرد، پس اگر دلها از این رذیلهٔ اخلاقی پاک و منزه گردد، چنین انسانی تا مقام بلند فرشتگان هم بالا می رود.

واقعاً خیلی مشکل است که انسان از خودش کاملاً بگذرد و برادر مسلمان خود را بر خودش در چیزی ترجیح دهد که خود بدان نیاز شدید دارد.

با این وصف، میبینیم که این پدیده در وجود مادران و پدران در حق فرزندان آنها به خوبی دیده میشود، چنان که آنها فرزندان خود را بر خویشتن خویش ترجیح میدهند. بلی این کار را در میان والدین میبینیم که در حق فرزندان خود ایثار نشان میدهند. الگوی ایثار گری آن است که ایثار در دایرههای تنگ باقی نماند و به خود بینیها و منیتها محصور نماند این ایثاری است که آن را جز در وجود مؤمنان صادق در کس دیگری

۱- مقاييس اللغة لابن فارس (۱/۵۳)

نمی توانیم دید، آنانی که با خدا معامله می کنند و در پی رضوان او تعالی می باشند و اجر و پاداش را هم از او تعالی می خواهند.

بازتاب ایثار در نصوص دینی

خداوند متعال نمونه اى از ايثار انصار را در حق مهاجرين ثبت نموده و نشان مىدهد كه آنها چگونه برادران مهاجر خود را بر بسيارى از چيزهايى كه خود بدان نياز بيشتر داشتند، ترجيح مىدادند. وقتى كه خداوند ﷺ آنها را با داشتن اين خوى نيك مىستايد، در حقيقت مسلمانان را به اقتدا به آنها تشويق مىنمايد: ﴿ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَة عِنَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَة عِنَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلا يَجْدُونَ فَي صُدُورِهِمْ حَاجَة عِنَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلا يَجْدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَة عِنَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلا يَجْدُونَ فَي صُدُورِهِمْ مَاجَة عِنَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلا يَجْدُونَ فَي صُدُورِهِمْ مَا لَمُنْالِحُونَ ٩ ﴾ [الحشر: ٩]

ترجمه: «و کسانی که قبل از [مهاجران] در [مدینه] جای گرفته و ایمان آوردهاند، هر کس را که به سوی آنان هجرت کرده اند، دوست دارند و نسبت به آنچه به ایشان داده شده، در دلهایشان حسدی نمی یابند و هر چند خودشان به آن ضرورت [مبرم] داشته باشد، آنها را بر خودشان مقدم می دارند و هر کس از خست نفس خود مصون ماند، ایشان که رستگارانند»

ایثار در زنده گی پیامبر ﷺ

پیامبر بزرگ اسلام، نمونهٔ زیبایی از ایثار و خودگذری بودند. مطالعه در زنده گی آن پیامبر بیش نشان می دهد که تا کدام اندازه ایثارگری را ترجیح داده است. در روایتی آمده است، زنی یک برده «عبای» پشمین را که خود بافته و خیاطی کرده بود، به نزد پیامبر بیش آورده به آن بیش هدیه داد. زن گفت: این برده را با دست خود بافته ام و خواستم که آن را به شما هدیه کنم، پیامبر بیش هدیه اش را پذیرفت و از وی تشکر نمود، وقتی پیامبر بیش هدید ند. به نزد صحابه بیرون شد آن برده «عبا» را در بر داشت، وقتی صحابه آن را در بر وی دیدند. آن را تحسین نمودند. چندلحظه بعد، یکی از حاضران مجلس در حالی که از اعجاب به آن برده «عبا» به وجد آمده بود، از پیامبر بیش خواست که آن را برایش هدیه دهد. پیامبر بیش در حالی که به آن برده «عبا» نیاز داشت آن را به شخص در خواست کننده بخشید، در حالی که به آن برده «عبا» نیاز داشت آن را به شخص در خواست کننده بخشید، در عبای» دیگری ندارد و درخواست کسی را هم رد نمی کند. مرد سوگند یاد نمود که برده «عبای» دیگری ندارد و درخواست کسی را هم رد نمی کند. مرد سوگند یاد نمود که آن را به خاطر پوشیدن نخواسته بلکه به خاطری خواسته است تا در روز مرگ کفنش باشد، و همان طور شد که در روز مرگ وی را با آن برده کفن نمودند(۱۰).

۲_ حضرت ابو هریره داشت روایت می کند که روزی خیلی گرسنه بودم و از شدت گرسنگی بر شکم ام سنگ بسته بودم. می گشتم تا کسی را بیابم که مرا مهمان کند و برایم غذا بدهد. نظرم بر پیامبر عَلِي افتاد. وقتی به من نگاه کرد، تبسم نمود و از چهره ام دانست که من در چه وضعی هستم، و به من دستور داد: از پشت سرم بیا وقتی نزدیک خانه اش شدیم، ایشان وارد خانه شدند و بعد به من هم اجازهٔ ورود دادند و من هم داخل شدم، در خانه یک کاسه شیر را دید، پرسید که این شیر از کجا پیدا شده؟ گفتند فلان شخص برایتان هدیه آورده. پیامبر عُنْ الله روی به من نموده فرمود: ابا هریرهٔ، گفتم: لبیک ای رسول خدا، فرمود: «به نزد اهل صفه برو و آنها را به نزدم بخوان»، (اهل صفه در واقع مهمانان اسلام بودند، نه خانواده ای داشتند، نه از مال و دارایی برخوردار بودند، هرگاه صدقه ای به پیامبر عُلِی می سید آن را بر سر اهل صفه مصرف می نمود و خود از آن استفاده نمی کرد) و اگر برایش هدیه ای میرسید، باز هم آنها را در هدیه شریک مینمود و خودش هم استفاده مي كرد، وقتي برايم چنين دستوري داد، خفه شدم و با خود گفتم این چقدر شیر است که آنرا به اهل صفه هم میدهد و به من هم میدهد، در حالی که خیلی اندک است؟! ولی از اطاعت امر خدا و پیامبرش گریزی نداشتم. رفتم و اهل صفه را فرا خواندم و همه آمده و در جاهای خود قرار گرفتند و پیامبر عَلِی به من دستور داد: ابا هریرة، این کاسه شیر را بگیر و به مهمانان بنوشان من هم کاسه را گرفتم و به یک، یک آنها تقسیم نمودم و هر کدام که نصیبش را مینوشید کاسه را به من دوباره میداد و این طور کاسه را بر سر تمام مهمانان گردانیدم و همه سیر شدند. و در نهایت آن را در دست ييامبر عَبِينَ كذاشتم، يس ييامبر عَنْ فرمود: حالا صرف من و تو مانديم. آنگاه كاسه را به من پیش نموده فرمود: بنوش. من هم نوشیدم و بعد دو باره فرمود: بنوش. تا اندازه ای اصرار نمود که گفتم: سوگند به خدایی که تو را به حق فرستاده دیگر جایی باقی نمانده است. در آخر چیزی که در کاسه باقی مانده بود آن را خودش نوشید.

ایثار در زندهگی صحابهٔ کرام و نسلهای صدر اسلام

۱. ابو هریره بیشت روایت می کند که مردی به نزد پیامبر سیسی مهمان شد، شام به خانههای خود کس فرستاد تا غذایی یابند که به مهمان بیاورند. در هیچ یک از خانههای آنحضرت سیس پیامبر سیسی پیامبر سیسی در میان حاضران صدا کرد که کدام یک از شما این مهمان را امشب نگه میدارد؟ مردی از انصار گفت: من، و مهمان را با خود به خانه برد. وقتی به خانه داخل شد، به همسر خود گفت: مهمان رسول الله را باید

اکرام کنی. زن گفت: جز غذای یک بار برای فرزندانم چیز دیگری نداریم. مرد گفت: خیر است، غذا را پخته نما، چراغ را روشن کن و فرزندانت را بخوابان. وقتی که زن غذا را آماده نمود و چراغ را روشن کرد و فرزندان خود را خواباند، بعد از آن از جای خود برخاست. انگار میخواهد که چیزی را درست کند و چراغ را خاموش نمود و به مرد نشان میدادند که گویا از غذا میخورند. در حالی که دست به کاسه میبردند، ولی نمیخوردند و گذاشتند تا آن که مهمان غذا را مکمل خورد و سیر شد و خود گرسنه خوابیدند، فردا مرد انصاری مهمان خود را گرفته به نزد پیامبر عَنْ رفتند. وقتی پیامبر عَنْ او را دید، فرمود: «امشب خداوند از کار تو خیلی خوش شد» و در اثر همان حادثه بود که آیت ﴿وَیُوْثِرُونَ عَلَی أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ کَانَ بِهِمْ خَصَاصَة وَمَنْ یُوقَ شُحَ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفُلِحُونَ ﴾ [سورت الحشر، آیت: ۹] کن بِهِمْ خَصَاصَة وَمَنْ یُوقَ شُحَ نَفْسِهِ فَاُولَئِكَ هُمُ الْفُلِحُونَ ﴾ [سورت الحشر، آیت: ۹] ترجمه: «و هر چند در خودشان احتیاجی [مبرم] باشد، آنها را بر خودشان مقدم میدارند و هر کس از خست نفس خود مصون ماند، ایشان رستگارانند»، نازل گردید.

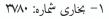
۲-انسس بن مالک شین روایت می کند: زمانی که عبدالرحمن بن عوف مهاجر شد پیامبر آلی در میان او و سعد بن الربیع عقد برادری بست و سعد در حالی که مرد ثروتمندی بود، به عبدالرحمن گفت: همهٔ انصار می دانند که من از همهٔ آنها مال و دارایی بیشتری دارم، مال و دارایی ام را در میان خود و شما دو قسمت می کنم، و من دو زن دارم به آنها نگاه کن هر کدام شان که برایت مقبول می نمود، انتخاب کن و من او را طلاق می دهم و بعد از تمام شدن عدتش تو با او ازدواج نما. عبدالرحمن در جواب گفت: خداوند در مال و اهلت برکت اندازد... من مرد تاجر هستم مرا به بازار بلد سازید» (۱۰).

ارزيابي

- ۱ ایثار را تعریف کنید.
- ۲- اهمیت ایثار را بیان نمایید.
- ۳- برای اثبات ایثار از قرآن کریم دلیل بیاورید.
- ۴- از زنده گانی صحابهٔ کرام یک نمونهٔ ایثار را بیان نمایید.

کار خانه گی

به تفاسیر مراجعه نموده، تفسیر آیت ذیل را در کتابچههای خود نقل نمایید: ﴿ وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَة ﴾

ورع

صحابی جلیل القدر، حضرت سلمان بیشت فرموده است: «فردا- روز قیامت- قریب ترین مردم به خداوند اهل ورع و پرهیزگاران می باشند".

ورع قلب انسان را از پلیدیها پاک کرده، و نفس وی را صاف می گرداند.. حضرت عائشه رضی الله عنها گفته است: شما از بهترین عبادتها (پرهیزگاری) غافل مانده اید.! درین درس می کوشیم تا در مورد ورع معلومات دقیق به دست آوریم.

تعريف ورع

ورع درلغت: از ورع یرع ورعاً، گرفته شده است و عبارت است از خود داری از انجام آنچه که مناسب نمی باشد (۱).

و دراصطلاح: ورع عبارت است از اجتناب از شبهات به خاطر ترس از وقوع در محرمات(7).

دلايل ورع

ييامبر اكرم عَنَّ فرموده است: ﴿إِنَّ الْخَلاَلَ بَيِّنُ وَإِنَّ الْخَرَامَ بَيِّنُ وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتُ لاَ يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ فَمَنِ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي كثِيرٌ مِنَ النَّاسِ فَمَنِ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ أَلاَ وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حَمَّى أَلاَ وَإِنَّ حَمِي اللَّهِ عَالِيَّ مَعْ عَلَى اللَّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلاً وَإِنَّ وَهِي الْقَلْبُ ﴾ [الله وقي الْقَلْبُ الله وقي الْقَلْبُ اللّهُ اللّهُ وَالْمَالَ اللّهُ وَالْمَالُولُ اللّهُ اللّهُ وَالْمَالَ اللّهُ اللّهُ وَالْمُولِ اللّهُ اللّهُ وَالْمُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ وَالْمُ اللّهُ وَالْمُهُ اللّهُ وَالْمُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ وَالْمُ اللّهُ اللللّهُ اللّهُ الللّهُ الللللّهُ الللّهُ اللللّهُ اللللّهُ الللللّهُ اللللّهُ الللللّهُ الللّهُ اللللّهُ الللللّهُ اللّهُ الللللّهُ اللللللّهُ اللللّهُ اللللللّهُ اللللّهُ الللللّهُ الللللّهُ الللللّهُ الللللللّهُ اللللللللللّهُ الللللّهُ اللللللّهُ الللللللّهُ الللللّهُ

ترجمه: «بدون شک حلال و حرام هر دو واضح اند و در میان آن دو، اموری مشتبه قرار دارند؛ بسیاری مردم آنها را در ک نمی کنند و کسی که از واقع شدن در شبهات خود را نگهدارد، دین و آبروی خود را حفاظت کرده است، و کسی که در مشتبهات واقع شود، در حرام افتاده است، مانند شبانی که رمه اش را در اطراف کشتزار می چراند، چیزی نمی ماند که رمه اش به

١ معجم مقاييس اللغة لابن فارس

٢ تعريفات السيد الجرجاني ص ١٧٠

٣ المسلم

کشتزار راه یابد و در آن بچرد؛ آگاه باشید که هر پادشاهی را مرزها و چارچوبهایی است که نباید شکستانده شود ومرزهای الهی محارم اوست. در بدن انسان قطعه گوشتی است که اگر آن درست شود، همه بدن درست میشود و اگر آن به فساد گراید، تمام جسد فاسد می گردد و آن دل است.»

پیامبر ﷺ در جای دیگری فرموده است: ﴿مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْرْءِ تَرْکُهُ مَا لَا یَعْنِیه ﴾(۱). ترجمه: از کمال مسلمان بودن شخص آن است که آنچه برایش ارتباط و نفعی ندارد آن را ترک کند.

فضيلت ورع

نبى كريم عَيَّالَةُ فرموده است: ﴿ كُنْ وَرِعًا تَكُنْ أَعْبَدَ النَّاسِ ﴾ (٢).

ترجمه: پرهیزگارباش، عابدترین مردم میگردی.

و فرموده است: ﴿ لَا يَبِلُغُ العَبِدُ أَن يَكُونَ مِنَ الْتَقِينَ حَتَّى يَدَعَ مَا لَا بَأْسَ بِهِ حَذَراً عِّا بِهِ بَأْسُ ﴾".

ترجمه: (بنده نمی تواند که به درجهٔ متقیان برسد، جز آن وقت که چیزی را که اشکالی در آن وجود ندارد، بخاطر چیزی که اشکال آفرین است، رها نماید).

از حسن پرسیده شد: در مورد ورع چه می گویی؟ فرمود: ورع در رأس همهٔ امور قرار دارد.

انواع ورع

۱. ورع واجب: عبارت است از پرهیز نمودن از کارهای حرام و عمل بر واجبات.

۲. ورع مستحب: عبارت از پرهیز کردن از مکروهات وعمل به مستحبات است، وشامل پرهیز از شبهات نیز می شود.

۳. ورع افضل: عبارت از خود داری از بسیاری امور مباح وقناعت کردن بر اقل ضروریات است و این صفت پیامبران و صدیقین و شهدا و صالحین است. چنانچه نبی اکرم عَلَی است و این صفت پیامبران و صدیقین و شهدا و صالحین است. چنانچه نبی اکرم عَلَی فِرَاشِی، فَأَرفَعَهَا لِآكُلَهَا، ثُمَّ می فرماید ﴿إِنِّی لاَ نَقَلِبُ إِلَی أَهلِی فَأَجِدَ التَّمرةَ سَاقِطَةً عَلَی فِرَاشِی، فَأَرفَعَهَا لِآكُلَهَا، ثُمَّ أَخْشَی أَنْ تَكُونَ صَدَقَةً فَأُلْقِیَهَا﴾ (۵) ترجمه: «من نزد خانوادهٔ خود بر می گردم و دانهٔ

۱ - ترمذی (۲۳۱۷)

۲- سنن ابن ماجه

۳- سنن الترمذي

٤- صحيح بخاري

خرمایی را روی بستر خود مییابم، او را می گیرم که بخورم، بعداً میترسم که صدقه باشد پس آن را دور میاندازم)

معیارهای ورع

برای آنکه کار بنده منجر به ورع فاسد و غیر شرعی نگردد و به افراط گرایی ناپسند و یا به تفریط ممنوع منتهی نشود، باید معیارهای ورع را در نظر داشت:

۱. ورع مربوط به انجام فعل واجب، ترک کار حرام، انجام فعل مستحب و ترک کار مکروه می باشد. اما ورع (پرهیزگاری) از مباح محض که در آن هیچ شک وشبه ای وجود ندارد، لازم نیست. ولی شماری از مردم اندکه در ورع اشتباه نموده آن را محدود بر پرهیز از محرمات میدانند، نه انجام واجبات. این مردم از دروغ گفتن، خوردن مال مشکوک ومانندآن پرهیز می کنند، اما با این حال آنها کارهایی را ترک می کنند که انجام آن واجب است، مانند صلهٔ رحم، حقوق همسایه، آموختن علم، امر به معروف ونهی ازمنکر وجهاد در راه خدا وغیره. و این ورع گاهی اوقات صاحب خود را در بدعتهای بزرگ می اندازد، که درواقع ورع خوارج، معتزله وبرخی دیگر از فرقههای گمراه از این قبیل بود، که به گمان خود از ظلم وآنچه که ظلم می پنداشتند پرهیز کردند، ولی بخاطر این کار واجبات بس عظیمی را ترک نمودند مثل: نمازجمعه، جماعت، ادای فریضه حج وغیره. ۲. این که ورع مبنی برعلم شرعی باشد؛ زیرا ورعی که مصدرآن جهل و یا احتیاط فاسد باشد بسا اوقات به فساد بزرگتر منجرمی گردد. پرهیز و اجتناب بعضیها از محرمات بنا بر دلیل شرعی نبوده، بلکه براساس اینکه از آن چیز متنفر اند و با خواست آنان سازگارنیست، پرهیز می کنند و از همین جهت در نزد آنان حدس وگمانهای کاذب به وجود می آید و در نتیجه در پرهیزگاری فاسد واقع می شوند وخود گمان می کنند که کارنیک انجام میدهند!

۳. باید دربین مفاسد ومصالح موازنه وجود داشته باشد، آنچه که مصلحت در آن غالب باشد پس ورع در آن این است که آن فعل انجام گردد، واگر فساد برآن غلبه یابد، ورع آن است که، آن فعل ترک گردد. ورع سبب می شود تا بعضی مردم برخی امور را نظر به جنبهٔ فساد آن ترک نمایند وبه جنبهٔ مصلحتی که بر جنبه فساد آن غالب است، نظرننمایند ویا برعکس آن بعض کارها را نظربه جنبهٔ مصلحت آن بدون توجه به جنبه فساد آن انجام میدهند.

مواردی که در آن ورع ضروری است

مواردی که باید در آن ورع صورت گیرد، زیاد است وما در این جا به نکات وموارد مهم آن اشاره مینماییم:

ا- ورع باطن: انجام ندادن کاری جز به خاطر خداوند پاک و تطهیر قلب از ریا.

ب- ورع در طعام وشراب: این چیز از بزرگترین انواع ورع است و این کار با تفکر به حلال ودوری از حرام وآنچه که در آن شبهه وجود دارد، انجام می گیرد.

ج ورع درسخن وكلام: از جهت سختى آن برخى از سلف صالح ميگويند: ورع در سخن گفتن، مشكل تر از بدست آوردن طلا و نقره است.

د ورع در امور مشکوک: مراد از امور مشکوک، اموری است که در بین حلال وحرام قراردارند برای بسیاری مردم اشتباه ایجاد می شود که آیا این کار حلال است ویا حرام؟ هدر خرید وفروش: مثال آن پرهیز ازمخفی کردن عیب مال حین فروش آن است، پس ورع آن است که عیب مال بیان گردد گرچه در اثر این بیان قیمت مال پایین آید، و مثال دیگر ورع در خرید و فروش این است که فروشنده پولهای ناسالم در بین پولهای سالم مخفی نگردیده و داده نشود.

و ـ ورع در فتوی: این نوع ورع به این طریق صورت می گیرد که بدون علم و دقت و اطمینان در امور شرعی فتوی داده نشود.

ارزيابي

۱ - ورع را درلغت واصطلاح باذکر دلیل بیان نمایید.

۲- برای اثبات ورع از قر آن وسنت دلیل بیاورید.

٣- فضيلت ورع را چگونه وبا كدام دليل ثابت ميتوان نمود؟

۴- در ورع چه معیارهایی وجود دارد؟ آن را روشن سازید.

۵- انواع ورع را بیان نمایید.

٤ در كدام زمينهها ورع امر لازمي است؟

کار خانه گی

مقاله ای بنویسید که از یک صفحه کمتر نباشد و در آن پیرامون زمینههای ورع و فواید ورع بحث نمایید.

درس بیست و یکم

استفاده از وقت

اسلام برضرورت استفاده از وقت، و بکاربردن آن در آنچه که سودمند است، تأکید کرده و برانسان حرام گردانیده که وقت خود را بدون فایده هدر بدهد، زیرا انسان در روز قیامت از وقت خود که در کدام راه صرف نموده است، پرسیده می شود.

در این درس جوانب مختلف اهمیت وقت در زنده گی مسلمان را بررسی خواهیم نمود.

اول: اهمیت وقت

وقت، از نعمتهای بزرگ خداوند است، که بربنده گان خود منت گذاشته است. به نحوی که فرموده است: ﴿ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّنْ أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴾ [الفرقان: ۶۲]

ترجمه: (و اوست آن که شب وروز را جانشین یک دیگر ساخت؛ برای کسی که میخواهد پند بگیرد یا میخواهد شکرگزار شود).

رسول الله عَيْكُ فرموده است: ﴿ نِعْمَتَانِ مَعْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ الصِّحَّةُ وَالْفَرَاعُ ﴾ (١). ترجمه:دو نعمت اند كه مردم ارزش آنها را ندانسته و در آنها زیان میبینند: صحت و فراغت.

و در جاى ديگر فرموده است: ﴿لا تَزُولُ قَدَمَا عَبْدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ أَرْبَع خِصَالٍ: عَنْ عُمْرُهِ فِيمَا أَفْنَاهُ، وَعَنْ شَبَابِهِ فِيمَا أَبْلاهُ وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَ أَنْفَقَهُ وَعَنْ علِمهِ مَاذَا عَمِلَ فِيهِ ﴾.(٢)

ترجمه: «در روز قیامت، تا لحظه ای بنده گام برداشته نمی تواند تا آن که، از عمرش پرسیده شود که آن را در کدام راه به سر برده و از جوانی اش که آن را در کدام راه

۲- ترمذی

١- البخاري

صرف کرده و از مالش که آن را از کدام راه بدست آورده و به کدام راه مصرف نموده و از علمش که با آن چه عمل کرده است».

حضرت عائشه عِنْ روايت كرده كه: رسول الله عَيْكُ مى فرمايد: ﴿خُذُوا مِنَ الأَعمَالِ مَاتُطِيقُونَ، فَإِنَّ اللهَ لَا يَكُلُ حَتَّى قَلُوا، وَإِنَّ أَحَبَّ الأَعمَالِ إِلَى اللهِ أَدوَمُهَا وَإِنْ قَلَّ ﴾(١).

ترجمه: «به اندازهٔ توان خود کار کنید. بدرستی که خداوند خسته نمی شود تا آن که شما خسته شوید، و محبوب ترین عمل در نزد خداوند با دوام ترین آن است، اگر چه اندک باشد.

به خاطر اهمیت بزرگی که وقت وزمان در زنده گی انسان دارد، خداوند متعال به زمان سوگند یاد، نموده و فرموده است که بسیاری مردم در استفادهٔ درست از آن دچار اشتباه وزیان میباشند به جز آنانی که وقت خویش را به طور درست به کار می گیرند و از آن در راه خیر وصلاح خود و جامعه استفاده مینمایند. چنانچه او تعالی میفرماید: ﴿ وَالْعَصْرِ اللَّهِ اللَّهُ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبِ السورة العصر آیت ۱-۳]

ترجمه: «سوگند به عصر، قطعا انسان همواره در زیان است، جز آنانی که ایمان آورده و عمل نیکو انجام داده اند و همدیگر خویش را به حق و صبر توصیه کرده اند » بسیاری از علما و دانشمندان اسلامی از این سوگند به زمان، این را فهمیده اند که خداوند تعالی به اهمیت وقت وزمان قایل است و در حقیقت نصیب انسان از زندگی همانا استفادهٔ درست از وقت است، وباید آن را در راه درست آن به مصرف برساند.

انسان مؤمن، بیشتر از هر کسی در این دنیا به ارزش وقت پی میبرد؛ زیرا او همین که صبحگاهان از خواب بیدار میشود، میداند که وقت نماز فجر است و هنگامی که نماز فجر را به جای آورد، میداند که بعد از چند ساعت وقت نماز ظهر فرا خواهد رسید، وزمانی که از نماز ظهر فارغ گردید برای ادای نماز عصر خود را آماده میسازد، و چون خورشید غروب کرد نماز مغرب را ادا مینماید و به این نتیجه میرسد که شب فرا رسید و چون نماز عشا (خفتن) به پایان رسید، میداند که از این به بعد واجبات و مسؤولیتهای دیگری دارد که باید به انجام برساند.

۱- بخاري

چگونه از وقت خود استفاده نماییم؟

مسلمان به اهمیت وقت خود آگاه است، زیرا وقت زود گذر میباشد. پس هراندازه که عمر انسان طولانی شود، بازهم کوتاه است وآنچه که ازآن گذشت، دیگر بازنمی گردد وعوض هم ندارد. حسن بصری رحمه الله گفته است: «هر روزی که درآن صبح میدمد، ندا می کند: ای ابن آدم من مخلوق جدید هستم، وبر کار تو شاهد هستم، پس از من استفاده کن، بدرستی زمانی که سپری شدم تا روز قیامت دیگر برنمی گردم».

وزمانی که از وقت خود در برابر خداوند مسؤول میباشیم، پس برماست که:

۱- از سستی و تنبلی در تمام حالات واوقات اجتناب نماییم.

۲- اوقات فراغت خود را در کارهای خیر و حق به مصرف برسانیم نه در امور شر و باطل.
 ۳- اوقات خود را منظم نماییم، و آن را جز برای کارهای نیک ما نند عبادت کردن، مطالعه، تحقیقات علمی، کار، سپورت، ادای مسؤولیتهای فردی و اجتماعی و غیره در کارهای بیهوده و نادرست مصرف ننماییم.

۴ - كار را در وقت آن انجام بدهيم وكار امروز را به فردا نيفگنيم.

۵ - ارزش وقت خود و وقت دیگران را بدانیم.

مسلمان تلاش می کند تا اوقات فراغت خود را در کارهایی که فایدهٔ آن به او و جامعه باز می گردد، صرف نماید، مثل قرائت قرآن کریم، یا ورزش، یا مطالعهٔ کتابهای علمی وسایر کارهای خیر، حصول رزق حلال از طریق کسب و کار حلال و…، پس برماست تا وقت را غنیمت شماریم تا باشد به مسلمانان قرنهای اول اقتدا کرده باشیم که اوقات خود را در هرچه که بدین ودنیای شان مفید بود، غنیمت شمرده از آن استفادهٔ اعظمی می نمودند.

سخنان دانشمندان و صالحین درمورد استفاده درست از وقت

ـ مسؤولیتهای ما از اوقات مان بیشتر است؛ پس وقت خود را بیفایده مصرف نکنید.

_ زمان در مورد ما بیطرف نیست؛ یا دوست صمیمی ما میباشد، ویا دشمن سر سخت.

_ وقت مانند شمشير است؛ اگر قطعش نكردى، ترا قطع خواهد كرد.

ـ خداوند اعمالی را در روز بر بنده لازم گردانیده است که آن را جز در روز نمیپذیرد، و اعمالی در شب بر او لازم ساخته که آن را جز در شب نمیپذیرد.

ارزيابي

- ۱. حدیثی را بنویسید که در آن رسول الله عَلَيْهُ بر غنیمت شمردن وقت تاکید فرموده اند.
 - ۲. دوخصوصیت از خصوصیتهای وقت را بیان نمایید.
- ۳. عبارت ذیل را تشریح کنید: (هر انسان از وقت خود مسؤولیت دارد که در آن چه کاری انجام داده است).
- ۴. عبارتهای ذیل را در کتابچه خود نقل کنید و بعداً علامت (\checkmark) را درمقابل عبارت صحیح و علامت (χ) را در مقابل عبارت غیرصحیح بگذارید:
 - ١. مسلمان، اوقات خود را غنيمت ميشمارد، پس عمل خيرانجام ميدهد.
- خداوند به انسان مشرک ویا گناه کار برای باردوم فرصت میدهد و او را به دنیا باز
 می گرداند تا کار نیک انجام بدهد.
 - ۳. برای مسلمان مناسب نیست تا عمل امروز را به فردا به تاخیر بیندازد.
- ۴. مسلمان کوشش می کند تا وقت خود را در کارهای جدی ومهم مصرف نماید، پس برای وی وقت اضافه برای تفریح مشروع وجود ندارد.
- ۵. مسلمان کوشش می کند تا وقت فارغ خود را در اموری سپری نماید که برایش منفعت داشته باشد.

کارهای خانگی و سرگرمیهای روز مرهٔ تان را در تقسیم اوقات هفتگی با مشخص نمودن ساعات آن بنویسید. مثلا.

ارزيابي	كارها	ملاقات	ورزش	مطالعه	عبادات	روز
						شنبه
						يكشنبه
						دوشنبه
						سه شنبه
						چهارشنبه
						پنجشنبه
						جمعه

درس بیست و دوم

نگهداری زبان

نگهداری زبان چیست؟

مقصد از نگهداری زبان آن است که انسان بغیر از خیر، سخن نزند واز سخن زشت، غیبت، سخن چینی، فحش ومانندآن اجتناب ورزد.

اهمیت نگهداری زبان

انسان، از هرآنچه که از زبانش بیرون میآید، مسؤول است، بطوری که خداوند آنرا بر اوحساب می کند، الله تعالی می فرماید: ﴿مَا یَلْفِظُ مِن قَوْلِ إِلَّا لَدَیْهِ رَقِیبٌ عَتِیدٌ ﴾ اق: ۱۸] ترجمه: «انسان هیچ سخنی را بر زبان نمی راند، مگر این که فرشته ای، مراقب و آماده (برای دریافت و نگارش) آن است».

و رسول الله عَيْكُ فرموده است: ﴿ إِذَا أَصْبَحَ ابْنُ آدَمَ فَإِنَّ أَعْضَاءَهُ تُكَفِّرُ لِلِّسَانِ تَقُولُ اتَّقِ اللَّهَ فِينَا فَإِنَّكُ إِنَّ اسْتَقَمْنَا وَأَنْ اعْوَجَجْتَ اعْوَجَجْنَا ﴾(١).

ترجمه: «زمانی که انسان روز خود را آغاز مینماید، تمام اعضای بدن او در برابر زبان او فروتنی نموده ومی گویند: در حق ما از خدا بترس اگر تو درست رفتار کردی، ما نیز رفتار درست میداشته باشیم واگر تو کج شدی، ما نیز کج میشویم).

و فرموده است: ﴿ لَا يَسْتَقِيمُ إِيمَانُ عَبْدٍ حَتَّى يَسْتَقِيمَ قَلْبُهُ وَلَا يَسْتَقِيمُ قَلْبُهُ حَتَّى يَسْتَقِيمَ لِيمَانُهُ ﴾ (١٠).

ترجمه: (ایمان بنده مستقیم نمی شود تا اینکه قلبش مستقیم شود، وقلب او مستقیم نمی شود تا اینکه زبانش مستقیم شود).

حضرت عبدالله بن مسعود میفرماید: سوگند به آن ذاتی که هیچ معبود برحقی غیر از او نیست؛ هیچ چیزی در روی زمین مانند زبان به نگهداشت ضرورت ندارد.

۲- مسند احمد

۱- ترمذی

قواعد سخن گفتن

کسی که بخواهد از بدیهای زبان در امان باشد، باید امور ذیل را در نظر بگیرد:

۱. سخن نزند مگراینکه برای خودش ویا دیگران فایده ای داشته باشد، ویا از خود واز دیگران دفع ضرری نماید.

۲. برای سخن گفتن وقت مناسب را انتخاب کند، وچنانچه گفته شده است: "هر سخن جایی وهر نکته مکانی دارد".

۳. کلام خود را به اندازهٔ که هدف ومقصود را برساند مختصر سازد، وکسی که سخنش سودی را جلب ویا ضرری را دفع نکرد، درسخن وی خیری نیست.

۴. در توصیف مبالغه ودر بدگویی اسراف نکند؛ زیرا مبالغه در مدح نوعی از تملق وریاء است، واسراف در بدگویی نوعی از انتقام جویی. مؤمن در نزد خداوند است که به این گونه صفات متصف باشد؛ زیرا زیاده روی در مدح، سبب می گردد تا شخص از افترا ودروغ استفاده کند.

۵. اینکه مردم را به آنچه که رضایت خداوند نیست، راضی نکند، رسول الله عَلَيْكُ فرموده است: ﴿مَنْ الْتَمَسَ رِضَا اللهِ بِسَخَطِ النَّاسِ كَفَاهُ اللَّهُ مُؤْنَةَ النَّاسِ وَمَنْ الْتَمَسَ رِضَا النَّاسِ بَسَخَطِ النَّاسِ كَفَاهُ اللَّهُ مُؤْنَةَ النَّاسِ وَمَنْ الْتَمَسَ رِضَا النَّاسِ بَسَخَطِ اللَّهِ وَكَلَهُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ (۱).

ترجمه: «کسی که رضایت خداوند را در نافرمانی مردم جستجو می کند خدا او را کفایت می کند، وکسی که رضایت مردم را در نافرمانی خداوند جستجو می کند، خداوند او را به مردم وا گذار می کند».

٩. اینکه بطور مطلق وعده ای ندهد که بر ایفای آن قادرنباشد، ویا وعده ای ندهد که تطبیق کرده نمی تواند چنانچه خداوند میفرماید ﴿یَا أَیُّهَا الَّذِینَ آَمَنُوا لِم تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿یَا أَیُّهَا الَّذِینَ آَمَنُوا لِم تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿یَا أَیُّهَا اللّٰذِینَ آَمَنُوا لِم تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿ اللّٰهِ اللّٰهِ أَن تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿ الصف: ٢ ـ ٣]

ترجمه: ای مؤمنان چرا می گوید آنچه نمی کنید؟! بزرگ است از روی خشم نزد اللهﷺ آنکه بگوئید چیزی را که نمی کنید.

۷. انسان زبان خود را دایم به ذکرالله مشغول سازد واز زبانش جزسخن خوب چیزی بیرون نشود. روایت شده است که نبی کریم ﷺ فرموده است: ﴿لا تُكْثِرُوا الكَلاَمَ بِغَیْر

١ رواه الترمذي

ذِكْرِ اللهِ ؛ فَإِنَّ كَثْرَةَ الكَلاَمِ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللهِ تَعَالَى قَسْوَةٌ لِلقَلْبِ! وإنَّ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنَ اللهِ تعالى القَلْبِ! وإنَّ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنَ اللهِ تعالى القَلْبُ القَاسِي (۱).

ترجمه: «بغیر از ذکر خداوند سخن زیاد نزنید؛ زیرا سخن زیاد بغیر از یاد خدا، انسان را سنگ دل می سازد، و بدرستی که دور ترین مردم از خداوند، سنگدل ترین آنان است).

۸. گوش دادن به سخن دیگران و خود داری از قطع کردن سخن آنها، جز در صورتی
 که در آن سخن منکر و بدی وجود داشته باشد.

۹. خود داری از پرسش در مورد چیزهایی که ضرر میرساند وفایده ندارد.

۱۰. در اثنای سخن گفتن تمام مخاطبین را در نظر گرفتن، و اجتناب از این که صرف به یک سو و یا به تعدادی معین متوجه باشد.

۱۱. به آهستگی صحبت کردن و خود داری از سرعت در سخن گفتن.

۱۲. با هر کسی یا گروهی طوری صحبت نماید که مناسب حال و سویهٔ او باشد.

۱۳. به غیبت گوش ندهد و با غیبت کننده گان شریک نشود، بلکه کسی که غیبت می کند، او را به صواب بیاورد و به یادش بیاورد که در غیبت قرار دارد.

۱۴. از تکرار و گفتن هر چیزی که میشنود، خود داری نماید؛ زیرا هر سخنی را که میشنویم، قابل آن نیست که آن را به دیگران نیز بیان داریم.

۱۵. در جای گریه، خنده نکند و در جای خنده نگرید و در وقت حزن و اندوه، خوشی نشان ندهد.

فضيلت حفظ زبان

از نبى كريم عَيِّكُ سوال شد: كدام مسلمان افضل است؟ آن عَيِّكُ فرمودند: ﴿مَنْ سَلِمَ الْسُلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَلِهِ ﴾(٢).

ترجمه: (کسی که مسلمانان از دست وزبانش در امان باشند).

عقبه بن عامر گفت: یا رسول الله، نجات چیست؟ آنحضرت عَلَیْ فرمود: (زبان خود را حفظ کن، وخویشتن را در امورخانه خود مصروف بدار , و برخطاهای خود گریه کن) (۳).

۳- ترمذی

۱- رواه الترمذي

۲- متفق عليه

پيامبر عَيْكُ فرموده است: ﴿ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ ﴾ (١).

ترجمه: «کسی که به خدا وروز آخرت ایمان دارد پس سخن خیر بگوید و یا خاموش باشد).

فتنهها و بیماریهای زبان

مسلمان باید زبان خود را از چیزهای ذیل نگهدارد:

۱_ از سخن گفتن در مورد چیزی که به او ارتباط ندارد.

۲_ سخن گفتن در چیزهای که گناه باشد.

٣ بد سخني و كلام زشت.

۴_ لعنت گفتن.

۵_ فحش گفتن و دشنام دادن.

۶_ تمسخر واستهزا به دیگران.

۷_ مردم را با لقبهای زشت یاد کردن.

۸_ افشای اسرار مردم.

٩ دروغ گفتن، هر چند مزاح باشد.

۱۰_ غیبت وبهتان.

۱۱_ سوگندخوردن بیجا وبی مورد.

۱۲_چیزی را به خود نسبت دادن که داده نشده و یا صفتی که از آن برخوردار نیست.

۱۳_ تحقير كردن مردم.

۱۴_ قسم خوردن بیجا در خرید وفروش.

۱۵_ کفران نعمت و خود ستایی.

کارخانه گی

پیرامون نگهداشتن زبان از بدیها با تمسک به آیات متبرکه و احادیث نبوی ایس یک مقاله بنویسید.

١- متفق عليه

درس بیست و سوم

كتمان اسرار

از انس شخصه روایت است که گفت: روزی رسول الله سیسی نزدم آمدند ومن با اطفال بازی می کردم، برما سلام نمود و مرا برای کاری فرستادند و من دیرتر نزد مادرم رسیدم؛ چون آمدم مادرم گفت: چرا دیر کردی؟ گفتم: رسول الله سیسی مرا برای کار خویش فرستادند. گفت: کار شان چه بود؟ گفتم: آن پنهان است. گفت: هیچکس را از راز رسول الله سیسی باخبر مساز!(۱).

كتمان چيست؟

کتمان درلغت: از فعل کتم یکتم کتماناً گرفته شده که بر پوشانیدن و مخفی کردن دلالت می کند^(۲).

کتمان در اصطلاح: عبارت از حفظ اسرار ومخفی کردن امور خاصی است که لازم نیست مردم آنها را بدانند.

انواع كتمان

کتمان بر دو نوع است: (۱)کتمان پسندیده. (۲) کتمان ناپسند.

كتمان پسنديده: جزئي از امانت و نوعي از وفا و نشانه اي وقار است.

نمونههایی از کتمان پسندیده

1- كتمان سِر: مسلمان اسرار را حفظ مى كند چه اين اسرار مخصوص به خودش باشد

٢- مقاييس اللغة (١٥٩٥).

١- مسلم

ویا مربوط به شخص دیگر؛ که بر او اطمینان نموده است، زمانی که مسلمان اسرار را حفظ نمود وجدان او مطمئن و راحت می گردد و از هیچ چیزی خوف ندارد. و محافظت مسلمان بر کتمان رازها، دلیل بر امانت داری او میباشد، بطور ی که سبب می گردد تا مردم به او اعتماد نموده وبراو باور داشته باشند؛ اما زمانی که از جملهٔ کسانی باشد که اسرار را فاش می کنند، مردم از وی متنفر شده بر او اعتماد نمی کنند. نبی کریم می فرموده است: ﴿ إِذَا حَدَّثَ الرَّجُلُ حَدِیثًا فَالْتَفَتَ فَهِیَ أَمَانَةً ﴾(۱).

ترجمه: (هرگاه شخص، مصروف سخن زدن باشد و به چهار سوی خود نگاه کند؛ سخن او امانت است، یعنی او نمیخواهد دیگران بر سخنش مطلع شوند.) و رسول الله علیه هرگاه قصد انجام غزوه ای را مینمودند، وقت و مکان جنگ را به هیچ کس نمی گفت تا اینکه لشکر مجهز گردیده و آمادهٔ جنگ می گردید.

Y - كتمان نيازها: هرگاه مسلمانی بخواهد عملی را به بهترين وجه انجام دهد، لازم است كه آن را تا زمانی كه اجرا میكند، مخفی داشته باشد، و به كسی كه مواجه می شود نقل نكند. و نبی كریم می در انجام احتیاجات به كتمان سر توصیه فرموده است: (اسْتَعِینُوا عَلَی إِنْجَاح حَوَائِجِکُمْ بِالْکِتْمَانِ، فَإِنَّ كُلَّ ذِي نِعْمَةٍ خُسُودٌ (۲۰).

ترجمه: «بخاطر برآورده ساختن احتیاجات خود از کتمان کمک بگیرید، زیرا هر صاحب نعمتی مورد حسد قرار می گیرد».

۳ – **کتمان اسرار فامیل:** آنچه که در خانه واقع می شود، از جملهٔ اسرار است که بر انسان واجب است آنرا مخفی داشته و برای دیگران افشا ننماید؛ وبا مردم در مورد آنچه که در خانه اش می گذرد، قصه نکند، و همچنین بر او لازم است روابط زناشویی خود را کتمان کند، و آن چه را که در بین زن و شوهر واقع می شود، افشا نسازد.

۱- ترمذي

۲- طبرانی وبیهقی

نبي كريم عَيْكُ فرموده است: ﴿ إِنَّ مِنْ أَشَرِّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ الرَّجُلِّ يُفْضِي إِلَى امْرَأْتِهِ وَتُفْضِي إِلَيْهِ ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا ١١٠٠.

ترجمه: «بدترین منزلت را درنزد خداوند در روز قیامت شخصی دارد که با زنش پیش می شود وزنش با او پیش میشود بعداً سر همسر خود را فاش میکند».

۴- کتمان اسرار ناموس مسلمانان: مسلمان بر علیه ناموس دیگر مسلمانان سخنی نمی گوید که سبب اذیت وآزار شان شود، بلکه آبرو و نوامیس آنان را حفظ می کند، وچشمان خود را از محارم آنها میبندد، الله پاک کسی را که هتک ناموس مسلمانان را مي كند، به عذاب درد ناك در دنيا و آخرت وعيد داده فرموده است: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجبُّونَ أَن تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ [النور١٩]

ترجمه: «بی گمان کسانی که دوست می دارند گناهان بزرگی (همچون زنا) در میان مؤمنان یخش گردد، ایشان در دنیا و آخرت، شکنجه و عذاب دردناکی دارند. خداوند مى داند (عواقب شوم و آثار مركبار اشاعه فحشاء را) و شما نمى دانيد (ابعاد مختلف یخش گناهان و پلیدیها را).

ييغمبر ﷺ مي فرمايد: ﴿ ... و من ستر مؤمناً ستره الله في الدنيا و الاخرة ﴾. ترجمه: كسي که عیب مسلمان را بیوشاند، خداوندﷺ در دنیا و آخرت عیوب وی را می پوشاند. و در جاي ديگر مي فرمايد: ﴿ يا من آمن بلسانه و لم يؤمن قلبه! لا تتبعوا عورات المسلمين، فان من تتبع المسلمين، فضحه الله و لو في عقر داره ٩.

ای کسانی که بر زبان ایمان آورده و قلبهای تان مؤمن نشده! رازهای پنهانی مسلمانان را جستجو نکنید. پس به دوستی کسی که عورات مسلمین را جستجو می کند خداوند ﷺ او را رسوا می سازد، گر چه در بین خانهٔ خود باشد.

کتمان ناپسند بر سه نوع است

همان گونه که کتمان، امر مطلوب و درست است؛ مواردی هم است که برای مسلمان جواز ندارد آنرا مخفی نماید بلکه بر او لازم است آنچه را که میداند بگوید و درغیر آن صورت مرتکب گناه می گردد وآن قرار ذیل است:

أ - كتمان شهادت: براى هيچ مسلمانى جواز ندارد كتمان شهادت كند، بلكه بر او لازم است شهادت را آن طورى كه ديده است، ادا نمايد. الله تعالى به عدم كتمان شهادت امر كرده و گفته است: ﴿ وَلاَ تَكْتُمُواْ الشَّهَادَةَ وَمَن يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمُ قَلْبُهُ وَاللهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴾ [البقرة ٢٨٣]

ترجمه: و گواهی را پنهان نکنید و هرکس آن را پنهان کرد قلبش گناهکار است، و خدا بدانچه انجام میدهید آگاه است».

ب- كتمان علم: براى مسلمان جواز ندارد كه علم خود را مخفى كند؛ زيرا كتمان علم گناه بزرگ است و مجازات شديد در آخرت به همراه دارد وسبب لعنت خداوند بركسى مى گردد كه علم خود را مخفى مى كند. الله تعالى گفته است: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴾ [البقرة 1۵۹]

ترجمه: «بیگمان کسانی که پنهان میدارند آنچه را که از دلایل روشن و هدایت فرو فرستاده ایم، بعد از آن که آن را برای مردم در کتاب (تورات و انجیل) بیان و روشن نموده ایم، خدا و نفرین کننده گان (چه از میان فرشتگان و چه از میان مؤمنان انس و جن)، ایشان را نفرین میکنند (و خواستار طرد آنان از رحمت خدا خواهند شد).

نبى كريم عَلَيْ فرموده است: ﴿مَن سُئِلَ عن عِلمٍ فَكَتَمَهُ، أَلِحَمَهُ اللهُ بِلِجَامٍ مِنَ نَارٍ يَومَ التَّقَامَة ﴾ (١).

۱- ابوداود، ترمذی و ابن ماجه

ترجمه: «کسی که از علمی پرسیده شود و او علم خود را مخفی نماید، خداوند او را در روز قیامت لجامی را از آتش در دهن وی می گذارد؛ پس مسلمان باید شهادت حق و علم خود را کتمان نکند.

ج- كتمان در خريد وفروش: بر فروشندهٔ مسلمان لازم است كه عيب مال خود را بيان كند، و در معاملهٔ خود صادق باشد، تا خداوند در تجارت او بركت عطا كند، نبى كريم عَيْكُ مى فرمايد: ﴿ الْبَيِّعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا، فَإِنْ صَدَقًا وَبَيَّنَا بُورِكَ لَهُمَا فِي بَيْعِهِمَا، وَإِنْ كَتَمَا وَكَذَبَا مُحِقَتْ بَرَكَةُ بَيْعِهِمَا ﴾ (١).

ترجمه: «هر دو معامله کننده (فروشنده و خریدار) اختیار دارند تا زمانی که از هم جدا نشوند، اگر راست گفتند و بیان نمودند در معامله شان برکت نهاده می شود. اگر پوشیدند و دروغ گفتند، برکت معامله شان از میان می رود».

ارزيابي

۱- جملات ذیل را مطالعه نموده و در مقابل آن علامت صحت و یا غلط را در بین قوس بگذارید:

- * فیروز اسرار خانهٔ خود را به دوستان خود، و اسرار دوستان خود را در خانه خود فاش می کند. ()
 - * فواد به کسی اجازه نمیدهد تا در مورد اسرار خانه اش ازوی سوال نماید. ()
 - * زمانی که مردی بدون اجازه وارد مجلس ما گردید، همهٔ ما خاموش شدیم.()
- * زمانی که برادرم از اسرار دوستان خود برایم میگوید، من به سخنانش گوش نمیدهم. ()

۲- کتمان را در لغت واصطلاح بیان کنید.

۱- بخاری

۳- برای کتمان پسندیده دو مثال ذکر نمایید.

۴- چه وقت می توان کتمانی را ناپسند و نادرست توصیف نمود؟

یک مقاله بنویسید که از ده سطر کمتر نباشد و در آن در مورد فوائد کتمان و اضرار آن سخن بگویید.

درس بیست و چهارم

تأني

یکی از صفات ارزشمند انسان مؤمن تأنی (صبر) میباشد، خداوند متعال در موارد زیادی انسان های صابر و با حوصله را تمجید و ستایش نموده است. خداوند متعال میفرماید: ﴿أُوْلَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴾ [الفرقان: ٧۵]

ترجمه: «آنها (عبادالرحمن) هستند که درجات عالی بهشت در برابر شکیبایی و صبر شان به آنها پاداش داده میشود و در آن با تحیت و سلام رو به رو میشوند».

از خلال این درس خواهیم شناخت که تأنی چیست ودلیل مشروعیت آن کدام است و چه فضیلت دارد؟ آیا در عجله خیراست ویا پشیمانی؟ وچگونه خود را به اخلاق وصفت تأنی مزین سازیم؟ و چه وقت در کارهای خود حوصله نشان دهیم و چه وقت عجله نماییم؟

تأنى چيست؟

تأنی درلغت: مصدر تأنی یتأنی، به معنای حوصله ودقت نظر است که براساس لغت به چند معنی میآید ودراین درس به معنای آهسته گی، حوصله مندی و آنچه شباهت به آن دارد؛ مثل حلم وغیره.

تأنی در اصطلاح: عدم عجله در طلب چیزی، و حوصله نمودن در به دست آوردن آنست.

دلايل مشروعيت تأنى

- خداوند تعالى فرموده است: ﴿ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّا نَعُدُّ لَمُمْ عَدًّا ﴾ [مریم: ۱۸] ترجمه: (ای پیغمبر! از کفر ایشان دلتنگ مباش، و در نزول عذاب) بر آنان شتاب مکن. ما تمام اعمال ایشان را دقیقاً محاسبه می کنیم (و جزای کارهایشان را خواهیم داد). و در جای دیگری فرموده است: ﴿ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِن قَبْلِ أَن يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُل رَّبِّ زِدْنِی عِلْمًا ﴾ [طه: ۱۱۴]

ترجمه: «ای پیغمبر! در [خواندن] قرآن پیش از آنکه وحی آن بر تو پایان یابد، شتاب مکن و بگو پروردگارا بر دانشم بیفزای».

- از حضرت انس وسين روايت است كه رسول الله عَيْنَ فرموده است: (التَّأَنِّي مِنَ اللهِ وَالعَجَلَةُ مِنَ الشَّيطَانِ، ومَا أَحَدُ أَكثَرَمَعَاذِيرَمِنَ اللهِ، ومَاشَيءٌ أَحَبَّ إِلَى اللهِ مِنَ الحَمدِ) (۱). ترجمه: (تأنى (حوصله مندى) از جانب خداوند است وعجله از جانب شيطان، هيچ كسى به اندازهٔ خدواند عذر پذير نيست، و هيچ چيزى به نزد خداوند از ستايش محبوبتر نيست). -بر مسلمان لازم است تا در اجابت دعا عجله نكند، نبى كريم عَنْ فرموده است: (يُسْتَجَابُ لأَحَدِكُمْ مَا لمَ يُعْجَلْ فَيَقُولُ قَدْ دَعَوْتُ رَبِّي فَلَمْ يَسْتَجِبْ لى (۲).

ترجمه: (دعای هر یکی از شما قبول می شود، مادامی که عجله نکند وبگوید پروردگار خود را دعاکردم ولی قبول نکرد).

فايدهٔ تأني

- هرگاه تأنی - حوصله نمودن - بمعنای تثبت وتمهل وعدم عجله باشد، پس انسان مسلمان بر تأنی وتعمق در تمام کارهایش حریص میباشد، واو در کارخود اهمال نمیورزد، بلکه در آن با دقت واخلاص فکرمی کند، حضرت علی شخصه گفته است: سرعت در کار را طلب نکنید، بلکه خوب وبهتر بودن آن را طلب کنید، زیرا مردم ازاین نمی پرسند که کار در چه مدتی تمام شده است بلکه به خوبی وکیفیت آن نظر می کنند.

بعض حکماء گفته اند: هرآنکه دراعطای جواب عجله کند، از صواب محروم میشود. ودیگری گفته است: کسیکه در کاری تأنی وفکر کرد، آنرا در می یابد.

فضيلت تأنى

حضرت عبد الله ابن عباس رضی الله عنهما روایت می کند که: رسول الله عَلَیْهُ به اشج بن عبد القیس گفتند: «در تو دو صفت وجود دارد که خدا آن را دوست می دارد: بر دباری و تأنی »(۳).

۱- الترغيب والترهيب (۱۸۱۳)

٢- بخاري ومسلم (متفق عليه)

٣- بخاري ومسلم

عجله

عجله ضد تأنی است، درضرب المثل عربی آمده است: کسی که مرکب خود را بدواند و او را بزند تا سریع حرکت کند، این شخص با عجله ای که دارد، به مراد خویش نمی رسد و نه هم مرکب او راحت می باشد، بلکه مرکب او هلاک می گردد.

عجله در کارهای خیر

هرگاه مسلمان ارادهٔ کار خیر نماید، باید در انجام آن تاخیر نکند، مثلا هرگاه اراده بدارد که صدقه وخیرات را بدهد، پس براوست که در ادای آن شتاب ورزد. همچنان زمانیکه نیت انجام طاعت مشخصی را دارد، پس باید به اجرای آن مبادرت ورزد. نبی کریم عَلَّلُهُ فرموده است: ﴿التُّوُدَةُ فِی کُلِّ شَیءٍ خَیْرُ إِلَّا فِی عَمَلِ الآخِرَةِ﴾(۱).

ترجمه: «درهرعملی تأنی خوب است مگر در اعمالی که برای آخرت انجام می گیرد». چنانچه نبی اکرم ﷺ ما را به عجله کردن در افطار روزه، امر کرده است: ﴿لَا يَزَالُ النَّاسُ جَنِيرٍ مَا عَجلُوا الفِطرَ ﴾(٢).

ترجمه: «همیشه مردم به خیر اند، تا وقتی که در افطار شتاب نمایند».

الله تعالى مىفرمايد: ﴿ وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ [آل عمران:١٣٣]

ترجمه: و (با انجام اعمال شایسته و بایسته) به سوی آمرزش پروردگارتان، و بهشتی بشتابید؛که عرض آن، مانند عرض آسمانها و زمین است؛ (و چنین چیز با ارزشی) برای پرهیزگاران تهیّه شده است». از این آیات واحادیث واضح وروشن می گردد که در انجام کار خیر باید تأخیر نشود.

عواقب ناگوار عجله و عدم تأنی

۱- در روایات آمده است که پیامبر عُیالی عقبه بن ولید را به نزد قوم بنی مصطلق فرستاد تا زکات مال شان را جمع کرده، به مدینه برد. زمانی که عقبه به بنی مصطلق نزدیک شد و دید که مردم بنی مصطلق سوار وپیاده و مسلح از پیش روی به طرف او در حرکت اند وگمان کرد که آنها به جنگ او میآیند؛ زیرا که در دوران جاهلیت در میان او و آن قوم اختلافاتی موجود بود، با عجله و هراسان بدون تحقیق در حقیقت امر به مدینه

۲- متفق عليه

۱- ابوداود

بازگشت و به پیامبر اکرم عَی خبر داد که بنی مصطلق از اسلام برگشته اند و قصد کشتن مرا را داشتند، پیامبر اکرم عَی سریه ای را فرستاد تا آنها را تأدیب کند و در ضمن از آنها خواست که در این مورد تحقیق نماید. آنها بعد از تحقیق در یافتند خبری را که عقبه به پیامبر عَی رسانده از حقیقت عاری میباشد. بناء بدون آنکه با آنها جنگی داشته باشند، به مدینه باز گشتند و حقیقت را به آنحضرت بازگو نمودند.

۲- در روایت دیگری آمده است که پیامبر عید سریه ای را فرستاد تا دشمن را سرکوب نماید و وقتی سریه به آن منطقه رسید و در میان لشکر اسلام و مشرکین جنگ در گرفت، لشکر مشرکین شکست خورد و یکی از آنها از صحنه فرار نمود. اسامه بن زید و یک نفر انصاری او را تعقیب کردند و چون نزدیک شد که او را دستگیر کنند، مرد کلمهٔ توحید را به زبان آورد، اسامه بن زید گمان کرد که او از ترس جان کلمه گفته و با ضرب نیزه او را به زانو در آورد و چون سریه به مدینه بازگشت و داستان را به پیامبر میگی باز گو نمودند، آن حضرت اسامه را به خاطر اشتباه و عجله ای که کرده بود سرزنش نمود و اسامه هم از کرده اش سخت پشیمان گردید.

فواید تأنی قرار ذیل است

- ۱. تأنی وعدم عجله منجر به قبول دعا می گردد.
- ۲. تأنی وحلم از خصلتهایی است که خدا ورسولش آنرا دوست دارند.
 - ٣. تأنى باعث عدم وقوع شخص عاقل در خطا و لغزش مىشود.
 - ۴. تأنی نوعی از وقار پسندیده است.
- ۵. کاری که خیر بودن وشر بودنش دقیقا معلوم نباشد، باید در آن تأنی کرد.
 - ۶. در کاری که خیر بودنش ثابت است، باید در آن تأخیر نشود.

ارزیابی

- ۱. تأنی را در لغت و اصطلاح تعریف نمایید؟
- ۲. مشروعیت تأنی را از قرآن کریم وسنت نبوی ثابت کنید.
 - ۳. اهمیت تأنی در زنده گی مسلمان چیست؟
 - ۴. فایده وضرر عجله چیست؟

کار خانه گی

با استفاده از حدیث شریف (العجلة من الشیطان) عجله کردن در کارها از شیطان است، ینج سطر در مورد (ضررهای عجله) بنویسید.

تعاون و همکاری

ضرورت تعاون در جامعه

آیا بقای یک جامعه بدون تعاون وتکافل افراد آن، امکان پذیر است؟ وآیا انسانی به تنهایی زنده گی کرده می تواند؟ یقینا هیچ جامعه ای بدون تعاون وهمکاری برپا نمی شود، وانسان به تنهایی تمام نیازمندی ها و منافع خویش را تکمیل کرده نمی تواند. زیرا استمرار زنده گی اش مرهون روابط با دیگران می باشد.

تعاون در همه كارهاى خير خصوصاً با نيازمندان يك وجيبه اسلامى، وخصلتى از خصلتهاى نيك اسلامى، وخصلتى از خصلتهاى نيك اسلامى مىباشد، چنانچه پيامبر اسلام عَنْ مَى فرمايد: ﴿مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرَبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ مُوْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرَبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِر يَسَّرَ اللَّهُ عَلَى هُوْمِ اللَّهُ فِي اللَّانِيَا وَالآخِرَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَاللَّهُ فِي عَوْنِ اللَّهُ عَلَى مُعْلِم اللَّهُ عَلَى الللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى الللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى الللَّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى اللللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى اللللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى ا

ترجمه: «کسی که مصیبتی از مصیبتهای دنیوی مؤمنی را مرفوع سازد، خداوند مصیبتی از مصیبتی از مصیبتهای روز قیامت او را مرفوع می کند، وکسی که با تنگدستی سهلگیری کند، خداوند در دنیا و آخرت با او سهلگیری می کند. کسی که عیب مسلمانی را بپوشاند، خداوند در صدد کمک بنده است، تا لحظه ای که بنده در صدد کمک به برادر مسلمانش باشد».

هدف درس حاضر اینست که معنی ومفهوم تعاون روشن شود و برای مسلمانان روشهای تعاون و همکاری معلوم گردد.

تعريف تعاون

تعاون در لغت: به معنای مساعدت به کار رفته است^(۲).

و در اصطلاح: اینکه شخص مسلمان برادر خود را در کارهای نیک و پسندیده، و اجتناب از معاصی یاری رساند.

٢- لسان العرب لابن منظور (١٧٥٧-٣١٨٠), و انظر الصحاح للجوهري (٢١٦٧-٢١٦٩)

۱- صحیح مسلم - (۱/۸)

دلايل تعاون

١_ دليل تعاون از قرآنكريم:

خداوند به انجام تعاون امر نموده ميفرمايد: ﴿ وَتَعَاوَنُواْ عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلاَ تَعَاوَنُواْ عَلَى الإِثْمَ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُواْ اللَّهُ ﴾ [المائدة: ٢]

ترجمه: «با یکدیگر مدد کنید بر نیکو کاری و پرهیزگاری، و با یک دیگر مدد نکنید بر گناه و ستم و بترسید از خداوند...».

۲_ دلیل تعاون از سنت نبوی

• در حدیث شریف روایت است که رسول ﷺ فرمودند: ﴿انْصُرْ أَخَاكَ ظَالِاً أَوْ مَظْلُوماً» قال: فَقَالَ رَجُلٌ: یَا رسول الله أَنْصُرهُ إِذَا كَانَ مَظْلُوماً أَرَأَیْتَ إِنْ كَانَ ظَالِاً كَیْفَ أَنْصُرُه ﴾ قال: ﴿ تَحْجُزُهُ أَوْ تَمْنُعُهُ مِنَ الظُّلْمَ فَإِنَّ ذَلِك نَصْرُهُ ﴾ (۱).

ترجمه: «برادرت را یاری کن، خواه ظالم باشد یا مظلوم! مردی گفت: یا رسول الله علیه علیه مود: چون مظلوم باشد یاری اش میدهم، هرگاه ظالم باشد، چطور او را یاری کنم؟ فرمود: اینکه او را از ظلم باز داری، همین یاری دادن اوست».

اهمیت تعاون و رابطهٔ آن با همبستگی

تعاون در میان افراد جامعه یک ضرورت اجتماعی بوده که قرآن کریم به آن دستور میدهد؛ مشروط بر اینکه این تعاون تا سرحد کارهای نیک وخیر وعام المنفعه باشد، وبه کارهای نامشروع مانند تجاوز بر حریم دیگران وظلم وهتک حرمت ایشان نینجامد. در میان تعاون وهمبستگی در اسلام نزدیکی وجود دارد، به اینگونه که تعاون مقتضی بذل کوشش وجهد از جانبین میباشد، البته همبستگی یک درجه بلندتر از تعاون میباشد، اینکه کمک از شخص قوی به شخص ضعیف همراه با احساسات محبت

پیامبر اکرم ﷺ تعاون و همبستگی میان مسلمانان را به یک بناء شامخ تشبیه نموده میفرماید: ﴿الْمُؤمِنُ لِلمُؤمِن كَالَّبُنیَانِ یَشُدُّ بَعضاً وشَبَّكَ بَینَ أَصَابَعِه﴾(۲).

وشفقت صورت میگیرد.

۱- بخاری

۲- بخاری

ترجمه: «مؤمن با برادر مؤمن خود مانند یک بنای بلند است که بعضی از اجزای آن بعض اجزای دیگر را استوار ومحکم میکند و انگشتان خود را بهم بست»

یک خشت به تنهائی خود هر قدر که محکم و قوی باشد، باز هم ضعیف شمرده می شود و هزاران خشت پراگنده بنای را تشکیل نمی دهد، ولی بنای قوی و محکم و استوار از مجموع خشتهای متماسک و درهم پیچیده در صفهای منظم بوجود می آید. عین همین مثال بر جامعهٔ اسلامی صدق می کند.

همچنان پیامبر ﷺ در مورد تراحم و تكامل و تعاطف در بین افراد جامعه می فرماید: ﴿ مَثُلُ الْمُؤْمِنِينَ فِی تَوَادِّهِمْ وَتَرَامُهِمْ مُ تَعَاطُفِهِمْ كَمَثُلُ الْجُسَدِ إِذَا اشْتَكَی مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَی لَهُ سَائِرُ الْجُسَدِ بالسَّهَر وَالْخُمَّی (۱).

ترجمه: «حالت مسلمانها در محبت و رحمت و مهربانی شان به همدیگر مانند یک جسد است، که هرگاه عضوی از آن به درد آید، دیگر اعضای جسد در تب و بیدار خوابی با آن همراهی می کنند».

فضيلت تعاون

اسلام بر تعاون ترغیب نموده است، چون تعاون باعث نشر کارهای نیک، ورفع نیازمندیها، و پیروزی بر مشکلات و ایجاد الفت و محبت در بین افراد جامعه می گردد، پیامبر سَیُّ فَیْ ورین مورد می فرماید: ﴿ یَدُ اللَّهِ مَعَ الْجَمَاعَةِ، مَنْ شَذَّ شُذَّ فِي النَّارِ ﴾ (۲).

ترجمه: «دست رحمت خداوند بالای جماعت است و اگر کسی تنها شده، جماعت مسلمانها را رها کند در دوزخ تنها میشود». و تعاون از جمله نیازهای زنده گی میباشد؛ چون یک فرد به تنهایی نمیتواند تمام مشکلات زنده گی را متحمل شود. پیامبر عَمَّا فُرُموده است: ﴿مَنْ كَانَ مَعَهُ فَضْلُ ظَهْرٍ فَلْیَعُدْ بِهِ عَلَی مَنْ لا ظَهْرَ لَهُ، وَمَنْ كَانَ لَهُ فَضْلُ زَادِ فَلْیَعُدْ بِهِ عَلَی مَنْ لا ظَهْرَ لَهُ، وَمَنْ كَانَ لَهُ فَضْلُ زَادِ فَلْیَعُدْ بِهِ عَلَی مَنْ لا ظَهْرَ لَهُ، وَمَنْ كَانَ لَهُ فَضْلُ زَادِ فَلْیَعُدْ بِهِ عَلَی مَنْ لا زَادَ لَهُ ﴾ (۳).

ترجمه: «اگر کسی سواری زائد داشته باشد، پس باید برای آنکه سواری ندارد، بدهد، و اگر کسی توشه زائد داشته باشد، پس باید برای آنکه توشه ندارد، بدهد».

٣- مسلم و ابوداود

۱- مسلم

۲- سنن الترمذي

پيامبر عَيْكُ در جاى ديگرى فرموده است: ﴿وعَوْنُكَ الضَّعيفَ بِفَضْلِ قُوَّتِكَ صَدَقَةٌ ﴾ (١). ترجمه: «تعاون شما با شخص ضعيف صدقه محسوب ميشود».

فعاليت 🎒

شاگردان عزیز! حکایات ذیل را بخوانید و سپس دلالت هر کدام را به موضوع تعاون بطور فشرده بیان بدارید:

۱. روزی پیرمرد حکیمی، فرزندان خود را جمع نموده و برای ایشان دسته ای از شاخچهها را داد و از هر کدام آنها خواست که آنها را بشکنانند، و لی همه عاجز آمدند، سپس آن مرد حکیم دسته شاخچهها را از هم جدا ساخته و برای هر یک از آنها یک شاخچه داد که آن را بشکند و همه ایشان در این کار موفق شدند!

۲. خداوند گل حضرت ابراهیم عیش را دستور داد که کعبه شریفه را آباد سازد و او از فرزند خود اسماعیل عیش خواست تا او را در این کار یاری کند و هر دو با هم این بنا را به بهترین وجه به پایهٔ اکمال رساندند.

۳. خداوند تبارک وتعالی حضرت موسی علیت را دستور داد که فرعون را به توحید و یکتا پرستی دعوت کند و او از خداوند خواست که برادرش حضرت هارون را نیز بعنوان معاون و زیر - بفرستد و هردو با کمک یکدیگر توانستند بر فرعون و نیروهایش غالب آیند.

ارزيابي

۱- تعاون را در لغت واصطلاح تعریف کنید.

۲- برای مشروعیت تعاون از قرآن کریم یک دلیل ذکر نمایید.

۳- چگونه تعاون از سنت نبوی شریف ثابت می گردد؟

۴- تعاون وهمکاری در میان مسلمانان چه اهمیت دارد؟

 Δ - چه رابطه معنوی میان تعاون و همبستگی موجود است؟

۶- تعاون برای یک مسلمان چه فوایدی را ببار میاورد و کدام فضایل در آن نهفته است؟

کارخانه گی

در بارهٔ آهمیت تعاون مقاله ای بنویسید که از ده سطر کمتر نباشد.

۱- مسند ا*حم*د

درس بیست و ششم

حكمت

حکمت، جایگاه بلند وبزرگی در دین اسلام دارد و هرگاه گفتار و کردار، متصف به حکمت شود از قدر و منزلت خاصی برخوردار می شود و هر اندازه از حکمت بعید گردد مذموم و متصف به حماقت و خشونت می شود.

درین درس سعی میشود تا مضمون و ابعاد و فوائد حکمت در کارها را مورد بررسی و مطالعه قرار بدهیم.

تعريف حكمت

حکمت، تعقل و فهم دین و یا اتقان در علم و عمل است و در این جا مراد از حکمت گسترده تر بوده، تمام امور را در برمی گیرد و به مفهوم نهادن هر چیزی در جای مناسب آن میباشد، مانند غضب در محل غضب و خورسندی در محل خورسندی و فهم عمیق در استعمال روشهای مختلف در موارد مختلف.

حکمت در روشنی قرآن کریم

حکمت، مختص به نبوت نبوده بلکه برای پیروان پیامبران بهره و نصیب بزرگی از حکمت بخاطر پیروی آنها وجود دارد؛ چنانچه خداوند ﷺ میفرماید: ﴿ يُؤتِي الْحِکْمَة مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِکْمَة فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكُرُ إِلاَّ أُوْلُواْ الأَلْبَابِ ﴾ [البقرة ۲۶۹] ترجمه: «حکمت را به هرکس که بخواهد (و شایسته بیند) (پیغمبر باشد و یا نباشد) میدهد، و به هرکس که حکمت داده شود، بیگمان خیر فراوانی به او داده شده است، و جز خردمندان (این حقایق را درک نمیکنند و) متذکّر نمیگردند».

و در بارهٔ لقمان که پیامبر هم نیست میفرماید: ﴿ وَلَقَدْ آتَیْنَا لُقْمَانَ الْحِکْمَة أَنِ اشْکُرْ لِلَّهِ وَمَن یَشْکُرْ فَإِنَّا یَشْکُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن کَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِیدٌ ﴾ القمان ۱۲].

ترجمه: «خداوند حکومت و حکمت را برای داود بخشید».

باز تاب حکمت در احادیث نبوی

از حضرت عبدالله بن عباس رضى الله عنهما روايت است كه: آنحضرت عَلَيْكُ مرا در آغوش خويش گرفته دعا نمود: «اى بار خدايا! به او حكمت تعليم بده»(۱).

و در حدیث دیگر آمده است که آنحضرت شخصی فرمود: «حسد وغبطه خوردن جز در دو چیز جواز ندارد، یکی مردی که خداوند به او مالی داده و او را در مصرف نمودن آن در راه حق قدرت داده است، و مردی که خداوند به او علمی داده و او بدان حکم نموده و آن را تعلیم می دهد»(۳).

از حضرت ابی بن کعب وایت است که رسول الله عَلَیْهُ فرمودند: در برخی از اشعار حکمت نهفته است ۳۰. یعنی آن اشعار که قول صادق ومطابق باحق باشد.

موانع حكمت

۱- هوا و هوس و خواهشات نفسانی از بزرگترین موانع حکمت است چنانچه خداوند میفرماید: ﴿ وَلَا تَتَبع الْهُوَى فَیُضِلَّكَ عَن سَبیل اللهِ ﴾ [ص: ۲۶]

ترجمه: و پیروی مکن خواهش نفس را که آن ترا از راه خدا گمراه میکند»، و در آیت دیگر آمده است: ﴿ وَلَوِ اتَّبَعَ الْخَقُّ أَهْوَاءهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِیهِنَّ ﴾ [المؤمنون: ٢١]

ترجمه: «اگر حق و حقیقت از خواستها و هوسهای ایشان پیروی می کرد (و جهان

۱- بخاری

۲- بخاري

۳- بخاری

هستی بر طبق تمایلاتشان به گردش میافتاد) آسمانها و زمین و همه کسانی که در آنها بسر میبرند تباه میگردیدند (و نظم و نظام کاینات از هم میپاشید).

۲- فهم نا درست از دلایل شرعی و یا استدلال بیجا و بی مورد بر آن، و یا عدم جمعبین آنها.

۳- قلت تجربه و تخصص.

۴- خود ستایی و مشخص نبودن اهداف و سطحی نگری و عجله در کارها.

0 خلط در مفاهیم و تقدیم جزئیات دینی برکلیات و بی خبری از دسایس ومکر دشمنان، و درست درک نکردن اصل مصالح و مفاسد.

چگونگی رسیدن به حکمت؟

دوری از رذائل اخلاقی باعث می شود که ما بتوانیم اخلاق نیکو و حکمت را در خود زنده گردانیم و هر که طالب حکمت است، باید بداند که حکمت فضل و مهربانی از جانب پروردگار می باشد که رسیدن به آن فقط از طریق اطاعت و پیروی باری تعالی میسر است و بس.

بزرگترین اسباب حکمت عبارت اند از:

اخلاص، تقوی و پرهیزگاری، طلب علم شرعی از مصادر اصلیش، مشوره، استخاره، دور اندیشی، اهداف عالی و با ارزش، دانستن سنتهای تکوینی و شرعی، عدالت، تثبت و کوشش، دعاء و صبر، رفق و نرمی وامثال آن. گاهگاهی این صفات در یک شخص جمع میشوند، و گاهی در مجموعهٔ از انسانها، و لذا کثرت وقلت حکمت امر نسبی است. کاملترین انسانها پیامبران و از ایشان کاملتر پیامبران اولوا العزم و از ایشان کاملتر حضرت محمد مصطفی میشد؛ لهذا خداوند بر او و امت اش منت گذاشته که حکمت را برایش اعطا نموده است، چنانچه خداوند میفرماید: ﴿وَأَنْزَلَ اللهُ عَلَیْكَ لَهُ حَکمت را برایش اعطا نموده است، چنانچه خداوند میفرماید: ﴿وَأَنْزَلَ اللهُ عَلَیْكَ النساء: ۱۱۳]

ترجمه: «و فرود آورده است خدا بر تو کتاب و حکمت را».

ارزيابي

- ۱- حکمت را تعریف نمایید.
- ۲- اقسام حکمت را بیان کنید.
- ۳- مراحل حکمت را روشن سازید.
- ۴- برخی از نصوص قرآنی را در مورد حکمت ذکر کنید.
- ۵- پیامبر اکرم ﷺ در مورد حکمت چه فرموده است؟
 - ۶- چه چیزهایی مانع حکمت میشود؟
- ۷- برای به دست آوردن حکمت چه کارهایی لازم وضروری است؟
 - ۸- حکمت در زنده گی انسان چه اهمیت وتأثیر دارد؟

در مورد حکمت مقالهٔ بنویسید که از ده سطر کمتر نباشد.

درس بیست و هفتم

شكر

شکر چیست؟

شکر درلغت: مصدر شکر یشکر است که دلالت دارد، بر ستودن وسیاسگزاری در برابر کار نیکی که برای وی انجام یافته است.

در اصطلاح : شكر عبارت است از دادن مكافات درعوض احسان، وبه نيكويي ياد كردن آن کسی که خیر واحسان را تقدیم می کند.

دلایل مشروعیت شکر

الله تعالى فرموده است: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ كُلُواْ مِن طَيِّبَاتٍ مَا رَزَفْنَاكُمْ وَاشْكُرُواْ لِللهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴾ [البقرة: ١٧٢]

ترجمه: «ای مؤمنان، از آنچه شما را روزی دادیم، پاکیزهها را بخورید و اگر تنها خداوند را می پرستید، پس او را شکر کنید).

و اوتعالى فرموده است: ﴿ لَئِن شَكَرْتُمْ لأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴾ [إبراهيم: ٧] ترجمه: «اگر شکر کنید، زیاده دهم شما را واگر ناسپاسی کنید، هرآیینه عذاب من سخت است».

رسول الله عَيْكَةٍ فرموده است: ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الأَكْلَةَ فَيَحْمَلَهُ عَلَيْهَا أَوْ يَشْرَبُ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَلَهُ عَلَيْهَا (١).

ترجمه: «بدرستی که خداوند از بندهٔ خود راضی می شود که طعام را بخورد وخداوند را ستایش کند، ویا شربت را بیاشامد وخداوند را به خاطر آن ستایش کند.»

و آن حضرت ﷺ فرموده است: ﴿عَجَبًا لأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَاكَ لأَحَدِ إلاّ لِلْمُؤْمِنِ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءُ شَكَرَ فَكَانَ خَبْرًا لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءُ صَبَرَ فَكَانَ خَبْرًا لَهُ ﴿٢٠٪ ـ

ترجمه: «به کارمؤمن جای تعجب است؛ زیرا که تمام کارش خیراست؛ واین جز برای شخص مؤمن برای کس دیگری نیست؛ اگر به اوخوشی برسد، شکر می کند این برایش خیراست، و اگر به او ضرر برسد، صبر می کند و این برایش خیر است.)

١- مسلم

شكر انبياء علماكم

شكر يك خصلت نيك وحتمى براى انبياء - عليهم السلام - بوده است، خداوند تعالى در مورد حضرت ابراهيم عَلَيَّهُ مى فرمايد: ﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْشُركِينَ شَاكِرًا لِّأَنْعُمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيم﴾ [النحل: ١٢٠ - ١٢١]

ترجمه: «هر آئینه ابراهیم ایسی ایسی (که شما مشرکان و شما یهودیان بدو می نازید) عبادت کننده بود (جامع همه فضائل اخلاقی) و مطیع فرمان الهی و حقّگرای بیزار از باطل و کناره گیر از بدیها و او از زمره مشرکان (چون شما) نبوده است. او سپاسگزار نعمتهای خدا بود، (و به خاطر این خصال حمیده، خدا برای حمل رسالت) او را برگزید و به راه راست رهنمودش گردانید».

وخداوند – عزوجل- حضرت نوح ﷺ را به شاكر بودن توصيف نموده است، چنانچه فرموده است: ﴿ فُرِّيَّةَ مَنْ مَمْلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴾ [الأسرى: ٣]

ترجمه: «[بودند] فرزندان کسانی که ً [آنان را در کشتی] با نوح برداشتیم راستی که او بندهای سپاسگزار بود» ودر مورد سلیمان عَلَیَ الله فرموده است: ﴿ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِیَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمُّ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴾ [النمل: ۴۰]

ترجمه: «گفت این از فضل پروردگار من است تا مرا بیازماید که آیا سپاسگزارم یا ناسپاسی می کنم و هر کس سپاس گزارد، تنها به سود خویش سپاس می گزارد و هر کس ناسپاسی کند، بی گمان پروردگارم بی نیاز و کریم است».

و رسول الله عَنَّالَةُ براى پروردگار خود بسيار شاكر بود، وبه ماآموخته است تا بعد از هرنماز بگوئيم: ﴿اللَّهُمَّ أَعِنِّى عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ﴾(١).

ترجمه: «ای بارخدایا مرا برذکر وشکر وبهترین عبادت خودت یاری برسان».

انواع شكر

شکر وسپاسگزاری را میتوان به انواع ذیل تقسیم نمود:

۱. شکر خداوند تبارک و تعالی

مسلمان پروردگار خود را برنعمتهای زیادی که برایش داده است شکر می گوید، و کفران و ناسپاسی در مقابل نعمتهای خداوندی شائستهٔ مسلمان نیست. الله تعالی گفته است: ﴿فَاذْكُرُونِی أَذْكُرُونِی أَذْكُرُونِی أَذْكُرُونِی وَاشْكُرُوا لِی وَلَا تَكْفُرُونَ ﴾ [البقرة: ۱۵۲]

ترجمه: (پس یاد کنید مرا تا یاد کنم شما را وسپاس گوئید مرا وناسپاسی من

۱- ابوداود ونسائي

مكنيد).

نعمتهاي الله تعالى قابل شمارش نيست، چنانچه الله تعالى مىفرمايد: ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ الله لَا تُحْصُوهَا﴾ [إبراهيم: ٣۴]

ترجمه: «و اگر بخواهید نعمتهای خدا را بر شمارید، (بخاطر کثرت شان) نمی توانید آنها را شمارش کنید».

و درجای دیگر میفرماید: ﴿وَأَیَّدَکُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَکُمْ مِنَ الطَّیِّبَاتِ لَعَلَّکُمْ تَشْکُرُونَ ﴾ الأنفال: ۲۶] ترجمه: «و با معونت و یاری خود شما را (در جنگ بدر) نیرو بخشید و رزق(غنایم) پاکیزه را بهرهٔ شما کرد تا این که سپاسگزاری کنید».

رسول الله عَنْ فرموده است: ﴿ التَّحَدُّثُ بَنِعْمَةِ اللهِ شُكْرٌ، وَتَرْكُهَا كُفْرٌ، مَنْ لاَ يَشْكُرُ النَّاسَ، لاَ يَشْكُرُ اللَّهَ، وَمَنْ لاَ يَشْكُرُ الْقَلِيلَ، لاَ يَشْكُرُ الْكَثِيرَ ﴾ (١).

ترجمه: «سخن گفتن از نعمت خداوند شکر است، وترک آن کفر، وکسی که اندک را شکر نکند، شکر خدا را نیز نکند، زیاد را شکر نمی کند، وکسی که مردم را شکر نکند، شکر خدا را نیز نمی کند).

و در حدیث دیگری آمده که رسول اکرم ﷺ فرموده: ﴿ إِنَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ یُحِبُّ أَنْ یَرَی أَثَرُ نِعْمَتِهِ عَلٰی عَبْدِهِ ﴾ (۲).

ترجمه: يقيناً خداوند دوست دارد كه ببيند اثر نعمت خود را بالاي بنده اش.

٢. شكر والدين

خداوند پاک به شکر گزاری از پدر ومادر ونیکی کردن به آنها امر کرده است، ومی فرماید: ﴿ وَوَصَّیْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَیْهِ مَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنَا عَلَی وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِی عَامَیْنِ أَنِ اشْکُرْ لِی وَلِوَالِدَیْكَ إِلَیَّ الْاَصِیرُ ﴾ [لقمان: ۱۴]

ترجمه: «و انسان را به (اطاعت) پدر و مادرش وصیت (سفارش) کردیم. مادرش او را برداشت در حال سست شدن بعد سست شدن و از شیر باز گرفتنش در دو سال است آری به او سفارش کردیم] که شکرگزار من و پدر و مادرت باش که بازگشت [همه] به سوی من است».

پس مسلمان پدر ومادر خودرا با اطاعت از اوامر ایشان ونیکی کردن به آنها وحریص بودن بر رضایت وعدم برانگیختن خشم شان سپاسگزاری میکند.

۲- ابوداود و ترمذی

۱- بیهقی

٣. شكر مردم

مؤمن، نیکی را تحسین میکند وحقوق مردم را میشناسد، در برابر آنچه که برایش کار خیر انجام میدهند سپاس گزاری مینماید. رسول الله ﷺ فرموده است: ﴿ إِنَّ أَشْكَرَ النَّاسِ اللَّهِ عَنَّ وَجَلَّ أَشْكَرُهُمْ لِلنَّاسِ﴾(۱).

ترجمه: «بدرستی که شکرگزارترین مردم برای خداوند شکر گزارترین آنها برای مردم است».

الفاظ و كلمات اداى شكر:

نبى كريم عَنْ تَأْكَيد كرده است تا براى كسى كه براي ما كار نيك را انجام ميدهد كلمه شكر را ادا نماييم؛ و برايش بگوييم: (جزاك الله خيراً) (خداوند براى تومزد نيكو بدهد). رسول الله عَنْ فُلْ فرموده است: ﴿مَنْ صُنِعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ فَقَالَ لِفَاعِلِهِ : جَزَاكَ اللهُ خَيْرًا، فَقَدْ أَبْلَغَ في الثَّنَاءِ ﴾".

ترجمه: (کسی که برایش کار خیر انجام داده شد، برای انجام دهندهٔ آن کار گفت:جزاک الله خیراً (خداوند ترا مزد نیکو بدهد) سپاسگزاری اش کامل شده است).

ارزيابي

۱. شكر را درلغت واصطلاح تعريف نماييد.

۲. دلیل مشروعیت شکر را از قرآن کریم وسنت نبوی بیان کنید.

٣. انواع شكر چيست؟

۴. چگونه شکر را اداء نماییم؟

۵. نمونههایی شکرگزاری انبیاء علیهم السلام را بیان کنید.

در مورد اثرات اجتماعی و روانی شکر و سپاسگزاری یک مقاله بنویسید.

۱- مسند احمد

۲- ترمذي و نسائي

درس بیست و هشتم

قناعت

شخص تندرست با خانوادهٔ خود در منزل یکی از دوستانش و با نفقهٔ مردمان خیرخواه امرار حیات می کند و از زنده گی خود راضی و خوشحال بنظر می رسد، اما وی نمیتواند مکلفیتهای تعلیمی واساسی فرزندانش را انجام دهد. آیا این شخص یک انسان قانع است؟

اگر نیست، پس قناعت چیست و نقش آن در حیات فردی و اجتماعی انسانها چگونه است؟

مفهوم قناعت

قناعت یعنی راضی بودن وخرسند بودن آدمی به آنچه در دست دارد، ودوری گزیدن از حرص و آزمندی برای به دست آوردن سرمایه وامکانات دنیوی.

بسیاری ازمردم برای رفع نیازهای مادی یا رسیدن به خواستههای دنیوی شان دچار پریشانی میشوند وآرامش خود را ازدست میدهند. آنان به علت نگرانی ازآینده یا نا رضایتی از حال، به تلاشهای گوناگونی دست میزنند وگاهی به همین جهت از چارچوبهای اخلاقی واصول شرعی تخطی میکنند.

اسلام به پیروانش توصیه کرده که سرمایه را ازراههای مشروع وقانونی به دست آورند، وهرگاه دراین راه به مشکلات روبرو شدند ونتوانستند به همهٔ آنچه میخواهند دست یابند، نباید به راههای ناروا روی آورند ومرتکب امور غیر مجازشوند، بلکه بهتراست به آنچه دارند، قناعت کنند.

خداوند کسانی را که دست گدایی بسوی دیگران دراز نکرده، عفت و قناعت پیشه می گیرند، بدین گونه توصیف کرده است: ﴿ يُسْبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيهَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا ﴾ [سورهٔ بقره: ۲۷۳]

ترجمه: (از شدت خویشتن داری) افراد نا آگاه آنها را بینیاز میپندارند؛ اما آنها را از چهرههایشان میشناسی؛ و هرگز با اصرار از مردم چیزی نمیخواهند.

پيامبر ﷺ درحق قناعت پيشگان فرموده است:﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ أَسْلَمَ وَرُزِقَ كَفَافًا وَقَنَّعَهُ اللهُّ عَا آتَهُ﴾(١).

ترجمه: به حقیقت که رستگار شد کسی که به اسلام مشرف شده و روزی به حد کفایت وی داده شده و خداوند او را به آنچه داده قانع گردانیده است.

قناعت حالت رواني است

قناعت یک حالت نفسی و روانی است که سبب می شود انسان از دیگران احساس بی نیازی و استغنا کند و خود را محتاج دیگران نینگارد. این احساس بستگی چندانی به مال و امکانات ندارد، چرا که ممکن است کسی بسیار سرمایه دار باشد؛ ولی به چنین احساس آرامش بخشی نرسیده باشد، و برعکس آن کسی با دارایی اندک انسانی مستغنی باشد. به همین جهت پیامبر اسلام می فرموده: ﴿ لَیسَ الْغِنَی عَن کَثرَةِ الْعَرَض، ولکنَّ الْغَنَی عَن کَثرَةِ الْعَرَض،

ترجمه: دارایی به فراوانی کالای (چیزهای) مادی نیست، بلکه دارایی حقیقی، استغنای باطنی است.

راه حصول قناعت:

یکی از راههایی که انسان را به قناعت میرساند، درنظر آوردن کسانی است که وضعیت مادی شان پایین تراست، زیرا هرکس میتواند کسانی را بیابد که نسبت به او از امکانات کمتری برخوردار باشند. پیامبر اکرم ﷺ فرموده است: ﴿انْظُرُوا إِلَى مَنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلاَ تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ فَهُو أَجْدَرُ أَنْ لاَ تَزْدَرُوا نِعْمَةَ اللهِ ﴿ (٣) .

ترجمه: به کسی بنگرید که ازشما پایین تر است، نه به کسی که (درامورمادی) از شما بالاتراست، زیرا این امر در حق شما مناسب تر است که به نعمت خداوند به چشم

۱- رواه مسلم

٢-رواه البخاري

٣- متفق عليه

سبک نبینید.

این امر بهترین راه تقویت قناعت برای انسان است که پیامبر اسلام اسل

آثار و نتایج قناعت

ازمهم ترین آثاری که برقناعت مرتب میشود محبوبیت انسان درنزد خدا و بندهگان اوست؛ و احساس آرامش وسکینت باطنی است.

معلم محترم از برخی شاگردان طلب نماید که پیش روی صنف آمده، ابراز نظر نمایند که در زندگی مادی ومعنوی خویش به چه کسانی نظر نمایند، واز چه کسانی الگو برداری داشته باشند.

خلاصه

- قناعت عبارت از راضی بودن به آنچه خداوند برای انسان داده است، ودوری گزیدن از حرص وآزمندی.
- اسلام به پیروانش توصیه نموده که برای به دست آوردن مال حلال از راههای مشروع جد وجهد نمایند؛ اما به آنچه کسب می کنند، راضی وقانع بوده باشند.
- قناعت یک حالت روانی است که سبب میشود انسان از دیگران احساس بینیازی نماید.

- یکی از راههایی که انسان را به قناعت میرساند، توجه به کسانی است که وضعیت مادی شان کمتر وپایین تر بوده باشد.
- مهمترین آثار ونتایجی که بر قناعت مرتب می گردد، محبوبیت انسان در نزد خداوند و بنده گان او تعالی می باشد.

ارزيابي

- ١. قناعت به چه معنا است؟
- ۲. چرا مردم اصول شرعی را در راه به دست آوردن مال و دارایی نادیده می گیرند؟
 - ٣. آيا قناعت نتيجهٔ داشتن پول وسرمايه است؟
 - ۴. چگونه می توان به قناعت دست پیدا کرد؟
 - ۵. مهم ترین آثار قناعت چیست؟

یک مضمون کوتاه دربارهٔ مظاهر ونمونههای پرهیز از اسراف وزیاده خرجی بنویسید.

درس بیست و نهم

عفت

عفت، یک خصلت با ارزش است. قرآن کریم دارندهٔ این صفت را ستوده، ورسول الله عَنْ مسلمانان را به داشتن این خصلت دعوت نموده است، معنای عفت چیست؟ و چگونه اسلام به آن دعوت کرده است؟ و آثارمثبت آن چیست؟ و در صورت مخالفت ازآن کدام آثار ناگوار را بر جای می گذارد ؟.

درین درس به جواب این سوالات می پردازیم.

معناي عفت

عفت درلغت: پرهیز از زشتی است.

عفت دراصطلاح: عبارت است از پرهیز ازآنچه که حلال نیست.

عفت به معنی خاص آن، عبارت است از پرهیز وامتناع از آنچه که سبب عار شده وحلال نمی باشد، وآن دارای انواع ذیل است:

اول: دوری از زشتیها

خداوند متعال، ما را به دورى از زشتىها وفحشاء، واجتناب ازنگريستن به محرمات دستور داده فرموده است: ﴿قُل لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى فَمُ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ وَقُل لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ [النور: ٣٠ - ٣١]

ترجمه: «(ای پیغمبر!) به مردان مؤمن بگو: (آنان موظّفند که از نگاه کردن به عورت و محلّ زینت نامحرمان) چشمان خود را فرو گیرند، و عورتهای خویشتن را (با پوشاندن و دوری از پیوند نامشروع) مصون دارند. این برای ایشان زیبنده تر و محترمانه تر است.

بی گمان خداوند از آنچه انجام می دهند آگاه است (و جزای رفتارشان را می دهد) و به زنان مؤمن بگو: چشمان خود را (از نامحرمان) فرو گیرند و عورتهای خویشتن را مصون دارند و زینت خویش را (همچون سر، سینه، بازو، ساق، گردن، خلخال، گردن بند، بازوبند وغیره) نمایان نسازند، مگر آن مقدار و آن چیزهایی را که ظاهر باشد مانند دستها تا بند دست و یاها تا بجلک و روی».

و در حدیث شریف از ابو هریره هین روایت است که از رسول الله عَلَیْهٔ شنیدم که فرمود: ﴿ سَبْعَةٌ یُظِلُّهُمُ الله فَی ظِلِّهِ یَوْمَ لاَ ظِلَّ إِلاَّ ظِلَّهُ...... وَرَجُلٌ طَلَبَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ إِنِّى أَخَافُ الله ﴾ (۱).

ترجمه: «هفت کس هستند که خداوند آنها را در سایه خویش، در روزی که سایه ای جز سایه او تعالی نیست، جای میدهد... و (از جملهٔ این هفت تن) شخصی است که زنی صاحب مقام و زیبا او را دعوت به زنا نماید، ولی او در جواب بگوید: از خدا می ترسم...)

دوم: دوری از گدایی کردن

قرآن كريم عده اى از فقراى مسلمان را كه فقرخود را آشكارنساختند و از مردم به خاطر عفتى كه داشتند چيزى طلب نكردند، ستايش نموده وگفته است: ﴿ لِلْفُقَرَاء الَّذِينَ أُحصِرُواْ فِي سَبِيلِ اللهِ لاَ يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاء مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُم بِسِيمَاهُمْ لاَ يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْر فَإِنَّ اللهِ بِعَلِيمٌ ﴾ [البقرة: ٢٧٣]

ترجمه: «(این صدقات) برای آن (دسته از) نیاز مندانی است که در راه خدا فرو مانده اند، و نمی توانند (برای تأمین هزینهٔ زنده گی) در زمین سفر کنند. از شدّت خویشتنداری، فرد بی اطلاع، آنان را توانگر می پندارد. آنها را از سیمایشان می شناسی. با اصرار، (چیزی) از مردم نمی خواهند و هر مالی که (به آنان) انفاق کنید، قطعاً خدا از آن آگاه است». آیهٔ کریمهٔ فوق این موضوع را بیان می کند که بر مسلمان واجب است کسی را که گرسنه است وعزت نفسش اجازهٔ طلب کردن از مردم را به وی نمیدهد، کمک نماید و به او چیزی بدهند که از گرسنگی نجات یابد واین گروه فقیر درهر جامعه وزمانی

١- بخاري ومسلم

موجود میباشد وبرما است تابه آنان کمک نماییم و به ظاهرآنان فریب نخوریم، بسا ازمردم حال شان بر دیگران پوشیده است! ونفسهای باعزت شان به آنان اجازه نمیدهد تا دست به گدایی بزنند. وحدیث شریف ما را بر پرهیز از گدایی تشویق می کند. حضرت ابو هریره شخص روایت می کند که: پیامبر شخص فرمود: غنا و بی نیازی با زیاد بودن مال نیست، بلکه غنا در غنای نفس است(۱).

آثار عفت

مسلمانی که از گدایی، طمع و شهوت بدور باشد، از نفس خود احساس رضایت می کند و در راه به دست آوردن اموال دنیایی، خود را خوار و ذلیل نمی کند؛ زیرا عفت به وی آموخته است که چگونه از آنچه که در دست مردم است، خود را بی نیاز گرداند، وچگونه از شهوت بدور بوده و مربی نفس خود باشد، و چگونه بر چیزهای فریبنده صبر داشته باشد. از دعای رسول الله عَنْ است که می فرماید: ﴿اللَّهُمُ إِنِّی أَسْأَلُكَ الْهُدَی وَالتُّقَی وَالتُّقَی وَالْغَفَافَ وَالْغِنَی ﴿ اللَّهُمُ اللَّهُمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَالنَّقَی وَالتَّقَی

ترجمه: (ای بارخدایا من از تو هدایت، تقوا عفت وبی نیازی را میخواهم).

همچنان پيامبر اكرم عَيَّكُ فرموده است: ﴿ يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنِ اسْتَطَاعَ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ فَإِنَّهُ أَغَضُّ لِلْبَصَر وَأَحْصَنُ لِلْفَرْج، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وِجَاء ﴾ (٣).

ترجمه: «ای گروه جوانان کسی که از شما توان ازدواج را دارد پس ازدواج نماید؛ زیرا ازدواج چشم را از هرچیز بیشتر میپوشاند، وشرمگاه را حفظ می کند، و کسی که توان ازدواج را ندارد، پس روزه بگیرد؛ زیرا روزه قطع کنندهٔ شهوت اواست».

٣- متفق عليه

۱- بخاری

۲- مسلم

انواع عفت

عفت به دو نوع است:

۱_ عفت از محرمات ۲_ عفت از گناهان.

اول: عفت از محرمات بدو نوع است:

۱ ـ دور نگهداشتن شرمگاه از حرام. ۲ ـ دور نگهداشتن زبان از تجاوز بر آبروی دیگران. دوم: عفت از گناهان به دو نوع است:

۱_ خود داری از ظلم کردن. ۲_ بازداشتن نفس از خیانت هر چند که مخفی باشد.

ارزيابي

۱. معنی عفت را توضیح دهید.

۲. دو آیه و دو حدیث را بیاورید که بر عفت تشویق می کنند.

۳. آثار وپیامدهای عفت برافراد وجوامع را واضح سازید.

۴. عفت به چند نوع است؟

۵. برای عفت از گدایی یک دلیل ذکر نمایید.

۶. برای عفت از نگاه کردن به نامحرم یک آیت ذکر نمایید.

درمورد عفت وپاکدامنی یک مقاله بنویسید و آثار خوب عفت و آثار زشت بیعفتی را روشن سازید.

درس سی ام

امر به معروف و نهی از منکر

اسلام بخاطر ایجاد یک جامعهٔ سالم که افرادش در کارهای نیک باهم همکار و متعاون بوده و با شر مقابله نمایند، امر به معروف و نهی از منکر را تشریع و به آن تشویق نموده است.

درین درس خواهیم دید که مراد از امر به معروف چیست؟ مراد از نهی از منکر چیست؟ منهج و روش اسلام در این مورد چیست؟

معنای امر به معروف

معروف در لغت: عبارت است از خوبیهایی که نفسهای بشری آنرا میشناسد وبه آن اطمینان میابد، چنانچه الله تعالی میفرماید: ﴿وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْیَا مَعْرُوفًا﴾ [سورت لقمان: ١۵]

ترجمه: (با ایشان در دنیا به طرز شایسته و بایسته رفتار کن)، یعنی با ایشان به نیکوئی رفتار کن.

و در اصطلاح: معروف اسم جامعی است برای همهٔ اقوال و افعال نیک و هر آنچه که طاعت و تقرب به درگاه الهی و احسان به مردم محسوب می شود. و هر آنچه که شریعت به آن فرا خوانده است.

معنای نهی از منکر

منکر درلغت ضد معروف است یعنی نا شناخته و در اصطلاح: هر آنچه شریعت او را قبیح و حرام پنداشته است، مثلاً خیانت، دروغگویی، اذیت دیگران، اعتداء و تجاوز بر حقوق و اموال مردم و غیره که شریعت از آن نهی کرده است.

حکم امر به معروف و نهی از منکر

اسلام امر به معروف و نهى از منكر را بر پيروان خود واجب گردانيده است، چنانچه خداوند ميفرمايد: ﴿وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةُ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمُعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَأَوْلَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾ [آل عمران: ١٠٤]

ترجمه: «باید از شما گروهی باشد که (تربیت لازم را ببینند و قرآن و سنّت و احکام شریعت را بیاموزند و مردمان را) امر به معروف و نهی از منکر نمایند، و آنان خود رستگارند».

ترجمه: «هرگاه کسی از شما کار بدی را دید باید آن را به دست خویش تغییر دهد، اگر نتوانست به زبان خود آن را انکار کند و اگر نتوانست با دل خود آن را انکار کند و این ضعیف ترین مرحلهٔ ایمان است».

پس برای انسان مسلمان جواز ندارد که موقف بی تکلیفی و بی طرفی را در مقابل منکرات اختیار کند؛ بلکه باید اصلاح را به اندازه توان و قدرت خود انجام دهد. وتغییر منکر را با دانستن و مراعات فقه امر به معروف و نهی از منکر از تغییر عملی به دست، آغاز نماید و این در صورتی که آن شخص مالک این چیز بوده باشد و این عملش باعث برانگیختن شر بزرگتر نباشد؛ سپس انکار به زبان می باشد و این عمل به نصیحت و

ارشاد تحقق مییابد. سپس انکار قلبی میباشد که اثر آن در سیمای انسان و تحرکات جسمی نمودار می گردد، که بارز ترین این اثر در مفارقت از مجالس منکر میباشد.

آثار امر به معروف و نهی از منکر در جامعه

امر به معروف مردم را بسوی نیکی و استقامت سوق میدهد و ایشان را به صلاح و فلاح و رستگاری دعوت میکند، آخرت را به یاد آنها میآورد، چنانچه خداوند میفرماید: ﴿وَذَكُرْ وَلَاكُورَى تَنفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ [الذاریات: ۵۵]

ترجمه: «پند و اندرز بده، چرا که پند و اندرز به مؤمنان سود میرساند».

نهی از منکر جامعه را از سقوط در گودال فساد و هلاکت نجات می بخشد، و هر جامعه ای که افراد آن از این عمل شانه خالی کنند؛ در آن معصیت و گناه عام گردیده، و ظلم و فساد در آن زیاد شده اختلاف و نزاع رایج میگردد و باعث از بین رفتن و سقوط جامعهٔ مذکور میشود.

در بسیاری ازآیات قرآن کریم و احادیث گهربار آنحضرت عَلَیهٔ اهمیت امر بالمعروف و نهی از منکر بیان گردیده، و هر جامعه ای که به این وظیفه پای بند باشد، بهترین جامعه است چنانچه خداوند میفرماید: ﴿ كُنتُمْ خَیْرَ أُمَّة أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِاللَّهُ وَ اِلْمُعُونَ عَنِ الْمُنكر وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ﴾ [آل عمران ١١٠].

ترجمه: «شما بهترین امتی هستید که برای مردم پدیدار شدهاید. به کار پسندیده فرمان میدهید و از کار ناپسند بازمیدارید و به خدا ایمان دارید»

آداب امر به معروف و نهی از منکر

هر کسیکه بخواهد امر به معروف و نهی از منکر نماید باید این خصلتها را رعایت کند:

1- نرمی و ملایمت نیک: چون خشونت و سختی باعث نفرت مردم میگردد و ایشان را از کارهای نیک دور میسازد چنانچه الله تعالی میفرماید: ﴿ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللهِ لِنتَ فَمُ مُ وَلَوْ كُنتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لاَنفَضُّواْ مِنْ حَوْلِكَ ﴾ [آل عمران: ۱۵۹]

ترجمه: « پس به سبب رحمت الهی است که تو با آنان (که سر از خطّ فرمان کشیده بودند) نرمش نمودی، و اگر درشتخوی و سنگدل میبودی، از پیرامون تو پراگنده

میشدند».

و برای شخص دعوتگر نمیزیبد که خویشتن را از دیگران برتر دانسته، ویا اینکه احساسات آنها را جریحه دار ساخته و خشم آنها را بر انگیزد.

۲ حکمت: باید داعی مردم را با حکمت دعوت نماید چنانچه خداوند میفرماید: ﴿ادْعُ اِلْي سِیلِ رَبِّكَ بِالْحِکْمَةِ وَالْمُوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾ [النحل: ۱۲۵] ترجمه: (ای پیغمبر!) مردمان را با سخنان استوار و بجا و اندرزهای نیکو و زیبا به راه پروردگارت فراخوان، و با ایشان به شیوه هرچه نیکوتر و بهتر گفتگو کن».

۳- سطح درک و فهم مردم را مد نظر بگیرد.

۴- مطابقت میان قول و عمل: شخص امر به معروف و نهی از منکر کننده باید یک شخصیت قدوه و نمونه باشد که خودش آنچه را بسوی آن دعوت میکند، در زندگی خود عملی سازد، چون مردم بر کسی که رفتارش با گفتارش متناقض باشد، اعتماد نمی کنند. خداوند از و را مورد خشم و غضب خویش قرار می دهد: ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِندَ اللَّهُ أَن تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴾ [الصف: ۳]

ترجمه: بسیار نا پسند باشد نزد خدا که بگویید آنچه را که انجام ندهید.

امر به معروف را از نهی از منکر در نصوص ذیل جدا سازید

۱- خداوند ميفرمايد: ﴿ وَلا تَجْعَلُوا مَعَ اللهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴾ [الذاريات: ۵۱] ترجمه: ﴿ و با خدا معبودى ديگر قرار مدهيد كه من از جانب او هشدار دهنده آشكارم»
 ۲- پيامبر عَيِّكُ ميفرمايد: ﴿ و لا تحاسدوا و لا تباغضوا و لا تقاطعوا و لا تدابروا» (۱).

ترجمه: با همدیگر حسد نورزید، بغض و کینه نداشته باشید، قطع روابط نکنید و از همدیگر رو گردان مباشید.

٣- خداوند ميفرمايد: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اتَّقُواْ الله َ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلاَ تَمُوتُنَّ إِلاَّ وَأَنتُم

١- شعب الإيمان - (٤/ ١٩٩)

ترجمه: «ای کسانی که ایمان آوردهاید آن چنان که میباید از خدا بترسید (و با انجام واجبات و دوری از منهیّات گوهر تقوا را به دامان گیرید) و شما (سعی کنید که غافل نباشید تا چون مرگتان به ناگاه در رسد) نمیرید مگر آن که مسلمان باشید».

۴- رسول خدا عَيْنَ ميفرمايد: «صلْ مَنْ قَطَعَكَ، وَاعْفُ عَمَّنْ ظَلَمَكَ»

ترجمه: رابطه بر قرار کن با کسی که با تو قطع رابطه میکند و درگذری کن از کسی که با تو ظلم میکند».

۵- و در آیت دیگر می فرماید: ﴿حَافِظُواْ عَلَى الصَّلَوَاتِ والصَّلاَة الْوُسْطَى وَقُومُواْ لِللهِ قَانِتِينَ﴾ [البقرة: ٢٣٨]

ترجمه: «در انجام نمازها و (به ویژه) نماز میانه (یعنی عصر) کوشا باشید و محافظت ورزید و فروتنانه برای خدا بپا خیزید».

ارزيابي

۱ – سه نمونه از امر به معروف را ذکر کنید.

۲- سه نمونه نهی از منکر را ذکر کنید.

٣- معروف را در لغت واصطلاح بيان نماييد.

۴- منکر را تعریف نمایید.

 Δ برای امر به معروف ونهی از منکر از قرآن کریم یک دلیل بیاورید.

۶- حکم امر به معروف و نهی از منکر چیست؟

٧- اين آيت را توضيح دهيد ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمُعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْنُكر﴾ [آل عمران:١١٠]

 Λ - برای امر به معروف ونهی ازمنکر کدام آداب وجود دارد؟ آن را روشن سازید.

طی یک مقاله، اهمیت امر به معروف و نهی از منکر را در کتابچههای خویش توضیح دهید.

درس سی و یکم

اميدواري

امید چیست؟

رجاء و امید الفاظ مترادف اند، به معنای توقع حالت خوشایند که در حوصله مندی شخص افزایش می آورد و ضد آن یأس و ناامیدی است که انسان را از تلاش بیشتر باز میدارد.

اميد انبياء (عليهم الصلاة والسلام)

امید وآرزو از جملهٔ اخلاق انبیا (علیهم السلام) است، وهمین امید است که آنها را وا داشته تابه دعوت اقوام خود به سوی خداوند گله بدون یأس و نا امیدی، برغم آنچه که با روگردانی ونفرت وآزارشان مواجه میشدند، به رهیاب شدن آنها در روزهای آینده ادامه بدهند و در بدترین شرایط و در اوقات مصیبت و سختی امیدوار باقی میماندند و هیچگاه یأس و نا امیدی در دلهایشان راه نمی یافت.

خداوند پاک پیامبر خویش حضرت یعقوب الیسی را با مفقود شدن پسرانش (یوسف وبنیامین)مورد آزمایش قرار داد، وبه خاطر آنها بسیار غمگین شد تا این که بینائی خودرا ازدست داد، ولیکن یعقوب الیسی به قضای خداوندامید داشت واز بازگشت پسرانش نا امید نگشت وامید وآرزویش را به خداوند پاک افزایش داد تا فرزندانش را برایش بازگرداند، ویعقوب ایسی و از دیگر فرزندانش خواست تا به جستجوی پسران گمشده اش بدون یأس و نا امیدی ادامه دهند؛ و برایشان گفت: ﴿ یَا بَنِیَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ یُوسُفَ وَأَخِیهِ وَلَا تَیْأَسُوا مِنْ رُوْح اللهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْکَافِرُونَ ﴾ [یوسف: ۱۸۷]

ترجمه: «ای فرزندانم بروید واز یوسف وبرادرش جستجونمایید وازرحمت خدا نا امید مباشید. به درستی که از رحمت خداوند جز قوم کافر ناامید نمی شوند».

وخداوند امید وآرزوی یعقوب ایسی استحقق بخشید، و بینایی و فرزندانش را به وی برگرداند.

امید واطمینان به نصرت خداوند بطورروشن در موقف نبی خدا، موسی ایسی همراه قومش آشکارشده است، زمانی که فرعون و لشکریانش موسی وقومش را تعقیب نمود و گمان بردند که فرعون به زودی آنان را درخواهد یافت و زمانی که فرعون را در نزدیکی خود یافتند احساس نا امیدی کردندو درپیش روی آنان بغیراز دریا چیزی نبود. پس برای موسی گفتند: ﴿إِنَّا لُمُدْرَکُونَ ﴾ [الشعراء: ۲۱] ترجمه: گرفتار(دریافته) شده گانیم. پس خداوند پاک وی را امر کرد تاعصای خودرا به دریا بزند، درنتیجه دریا بدو نصف تقسیم شد وموسی وقومش داخل شدند واز دریا سالم عبورنمودند، بعداً دریا دوباره بصورت اول خود بازگشت و فرعون و لشکرش غرق شد و موسی و کسانی که با وی ایمان آوردند، نجات پیداکردند.

امید رسول الله عَلَیْ : نبی کریم عَلَیْ بر هدایت قوم خود حریص بود وحتی یک روز هم از تحقق این هدفش نا امید نشد و دایم به پرودگارخود دعا می کرد تا قوم وی را هدایت کند، وسینههای شانرا برای اسلام باز نماید.

بعد از سفر مشقت بار آن حضرت به طایف، جبرئیل شیک کوهها به نزدشان آمد و برایش گفت: ما را پروردگار بسوی تو فرستاده است تا اگر خواسته باشید این دوکوه (اخشبین) را به همدیگر میزنیم و آنها را هلاک میکنیم، ولی آن حضرت گیک فرمود: (نه چنین نکنید، من امید وارم که خداوند از پشت ایشان کسانی را بیرون بیاورد که تنها خداوند را عبادت کنند و برایش چیزی را شریک نسازند)(۱).

رسول الله عَلَيْ در اينكه خداوند الله عَلَيْ وى را يارى مى رساند، اطمينان كامل داشت و لذا در سخت ترين شرايط مأيوس و نا اميد نمى شد، حتى زمانى كه در غار ثور با ابوبكر صديق في ناه برد و مشركين به تعقيب آنها تا دهن غار رسيدند اطمينان و اميد خود را از دست نداد بلكه چنانچه قرآن كريم بيان مى كند با اطمينان و ايمان كامل به حضرت ابوبكر صديق في فرمود: ﴿لَاَ حَنَنُ إِنَّ الله مَعَنَا ﴾ [التوبة: ۴٠]

ترجمه: غمگین(ناراحت) مباش، یقینا که خدواند همراه ما است.

اميد وعمل

امید به خدا و مغفرت اوتعالی، دایم با عمل شخص همراه است، نه با تنبلی وآرزوهای بیجا. خداوند تعالی فرموده است: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكُ بِعِبَادَةٍ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ [الكهف: ١١٠]

ترجمه: «پس هرکس که خواهان دیدار خدای خویش است، باید که کار شایسته کند، و در پرستش پروردگارش کسی را شریک نسازد».

وخداوند عزوجل گفته است: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [البقرة: ٢١٨]

ترجمه: «کسانی که ایمان آورده اند و کسانی که هجرت نموده اند و در راه خدا جهاد کرده اند، آنان رحمت خدا را امید میدارند، و خداوند آمرزنده و مهربان است».

فضيلت اميد

امید، انسان را دایم به عمل و کار خستگی ناپذیر وادار می کند واگر امید نباشد، انسان از ادامهٔ حیات ومقابله با مصیبتها وسختی های آن، باز می ماند. اگر امید نباشد، نا امیدی برقلب وی مسلط می گردد وبرمرگ حریص می شود، وبه همین جهت گفته شده است: نا امیدی راهی به سوی نا کامی و مرگ است وامید نور زنده گی وشاهراهی به سوی کامیابی. و گفته شده است: نا امیدی همراه زندگی جمع نمی شود و زندگی همراه نا امیدی.

مسلمان از رحمت خداوند ناامید نمی شود؛ زیرا امید به عفوخداوند است که به توبه و رفتن به راه راست وادار می سازد و خداوند بزرگ از نا امیدی از رحمت و مغفرت، نهی کرده است، فرموده است: ﴿قُلْ یَا عِبَادِيَ الَّذِینَ أَسْرَفُوا عَلَی أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ [الزمر: ۵۳]

ترجمه: «بگو: ای آن بندگان من که در معاصی زیاده روی کرده اید! از لطف و مرحمت خدا مأیوس و نا امید نگردید. قطعاً خداوند همه گناهان را میآمرزد. چرا که او بسیار آمرزگار و بس مهربان است».

هرگاه انسان گناهی را مرتکب شود، بسوی پروردگارخود میشتابد وتوبه می کند وتمام امید آن درعفو خداوند وقبول توبه اوست. امید طاقتی است که خداوند آنرا در دلهای بشر نهاده است؛ تا آنان را به آباد نمودن زمین تحریک نماید و نبی کریم عُولیهٔ فرموده است: ﴿إِنْ قَامَتِ السَّاعَةُ وَفِي یَدِ أَحَدِکُمْ فَسِیلَةً، فَإِنِ اسْتَطَاعَ أَنْ لاَ یَقُومَ حَتَّی یَغْرِسَهَا فَلْیَغْرسْهَا ﴾

ترجمه: «اگر قیامت برپا شود ودر دست یکی شما نهال خرمای بود پس اگر توان نشاندن آنرا داشت، پس آن را غرس نماید».

ارزيابي

- ۱. امید را در لغت و در اصطلاح تعریف نمایید.
- ۲. یک نمونهٔ از امید را در زنده گی خود را بیاورید.
 - ۳. امید در نزد انبیاء چگونه بود؟
 - ۴. اهمیت امید را بیان کنید.
- ۵. امید داشتن در زنده گی انسان چه فضیلت دارد؟
 - ۶. امید با عمل چه ارتباطی دارد؟
 - ۷. نمونههایی از امید پیامبر ﷺ را بیان کنید.

یک مقاله در مورد امید ونا امیدی بنویسید که از ده سطر کمتر نبوده و شامل نکات ذیل باشد:

- ١_ خطرات نا اميدي.
 - ۲_ اسباب نا امیدی.
- ۳_ راههای کسب امید واری.

